MAGYAR KÖZLÖNY 99. szám

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2015. július 7., kedd

Tartalomjegyzék

175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet	Egyes kormányrendeleteknek a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásával összefüggő módosításáról	17213
176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet	A személygépkocsival díj ellenében végzett közúti személyszállításról	17234
177/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet	Egyes agrártárgyú kormányrendeletek módosításáról	17252
178/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet	Az ózdi „Nemzeti Filmtörténeti Élménypark" című kiemelt projekt megvalósításával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról	17255
179/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet	A TISZA-TK PROJEKT Kft. Tiszapüspökiben megvalósuló beruházásával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról	17257
23/2015. (VII. 7.) AB határozat	A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény egyes rendelkezéseinek, továbbá az egyházi elismerésről és az egyházi jogi személyek jogállásának és működésének sajátos szabályairól szóló 295/2013. (VII. 29.) Korm. rendelet egyes rendelkezéseinek nemzetközi szerződésbe ütközéséről és folyamatban lévő ügyben történő alkalmazásának kizárásáról	17260
24/2015. (VII. 7.) AB határozat	A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.Kpk.45.226/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről	17277
29/2015. (VII. 7.) OGY határozat	A bújtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról	17286
30/2015. (VII. 7.) OGY határozat	A kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépést elősegítő nemzeti stratégiai célok meghatározásáról	17287
31/2015. (VII. 7.) OGY határozat	A XXXIII. Olimpiai Játékok és a XVII. Paralimpiai Játékok 2024-es budapesti megrendezésére vonatkozó pályázati szándék támogatásáról	17288
32/2015. (VII. 7.) OGY határozat	A Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsága elnökének és tagjainak megválasztásáról	17290
33/2015. (VII. 7.) OGY határozat	A Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjainak megválasztásáról szóló 11/2011. (III. 9.) OGY határozat módosításáról	17291
34/2015. (VII. 7.) OGY határozat	A Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2014. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról	17291
35/2015. (VII. 7.) OGY határozat	Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról	17292
293/2015. (VII. 7.) KE határozat	Magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról	17292

A DOKUMENTUM ELEKTRONIKUSAN HITELESÍTETT
A HITELESSÉG ELLENŐRZÉSÉHEZ KATTINTSON IDE
hitelesítő rendszer: NETLOCK PDFSIGNO | www.netlock.hu

Tartalomjegyzék

294/2015. (VII. 7.) KE határozat	Magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról	17293
1450/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	A természetes személyek adósságrendezésével kapcsolatos feladatok végrehajtásához szükséges feltételek biztosításáról	17293
1451/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	A 2015. évi határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezéséről szóló 1763/2014. (XII. 18.) Korm. határozat módosításáról	17295
1452/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	Az ENSZ Fogyatékossággal Élő Személyek Jogaival Foglalkozó Bizottságának egyedi ügyekben hozott ajánlása szerinti kár- és költségtérítés kifizetéséről	17296
1453/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	A határőrizeti célú ideiglenes biztonsági határzár fizikai létrehozása érdekében a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	17296
1454/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal anyakönyvezéssel összefüggő feladatainak átadásához szükséges fejezetek közötti előirányzat-átcsoportosításról	17298
1455/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	Az egyházi jogi személyek foglalkoztatottjai 2015. évi kompenzációjának finanszírozása érdekében történő előirányzat-átcsoportosításról	17300
1456/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	A Kalocsa–Kecskeméti Főegyházmegye és a Szombathelyi Egyházmegye felújítási munkálatainak, valamint egyes infrastrukturális fejlesztéseinek támogatásáról	17302
1457/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	Az Óbudai Egyetem már megkezdett kollégiumi beruházásának megvalósításához szükséges – részben a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosítással történő – forrás biztosításáról	17302
1458/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	A Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola felújításához, bővítéséhez szükséges forrás biztosításáról	17304
1459/2015. (VII. 7.) Korm. határozat	A Kovács Gábor Művészeti Alapítvány (KOGART) támogatása érdekében szükséges intézkedésekről szóló 1852/2014. (XII. 30.) Korm. határozat végrehajtása során alkalmazandó eltérő intézkedésről és a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	17304

III. Kormányrendeletek

A Kormány 175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelete egyes kormányrendeleteknek a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásával összefüggő módosításáról

A Kormány az Alaptörvény 15. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében az 1. §, a 3. §–29. §, a 2., az 5., a 16., a 22., a 24., a 37. és a 42. alcím tekintetében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján,
a 2. § tekintetében a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCIV. törvény 45. § (1) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 3. alcím tekintetében a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 178. § (1) bekezdés a) és c) pontjában és az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (1) bekezdés 33. és 34. pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 4. alcím tekintetében a tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény 29. §-ában kapott felhatalmazás alapján,
a 6., a 7., a 8., a 9., a 12., a 13., a 14., a 35., a 38., a 39., a 40. és a 41. alcím tekintetében a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 31. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 20. alcím tekintetében a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény 77. § (1) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 23. alcím tekintetében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (2) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 25. alcím tekintetében a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény 35. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 26. alcím tekintetében a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény 81. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 27. alcím tekintetében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (2) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 30. alcím tekintetében az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 67. § o) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. FEJEZET
AZ ÁLLAMHÁZTARTÁSRA VONATKOZÓ JOGANYAG MÓDOSÍTÁSA

1. Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet módosítása

1. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet az „[Az Áht. 6/B. § (1) bekezdéséhez]" alcíme helyébe a következő alcím lép:

„[Az Áht. 6/B. §-ához]

1/B. § (1) A fejezetet irányító szerv mint költségvetési szerv és mint fejezetet irányító szerv e két feladatkörében külön félként eljárva szerződést nem köthet, más magánjogi kötelmet nem vállalhat.

(2) A fejezetet irányító szerv az e minőségében az irányítása alá tartozó fejezetbe sorolt költségvetési szervekre általa előírt követelményeket költségvetési szervként teljesíti.

(3) A kormányhivatal a központi költségvetés tervezéséhez (15–18. §), a költségvetési maradvány elszámolásához (150–154. §) és a beszámoláshoz (160. § és 161. §) kapcsolódóan megtett intézkedéseiről tájékoztatja azt a fejezetet irányító szervet, amely fejezethez a központi költségvetésben címrend szerint kapcsolódik.

1/C. § A központi kezelésű előirányzat, fejezeti kezelésű előirányzat, elkülönített állami pénzalap nem költségvetési szervi formában működő kezelő szervének az általa kezelt központi kezelésű előirányzat, fejezeti kezelésű előirányzat, elkülönített állami pénzalap

a) előirányzataira nézve el kell készítenie a 13. § (3) bekezdése szerinti szabályzatot,
b) előirányzatai tekintetében a tervezési, gazdálkodási, finanszírozási, adatszolgáltatási és beszámolási feladatok ellátásáért felelős szervezeti egységei vezetőjére a 11. §-t és a 12. §-t, alkalmazottaira az 55. § (3) bekezdését kell alkalmazni.
1/D. § A központi költségvetés
a) XLIII. fejezetébe sorolt, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (a továbbiakban: MNV Zrt.) tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó állami vagyonnal kapcsolatos költségvetési bevételek és költségvetési kiadások elszámolására szolgáló központi kezelésű előirányzatok kezelő szerve az MNV Zrt.,
b) XI. fejezetébe sorolt, az MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MFB Zrt.) tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó szervezetekkel kapcsolatos költségvetési bevételek és költségvetési kiadások elszámolására szolgáló központi kezelésű előirányzatok kezelő szerve az MFB Zrt."

2. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet az „[Az Áht. 13. § (2) bekezdéséhez]" alcíme a következő 14/A. §-sal egészül ki:
„14/A. § (1) Az államháztartásért felelős miniszter a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCIV. törvény (a továbbiakban: Gst.) 5/A. §-a szerinti előrejelzést az azt alátámasztó módszerekkel, feltevésekkel és vonatkozó paraméterekkel együtt április 30-áig és a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat Országgyűlésnek történő benyújtásáig készíti el, és teszi közzé az általa vezetett minisztérium honlapján. Az előrejelzés készítése során a korábbi előrejelzések (4) bekezdés szerinti értékelését figyelembe kell venni.
(2) Az (1) bekezdés szerinti előrejelzések tartalmazzák az Európai Bizottság által készített legújabb előrejelzésekhez képest a különbségeket, jelentős eltérések esetén az eltérés indokát.
(3) A makrogazdasági és költségvetési előrejelzésekben érzékenységvizsgálat keretében meg kell vizsgálni – a növekedésre és a kamatlábak változására vonatkozó különböző feltételezések esetén – a fő költségvetési változók alakulásának pályáját. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzésekben alkalmazott alternatív feltételezések tartományának megválasztásakor az előrejelzések múltbeli megbízhatósága az irányadó, továbbá törekedni kell a vonatkozó kockázati forgatókönyvek figyelembevételére.
(4) Az államháztartásért felelős miniszter a központi költségvetési tervezéshez felhasznált makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket évente egyszer objektív kritériumok alapján átfogóan értékeli, többek között utólagos értékeléssel is. Az értékelés módszertanát – ideértve az objektív kritériumok meghatározását –, menetét, időzítését és az értékelés eredményét az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi. Ha az értékelés alapján legalább négy egymást követő évben a makrogazdasági előrejelzések tekintetében jelentős eltérés mutatkozik, az előrejelzés módszertanát vagy annak paramétereit meg kell változtatni."

3. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„33. § (1) A helyi önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzat, a társulás, a térségi fejlesztési tanács és az általuk irányított költségvetési szerv elemi költségvetését a polgármester, a nemzetiségi önkormányzat elnöke, a társulási tanács elnöke vagy a térségi fejlesztési tanács elnöke hagyja jóvá.
(2) Az önkormányzati hivatal a helyi önkormányzat, valamint a helyi önkormányzat által irányított költségvetési szerv jóváhagyott elemi költségvetéséről az önkormányzati rendelettervezet képviselő-testület elé terjesztésének határidejét – év közben alapított költségvetési szerv esetén annak törzskönyvi nyilvántartásba való bejegyzését – követő harminc napon belül adatot szolgáltat a Kincstár által működtetett elektronikus adatszolgáltató rendszerben.
(3) A nemzetiségi önkormányzat, a társulás, a térségi fejlesztési tanács és az általuk irányított költségvetési szerv elemi költségvetésének elkészítésére a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal, hogy önkormányzati hivatalon az Áht. 6/C. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerint az adatszolgáltatási feladatok ellátásáért felelős szervet kell érteni."

4. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet a következő 34/B. §-sal egészül ki:
„34/B. § A költségvetési év során a költségvetési szerv átalakítása és a költségvetési szerv közfeladatának más költségvetési szerv részére történő átadása esetén az átalakítással érintett költségvetési szerv jogutódja, valamint a közfeladatot más költségvetési szervtől átvevő költségvetési szerv a jogelőd költségvetési szervnél az átalakítás, illetve a közfeladat átvételének napjáig jóváhagyott, de pénzügyileg nem teljesített költségvetési bevételi előirányzatokkal a költségvetési bevételi előirányzatait megnövelheti."

5. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 43. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti átcsoportosítás során a személyi juttatások költségvetési kiadási előirányzatai a 36. § (2) bekezdés c) pontja szerinti esetekben növelhetők, az egységes rovatrend K336. Szakmai tevékenységet segítő szolgáltatások rovat költségvetési kiadási előirányzata pedig csak a K1. Személyi juttatások rovatai költségvetési kiadási előirányzatai terhére növelhető."

6. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet az „[Az Áht. 39. §-ához]" alcíme helyébe a következő alcím lép:

„[Az Áht. 39. §-ához]

61. § (1) Költségvetési főfelügyelői, felügyelői megbízás annak a természetes személynek adható, aki a felsőoktatásban szerzett gazdasági szakképzettséggel és a kijelölés évét megelőző tíz évben legalább hároméves költségvetési gyakorlattal rendelkezik, továbbá írásban nyilatkozik arról, hogy a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kizáró okok a tekintetében nem állnak fenn.

(2) A Kormány irányítása alá tartozó fejezetet irányító szervnél, a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervnél, az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai kezelő szervénél (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: kijelölt szerv) nem lehet költségvetési főfelügyelő, felügyelő az a természetes személy, aki

a) a kijelölt szervvel foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban áll,

b) a kijelölést megelőző három évben a kijelölt szervnél foglalkoztatásra irányuló, illetve rendszeres vagy tartós megbízási, vállalkozási jogviszonyban állt, vagy

c) a kijelölt szervnél döntéshozói, kötelezettségvállalási, pénzügyi ellenjegyzési, teljesítés igazolói, utalványozási, érvényesítési jogkörrel felruházott személy közeli hozzátartozója.

(3) Az állam legalább többségi tulajdonában álló gazdasági társaságnál (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban: állami tulajdonú gazdasági társaság) nem lehet költségvetési főfelügyelő, felügyelő az a természetes személy, aki

a) az állami tulajdonú gazdasági társaság tekintetében tulajdonosi joggyakorlóként vagy megbízáson alapuló meghatalmazás alapján eljáró szervnél foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban áll, az állami tulajdonú gazdasági társasággal rendszeres vagy tartós megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban áll, az állami tulajdonú gazdasági társaság vezető tisztségviselője vagy felügyelőbizottsági tagja,

b) a kijelölést megelőző három évben az állami tulajdonú gazdasági társaság tekintetében tulajdonosi joggyakorlóként vagy megbízáson alapuló meghatalmazás alapján eljáró szervnél foglalkoztatásra irányuló jogviszonyban állt, az állami tulajdonú gazdasági társasággal rendszeres vagy tartós megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban állt, az állami tulajdonú gazdasági társaság vezető tisztségviselője vagy felügyelőbizottsági tagja volt, vagy

c) az állami tulajdonú gazdasági társaságnál döntéshozói jogkörrel felruházott vagy pénzügyi-gazdasági feladatokat ellátó személy közeli hozzátartozója.

(4) A költségvetési főfelügyelőt, felügyelőt az államháztartásért felelős miniszter megbízólevéllel látja el, amely tartalmazza

a) a kijelölt szerv, az állami tulajdonú gazdasági társaság megnevezését,

b) annak megjelölését, hogy a megbízatás költségvetési főfelügyelői vagy felügyelői feladatkör ellátására vonatkozik,

c) a költségvetési főfelügyelő, felügyelő nevét és

d) a megbízatás időtartamát.

61/A. § (1) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő a kijelölt szerv tekintetében

a) előzetesen véleményezi

aa) a kijelölt szerv 13. § (2) és (3) bekezdése szerinti szabályzatait,

ab) a kötelezettségvállalásra irányuló eljárásokat,

ac) a tervezéssel, gazdálkodással és beszámolással összefüggő intézkedéseket, és

b) szükség esetén javaslatot tesz, ajánlást fogalmaz meg a belső információáramlások, gazdálkodási folyamatok, érdekeltségi rendszerek átalakítására, továbbá a szakmai szabályozással összefüggésben, amelyre a kijelölt szerv vezetője a javaslat, ajánlás kézhezvételétől számított harminc napon belül írásban véleményt nyilvánít.

(2) Az (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alkalmazásában tervezéssel, gazdálkodással, beszámolással összefüggő intézkedés

a) a bevétel beszedésére irányuló intézkedés,
b) a kijelölt szerv kincstári és elemi költségvetése, maradvány-elszámolása,
c) a költségvetési főfelügyelő, felügyelő által előre meghatározott körben az előirányzatok módosítására, átcsoportosítására irányuló intézkedés,
d) az elrendelt zárolás végrehajtására irányuló intézkedés,
e) a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból többletforrás biztosítására irányuló igény,
f) a 130. § (3) bekezdése szerinti előrehozásra irányuló kérelem, és
g) az eszközök értékesítésére és selejtezésére irányuló intézkedés.

(3) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő az állami tulajdonú gazdasági társaság tekintetében előzetesen véleményezi a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházáshoz nyújtott költségvetési támogatás felhasználásával összefüggő intézkedéseket, különösen az azzal összefüggésben megkötött szerződéseket és a szerződő fél kiválasztására irányuló eljárást.

(4) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő jogosult a kijelölt szerv, illetve az állami tulajdonú gazdasági társaság tekintetében érvényes titoktartási követelmények szerinti nyilatkozatok megtételét követően a kijelölt szerv kezelésében lévő, közpénz felhasználásával összefüggő adatot, illetve az állami tulajdonú gazdasági társaság kezelésében lévő, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházáshoz nyújtott költségvetési támogatás felhasználásával összefüggő adatot – ideértve az üzleti vagy más titoknak minősülő adatokat is – megismerni, az azokat tartalmazó iratokba vagy egyéb adathordozókba betekinteni. A költségvetési főfelügyelő, felügyelő minősített adatot kizárólag a minősített adat védelméről szóló törvényben meghatározott személyi biztonsági feltételek teljesülése esetén ismerhet meg. A nemzetbiztonsági szolgálatoknál folytatott tevékenysége során a költségvetési főfelügyelő, felügyelő nem ismerheti meg azokat az adatokat, amelyek a titkos információgyűjtés során keletkezett információra, forrására vagy az alkalmazott titkos információgyűjtő módszer konkrét jellegére utalnak.

(5) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő az (1) bekezdés a) pont ab) és ac) alpontja és a (3) bekezdésben meghatározott intézkedések tekintetében a kijelölt szerv vezetőjénél, illetve az állami tulajdonú gazdasági társaság vezető tisztségviselőjénél kifogással élhet. A kifogás eredménytelensége esetén a költségvetési főfelügyelő, felügyelő javaslatot tehet az intézkedés felfüggesztésére. Az indokolt javaslatot kijelölt szerv esetén annak vezetőjének, a fejezetet irányító szerv vezetőjének és az államháztartásért felelős miniszternek, állami tulajdonú gazdasági társaság esetén az állami tulajdonú gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének, az állami tulajdonú gazdasági társaság tekintetében tulajdonosi joggyakorlóként eljáró szervezet vezetőjének és az államháztartásért felelős miniszternek kell megküldeni. Az intézkedés az államháztartásért felelős miniszter jóváhagyása esetén hajtható végre.

61/B. § (1) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő munkájához a Kincstár, a kijelölt szerv és az állami tulajdonú gazdasági társaság rendelkezésre bocsátja a 61/A. § szerinti intézkedések dokumentumait, az arra vonatkozó összefoglaló, és a különböző adatbázisokból, nyilvántartásokból rendelkezésre álló részletes adatokat, elkészíti a költségvetési főfelügyelő, felügyelő által kért dokumentumokat.

(2) A 61/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti intézkedések dokumentumait azok tervezett kiadmányozását – e rendelet szabályai szerint előzetes pénzügyi ellenjegyzést igénylő intézkedés esetén annak pénzügyi ellenjegyzését –, a 61/A. § (3) bekezdése szerinti intézkedések dokumentumait a tervezett intézkedések megtételét legalább három munkanappal megelőzően meg kell küldeni a költségvetési főfelügyelőnek, felügyelőnek. Ha a költségvetési főfelügyelő, felügyelő a kézhezvételtől számított három munkanapon belül a megküldött dokumentumokkal kapcsolatban nem nyilatkozik, az intézkedés megtételére sor kerülhet.

(3) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő elhelyezéséhez szükséges feltételeket a kijelölt szerv, illetve az állami tulajdonú gazdasági társaság biztosítja.

(4) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő működésével összefüggő kiadásokat az államháztartásért felelős miniszter irányítása alatt álló fejezetben kell biztosítani.

61/C. § (1) A költségvetési főfelügyelő, felügyelő tevékenységéről havonta írásban beszámol az államháztartásért felelős miniszternek, valamint kijelölt szerv esetén a fejezetet irányító szerv vezetőjének, állami tulajdonú gazdasági társaság esetén az állami tulajdonú gazdasági társaság tulajdonosi joggyakorlójának.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl a költségvetési főfelügyelő, felügyelő az államháztartásért felelős miniszter felhívására is köteles a tevékenységéről beszámolni.

(3) A költségvetési főfelügyelőt, felügyelőt akadályoztatása esetén az államháztartásért felelős miniszter által megbízott másik költségvetési főfelügyelő, felügyelő teljes jogkörrel helyettesíti.”

7. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 66. § (2) bekezdése a következő 17a. ponttal egészül ki:

(A pályázati kiírás tartalmazza)

„17a. a támogatás felhasználásával kapcsolatos ellenőrzés-tűrési és adatszolgáltatási kötelezettségre, valamint nyilvánossági követelményekre vonatkozó tájékoztatást,"

8. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 72. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a pályázat műszaki megfelelőségének, műszaki vagy pénzügyi megvalósíthatóságának megítélése különleges szaktudást igényel, a támogató a támogatási döntés meghozatalához e kérdések tekintetében szakértőt vehet igénybe."

9. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 75. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a kedvezményezett három éven belül több alkalommal nyújt be pályázatot ugyanahhoz a támogatóhoz, és a (3) bekezdésben meghatározott okiratokban foglalt adatok nem változtak, a (3) bekezdésben meghatározott okiratokat a legkorábban benyújtott pályázathoz kell csatolni, a további pályázatban pedig nyilatkozni arról, hogy a (3) bekezdésben meghatározott okiratokban foglalt adatok nem változtak."

10. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 77. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a pályázati kiírás célja másképp nem biztosítható, a támogató a felszabaduló összeg hatékony felhasználása céljából az (1) bekezdéstől eltérően a szakmailag megfelelő pályázatok rangsorára tekintet nélkül nyújthat költségvetési támogatást."

11. § (1) Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 78. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés szerinti esetben]

„b) a 97. § (1) bekezdése szerinti bejelentést a kedvezményezett – a nem nettó finanszírozás keretében folyósított költségvetési támogatás esetében költségvetési évben lemondással és (a részletfizetés iránti kérelem benyújtása kivételével) a visszafizetés teljesítéséről szóló pénzügyi szolgáltatói igazolás csatolásával együtt, a költségvetési támogatás folyósítását követő évben kizárólag a visszafizetés teljesítéséről szóló pénzügyi szolgáltatói igazolással – a Kincstár útján teljesíti a támogató felé."

(2) Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 78. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A nem nettó finanszírozás keretében folyósított költségvetési támogatásról való lemondást legkésőbb a költségvetési év november 30-áig lehet benyújtani. A lemondás hibáinak, hiányosságainak pótlására a 70. § (3) bekezdését kell alkalmazni. A hibátlan, hiánytalan lemondást a benyújtást vagy a hiánypótlás teljesítését követő öt napon belül a Kincstár a helyi önkormányzatokért felelős miniszternek megküldi."

12. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 88. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés b) pont bb) alpontja szerinti esetben a kifizetés feltétele, hogy a kedvezményezett a számla költségvetési támogatáson felüli összege kifizetését igazolja. Ha a támogatási szerződés eltérően nem rendelkezik, az (1) bekezdés b) pont bb) alpontja szerinti kifizetés elszámolására a beszámolóban nincs lehetőség."

13. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet a következő [Az Áht. 52. §-ához] alcímmel egészül ki:

„[Az Áht. 52. §-ához]

91/A. § A költségvetési támogatás szabályszerű felhasználása érdekében a kedvezményezett közbeszerzési eljárást és más beszerzési eljárást úgy köteles lefolytatni, hogy az a költségvetési támogatás ésszerű és hatékony felhasználását biztosítsa."

14. § (1) Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 97. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a támogatott tevékenység összköltsége csökken a tervezetthez képest, a költségvetési támogatás összegét az összköltség csökkenésének arányában csökkenteni kell, több forrás esetén az eredeti arányoknak megfelelően. Ha a támogatási szerződés eltérően nem rendelkezik, a támogatott tevékenység összköltségét a költségtervben meghatározott egyes költségnemek arányában kell csökkenteni."

(2) Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 97. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Nem kell alkalmazni a (4) bekezdést a Nemzeti Kulturális Alapból biztosított költségvetési támogatások esetén, ha az adott támogatott tevékenységhez biztosított valamennyi költségvetési támogatás összege a hárommillió forintot nem éri el, nem haladja meg a támogatott tevékenység összköltségét és nem ütközik az európai uniós versenyjogi értelemben vett állami támogatási szabályokba."

15. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 102/D. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Kezelő szerv kijelölése vagy lebonyolító szerv, illetve közreműködő szervezet igénybevétele esetén a kezelő szerv, a lebonyolító szerv, illetve a közreműködő szerv, ennek hiányában a támogató – ha a kifogásban foglaltakkal egyetért – megteszi a kifogásban sérelmezett helyzet megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket, vagy továbbítja a kifogást a fejezetet irányító szervnek."

16. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 105/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„105/A. § A támogatás igénylése és módosítása megalapozottságának ellenőrzését végző személyre a 109. § (4) bekezdését alkalmazni kell. Ha a támogatás igénylésének és módosításának megalapozottsága ellenőrzése során helyszíni ellenőrzésre kerül sor, a helyszíni ellenőrzésre a 109/A–109/C. §-t kell alkalmazni."

17. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet az „[Az Áht. 57. § (1) és (2) bekezdéséhez]" alcíme a következő 105/B. §-sal egészül ki:

„105/B. § A helyi önkormányzatok általános működéséhez és ágazati feladatainak ellátásához kapcsolódó, a 111. § b)–h) pontja szerinti, nem feladatmutató alapján járó támogatások esetén az igénylés a központi költségvetésről szóló törvényben előírtak szerint, a lemondás a 78. § (2) bekezdés b) pontja és a 97. §, a visszafizetés a 99. § (5) bekezdése, a kamatok megállapítása a 98. § szerint történik."

18. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 106. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az Áht. 57. § (3) bekezdése szerinti határozatot a Kincstár az utolsó adatszolgáltatás-módosítási határidő leteltét megelőző ötödik napig hozza meg."

19. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet az „[Az Áht. 59. §-ához]" alcíme a következő 109/A–109/D. §-sal egészül ki:

„109/A. § (1) A felülvizsgálat során az Áht. 59. § (2) bekezdése szerinti helyszíni ellenőrzésre az Igazgatóság vezetője által kiadott ellenőrzési terv és az ellenőrök számára általa kiadott megbízólevél alapján kerülhet sor.

(2) Az ellenőrzési terv tartalmazza

a) a helyszíni ellenőrzésre vonatkozó jogszabályi felhatalmazást,

b) a helyszíni ellenőrzéssel érintett szerv nevét, székhelyét,

c) a helyszíni ellenőrzés során érintett intézményi kört,

d) a helyszíni ellenőrzéssel érintett támogatások jogcímeit, az egyes jogcímekre vonatkozó vizsgálati szempontokat,

e) a helyszíni ellenőrzéssel érintett időszakot,

f) a helyszíni ellenőrzés kezdő időpontját, várható időtartamát,

g) a helyszíni ellenőrzést végzők nevét, beosztását.

(3) A helyszíni ellenőrzés vezetőjének kezdeményezésére az Igazgatóság vezetője dönthet az ellenőrzési terv módosításáról, kiegészítéséről.

(4) A megbízólevél tartalmazza

a) az ellenőrzést végzők nevét, beosztását, kincstári azonosító kártya számát,

b) az ellenőrzés elvégzésére felhatalmazó jogszabályra történő hivatkozást,

c) az ellenőrzési terv számát,

d) az ellenőrzés tárgyát,

e) a megbízólevél érvényességi idejét,

f) az ellenőrzés kezdő időpontját, várható időtartamát.

109/B. § A helyszíni ellenőrzésről szóló értesítés tartalmazza a helyszíni ellenőrzés célját és a helyszíni ellenőrzéssel érintett költségvetési szervek megnevezését. Az értesítést az Igazgatóság vezetője úgy közli, hogy azt a polgármester a helyszíni ellenőrzés megkezdése előtt legalább öt nappal kézhez kapja. A polgármester az Igazgatóság értesítése alapján haladéktalanul tájékoztatja a helyszíni ellenőrzésről az érintett költségvetési szervek vezetőit.

109/C. § (1) Az ellenőrzés vezetője felelős

a) a helyszíni ellenőrzés előkészítéséért, a helyszíni ellenőrzés megszervezéséért,

b) az ellenőrök – a helyszíni ellenőrzés során – írásba foglalt megállapításai alapján a jegyzőkönyv elkészítéséért, az ellenőrzés megállapításainak valódiságáért és helytállóságáért,

c) a helyszíni ellenőrzés határidőben történő lefolytatásáért,

d) a lefoglalásról szóló jegyzőkönyv kibocsátásáért,

e) a készített iratoknak és iratmásolatoknak az ellenőrzés dokumentációjába történő elhelyezéséért.

(2) Az ellenőr jogosult

a) a helyi önkormányzat, az önkormányzati hivatal és más önkormányzati költségvetési szerv által végzett felügyeleti ellenőrzés, belső ellenőrzés és a törvényességi felügyeletet ellátó fővárosi és megyei kormányhivatal és más ellenőrzést végző közigazgatási szerv megállapításait felhasználni,

b) az ellenőrzött helyi önkormányzat polgármesterétől és jegyzőjétől, továbbá az ellenőrzött szerv vezetőjétől a rendelkezésére bocsátott dokumentáció, adatok teljességéről nyilatkozatot (a továbbiakban: teljességi nyilatkozat) kérni,

c) a helyszíni ellenőrzés során a tényállás tisztázásához szükséges adatokat – szükség esetén segédtáblázatok segítségével, az adatok védelmének megfelelő biztosítása mellett – írásban vagy elektronikusan rögzíteni.

(3) Az ellenőr köteles

a) az ellenőrzési feladatot oly módon végrehajtani, hogy minden, az ügyhöz tartozó lényeges tény megállapításra, feltárásra kerüljön,

b) a megállapításait tárgyszerűen, a valóságnak megfelelően írásba foglalni, és azokat elegendő és megfelelő bizonyítékokkal alátámasztani,

c) az ellenőrzött szerv biztonsági szabályait és munkarendjét figyelembe venni.

(4) Az ellenőrzött szerv vezetője a helyszíni ellenőrzést végző személyekkel való kapcsolattartásra kapcsolattartót (a továbbiakban: kapcsolattartó) jelölhet ki. Ha az ellenőrzött szerv vezetője nem jelöl ki kapcsolattartót, az ellenőrzött szerv vezetőjét kell kapcsolattartónak tekinteni. Az ellenőrzött szerv vezetője felelősséggel tartozik annak biztosításáért, hogy a képviseletében a kapcsolattartó teljes jogkörrel eljárhasson.

(5) Az ellenőrzött szerv vezetője jogosult

a) az ellenőr személyazonosságának bizonyítására alkalmas okirat és megbízólevelének bemutatását kérni, ennek hiányában az együttműködést megtagadni,

b) a helyszíni ellenőrzés megállapításait megismerni.

(6) Az (5) bekezdés a) pontját az ellenőrzött szerv kapcsolattartója és alkalmazottai tekintetében is alkalmazni kell.

(7) Az ellenőrzött szerv vezetője, kapcsolattartója és alkalmazottja köteles a helyszíni ellenőrzés végrehajtását elősegíteni, ennek keretében

a) az ellenőr által kért adatszolgáltatásokat, dokumentumokat iratjegyzék kíséretében határidőre – az általa kért módon és formában – átadni vagy megküldeni,

b) az ellenőrök számára megfelelő munkakörülményeket biztosítani,

c) az ellenőrökkel együttműködni és velük folyamatosan kapcsolatot tartani, és

d) a rendelkezésre bocsátott dokumentáció (iratok, okiratok, adatok) teljességéről felhívásra nyilatkozni.

109/D. § A felülvizsgálat során megállapított eltérések bizonyítékainak megismerését és a további bizonyításra irányuló indítvány megtételét a Ket. 70. §-a szerint kell biztosítani. Helyszíni ellenőrzés esetén a bizonyítékok ismertetésének a helyszíni ellenőrzésről készített jegyzőkönyv átadása vagy megküldése minősül."

20. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 111. §-a a következő f)–h) ponttal egészül ki:

(A visszafizetési kötelezettség, illetve a helyi önkormányzatot megillető pótlólagos támogatás átutalásra kerülő összegének megállapítása és teljesítése során)

„f) a tárgyévet megelőző évről áthúzódó bérkompenzáció támogatása összegét,

g) a települési önkormányzatok szociális feladatainak egyéb támogatása összegét, és

h) a szociális ágazati pótlék összegét"

(kell figyelembe venni.)

21. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 113. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a visszafizetett támogatás a teljes visszafizetési kötelezettségre nem nyújt fedezetet, a teljesítést először az Áht. 14. § (3) bekezdése szerinti fejezet költségvetési kiadási előirányzatai terhére nyújtott költségvetési támogatások jogosulatlanul igénybe vett részére az igénybevétel szerinti sorrendben, majd a helyi önkormányzat általános működéséhez és ágazati feladataihoz kapcsolódó támogatások összegére, ezt követően az ügyleti kamatra és a késedelmi kamatra kell elszámolni."

22. § (1) Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 114. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az Áht. 60/A. § (2) bekezdése szerinti beszedési megbízást a Kincstár akkor nyújtja be, ha a helyi önkormányzat]

„b) az Áht. 58. §-a szerinti elszámolásban megállapított fizetési kötelezettségét a 113. § (2) bekezdésében meghatározott határidő leteltét, vagy"

(követő kilencven napon belül nem teljesítette.)

(2) Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 114. §-a a következő c) ponttal egészül ki:

[Az Áht. 60/A. § (2) bekezdése szerinti beszedési megbízást a Kincstár akkor nyújtja be, ha a helyi önkormányzat]

„c) az Áht. 59. §-a szerinti felülvizsgálat keretében megállapított fizetési kötelezettségét a határozat jogerőre emelkedését"

(követő kilencven napon belül nem teljesítette.)

23. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 115/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„115/D. § Az ellenőrzött szerv vezetője, a 109/C. § (4) bekezdése szerint kijelölt kapcsolattartó és alkalmazottja, valamint a kincstári ellenőr jogaira és kötelességeire a 109/C. § (2), (3) és (5)–(7) bekezdését kell alkalmazni."

24. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 167/C. §-a a következő (5a) és (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Költségvetési szerv átalakítása esetén az átalakítással érintett költségvetési szerv létesítő okiratának módosítására vagy törzskönyvi nyilvántartásból történő törlésére és a jogutód költségvetési szerv törzskönyvi nyilvántartásba történő bejegyzésére vagy létesítő okiratának módosítására vonatkozó kérelmet úgy kell benyújtani, hogy azok egyidejűleg a Kincstár számára rendelkezésre álljanak. A Kincstár az átalakítással érintett költségvetési szerv tekintetében beálló változást a jogutód költségvetési szervet érintő bejegyzéssel egyidejűleg, a jogutód költségvetési szerv bejegyzésével együtt vezeti át a törzskönyvi nyilvántartásban.

(5b) A Kincstár jogutód nélküli megszűnés esetén a megszüntető szerv bejelentésétől vagy a megszűnést meghatározó törvényi rendelkezés hatálybalépésétől, jogutóddal történő megszűnés esetén a jogutód bejelentésétől számított tizenöt napon belül, a jogutód feltüntetésével törli a nem költségvetési szerv törzskönyvi jogi személyt a törzskönyvi nyilvántartásból."

25. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet a következő 167/H. §-sal egészül ki:

„167/H. § (1) A Kincstár a jogszabálysértő bejegyzést akkor törölheti, a hibás bejegyzést akkor javíthatja vagy az elmulasztott bejegyzést akkor pótolhatja, ha az annak alapjául szolgáló adat, körülmény jogszabályból következik, arról a Kincstárnak hivatalos tudomása van, illetve a törzskönyvi jogi személy vagy az irányító szerv adatszolgáltatása alapján megállapítható.

(2) Az Áht. 105/B. § (2) bekezdése alapján kiszabható bírság összege legfeljebb ötszázezer forint lehet. A bírság kiszabásánál a Kincstár mérlegeli az eset összes körülményét, a kötelezettségszegő jogellenes magatartásának súlyát, gyakoriságát. A körülmények mérlegelése alapján a Kincstár a kötelezettségszegés súlyához igazodó, arányos bírságot szab ki, vagy indokolt esetben a bírság kiszabását mellőzi."

26. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 167/J. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„167/J. § (1) A törzskönyvi nyilvántartás fennálló és törölt adatai, az alapító okiratok és a megszüntető okiratok nyilvánosak, azokat bárki megtekintheti, azokról feljegyzést készíthet, továbbá azok adatai elektronikus úton is hozzáférhetők. A Kincstár a törzskönyvi nyilvántartás (2) bekezdés szerinti adatait honlapján keresztül is elérhetővé teszi.

(2) A törzskönyvi jogi személynek a Kincstár honlapján közzéteendő, azon elérhető és kereshető adatai:

1. a törzskönyvi jogi személy megnevezése, székhelye, PIR száma, adószáma, statisztikai számjele és államháztartási egyedi azonosító száma, a köznevelési intézményként működő költségvetési szerv OM azonosítója, valamint a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatot ellátó költségvetési szerv ágazati azonosítója,

2. a törzskönyvi jogi személy alaptevékenységének államháztartási szakágazata és fő TEÁOR kódja,

3. az államháztartás

a) központi alrendszerébe tartozó költségvetési szerv esetében annak fejezetrend szerinti besorolása,

b) önkormányzati alrendszerébe tartozó törzskönyvi jogi személy esetében a megye száma, pénzügyi körzet száma és neve,

4. a törzskönyvi jogi személy vezetőjének neve és kinevezésének időpontja,

5. a költségvetési szerv és a jogszabály alapján a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó egyéb jogi személy alapításának és megszüntetésének időpontja, a helyi önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzat, a társulás és a térségi fejlesztési tanács létrejöttének és megszűnésének időpontja,

6. a törzskönyvi nyilvántartásba történő bejegyzés és törlés időpontja,

7. a költségvetési szerv és a jogszabály alapján a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó egyéb jogi személy alapítójának, irányító szervének vagy felügyeleti szervének és – ha van – fenntartójának megnevezése, székhelye, PIR száma,

8. a társulásban résztvevő, illetve közös önkormányzati hivatalt létrehozó települési önkormányzatok neve, székhelye, PIR száma,

9. a költségvetési szerv módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt alapító okirata vagy megszüntető okirata digitalizált formában."

27. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

28. § Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet

1. „[Az Áht. 13. § (2) bekezdéséhez]" alcímének címében a „13. § (2) bekezdéséhez" szövegrész helyébe a „13. §-ához" szöveg,
2. 13. § (2) bekezdés g) pontjában a „vezetékes és rádiótelefonok" szövegrész helyébe a „vezetékes- és mobiltelefonok" szöveg,
3. „[Az Áht. 28/A. § (2) és (4) bekezdéséhez]" alcímének címében a „28/A. § (2) és (4) bekezdéséhez" szövegrész helyébe a „28/A. § (2) bekezdéséhez" szöveg,
4. 36. § (1) bekezdésében a „34/A. § szerinti" szövegrész helyébe a „34/A. § és a 34/B. § szerinti" szöveg, a „bekezdése és a 34/A. §" szövegrész helyébe a „bekezdése, a 34/A. § és a 34/B. §" szöveg,
5. 36. § (2) bekezdés a) pontjában a „többletbevétellel" szövegrész helyébe a „többletbevétellel és a 34/B. § szerinti bevételi előirányzatokkal fedezett módon" szöveg,
6. 59. § (5) bekezdés a) pontjában az „és az egységes rovatrend B401. Készletértékesítés ellenértéke, B402. Szolgáltatások ellenértéke és B403. Közvetített szolgáltatások ellenértéke" szövegrész helyébe az „az egységes rovatrend B401. Készletértékesítés ellenértéke, B402. Szolgáltatások ellenértéke, B403. Közvetített szolgáltatások ellenértéke és B406. Kiszámlázott általános forgalmi adó" szöveg,
7. 59. § (5) bekezdés b) pontjában a „kiadásokat" szövegrész helyébe a „kiadásokat és kamatbevételeket" szöveg,
8. 72. § (1) bekezdésében a „támogatások" szövegrész helyébe a „támogatásokra vonatkozó" szöveg,

9. 74. § (1) bekezdésében a „megállapított megfelelő – legfeljebb harminc napos –” szövegrész helyébe az „a támogató által megállapított ésszerű” szöveg,
10. 101. §-ában az „A támogató” szövegrész helyébe az „A támogató és a kedvezményezett” szöveg,
11. 102/D. § (1) bekezdésében az „Az államháztartáson kívüli kedvezményezettnek pályázati” szövegrész helyébe a „Pályázati” szöveg, az „ütközik.” szövegrész helyébe az „ütközik. E bekezdést a hazai forrás terhére finanszírozott, pályázati úton biztosított költségvetési támogatás esetén a költségvetési támogatás államháztartáson kívüli igénylője vagy kedvezményezettje tekintetében kell alkalmazni.” szöveg,
12. 102/D. § (5) bekezdésében az „a fejezetet irányító szerv – az elutasítás indokainak megjelölésével – elutasítja” szövegrész helyébe az „el kell utasítani” szöveg,
13. 102/D. § (6) bekezdésében a „Ha érdemi vizsgálat nélküli elutasításnak nincs helye, a kifogást a fejezetet irányító szerv” szövegrész helyébe az „A fejezetet irányító szerv a kifogást” szöveg,
14. 106. § (3) bekezdésében és 109. § (5) bekezdésében a „két hónap” szövegrész helyébe a „százhúsz nap” szöveg,
15. 110. § (1) bekezdésében a „jogosulatlan igénybevételt” szövegrész helyébe az „eltérést” szöveg,
16. 111. § a) pontjában a „b)–d)” szövegrész helyébe a „b)–h)” szöveg,
17. 111. § d) pontjában az „egyenlegét és” szövegrész helyébe az „egyenlegét,” szöveg,
18. 113. § (1) bekezdés b) pontjában az „elszámolás, felülvizsgálata” szövegrész helyébe az „elszámolás, az elszámolás felülvizsgálata” szöveg,
19. „[Az Áht. 68/A. §-ához]” alcímének címében a „68/A. §-ához” szövegrész helyébe a „68/B. §-ához” szöveg,
20. 115/B. § (5) bekezdésében az „ellátni.” szövegrész helyébe az „ellátni, a 109/A. § (4) bekezdése szerinti tartalommal.” szöveg,
21. 115/F. § (6) bekezdésében a „megfelelően módosítja” szövegrész helyébe a „megfelelően, az észrevétel benyújtásától számított 8 napon belül módosítja” szöveg, a „tájékoztatja” szövegrész helyébe a „haladéktalanul tájékoztatja” szöveg,
22. 128. § (10) bekezdésében a „hiányában a” szövegrész helyébe a „hiányában a 62/D. § (6) bekezdése szerinti” szöveg,
23. 144/A. § (2) bekezdésében a „c)” szövegrész helyébe a „b)” szöveg,
24. 145. § (3) bekezdés a) pontjában a „rövid lejáratú lekötött betétei” szövegrész helyébe a „lekötött bankbetétei” szöveg,
25. 145. § (4) bekezdés f) pontjában a „közfoglalkoztatási programokhoz nyújtott költségvetési” szövegrész helyébe a „közfoglalkoztatáshoz nyújtott” szöveg,
26. 163. § (4) bekezdésében a „javaslatát megküldi a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai kezelő szervének, aki a javaslatot felülvizsgálja és dönt annak elfogadásáról” szövegrész helyébe az „adatokat megküldi a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai kezelő szervének” szöveg,
27. 170. § (4) bekezdésében az „a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai kezelő szerveinek” szövegrész helyébe az „az elkülönített állami pénzalap és a társadalombiztosítás pénzügyi alapja kezelő szervének” szöveg,
28. 173. § (1) bekezdésében az „a rendeletalkotás kivételével” szövegrész helyébe a „– ha azt az Alaptörvény vagy jogszabály nem zárja ki –” szöveg,
29. 182. §-ában a „15. § (1) bekezdése, a 18/A. §,” szövegrész helyébe a „14/A. §, a 15. § (1) bekezdése,” szöveg

lép.

29. § (1) Hatályát veszti az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet

1. 87. § (2) bekezdésében az „előleg nyújtásának a lehetőségét és a támogatási” szövegrész,
2. 112. § (4) bekezdésében az „és b)” szövegrész.

(2) Hatályát veszti az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet

1. 3. § (2) bekezdése,
2. „[Az Áht. 6/B. § (2) és (3) bekezdéséhez]” alcíme,
3. „[Az Áht. 13/B. §-ához]” alcíme,
4. 43. § (4) bekezdése,
5. 150. § (1) bekezdés f) pontja,
6. 176. § (1a) és (1c) bekezdése,
7. 181/B. §-a,
8. 183. §-a.

2. A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet módosítása

30. § A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet hatálya kiterjed

a) az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 3. §-ában felsoroltakra az állam és a költségvetési fejezetet nem alkotó köztestületek kivételével,

b) a térségi fejlesztési tanács munkaszervezetére,

c) az a) pontban meghatározottak által alapított szervekre, szervezetekre, ha azok tulajdonosi jogokat vagy vagyonkezelői jogot gyakorolnak,

d) a kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezetekre és

e) jogszabály alapján a költségvetési szervek belső kontrollrendszerére és belső ellenőrzésére vonatkozó szabályokat alkalmazó más szervre, szervezetre."

31. § A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 12. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A gazdasági vezető átmeneti vagy tartós akadályoztatása és a gazdasági vezetői álláshely megüresedése esetén a gazdasági vezetőt helyettesítő, továbbá a gazdasági vezető feladatainak ellátására kijelölt személy akkor köteles a (2) bekezdés szerinti továbbképzésen részt venni, ha a gazdasági vezető feladatait legalább egy évig folyamatosan ellátja."

32. § A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 15. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A költségvetési szerv vezetője köteles biztosítani a belső ellenőrzés működéséhez szükséges forrásokat."

33. § A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 11. alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. A fejezetet irányító szervek belső ellenőrzési vezetőjének kinevezése, felmentése, illetve áthelyezése

23. § (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik,

a) az irányító szerv belső ellenőrzési vezetőjét a fejezetet irányító szerv vezetője, minisztériumok esetén a költségvetési szerv vezetője,

b) az irányító szerv irányítása alá tartozó költségvetési szervek belső ellenőrzési vezetőjét – az irányító szerv vezetőjének egyetértésével – a költségvetési szerv vezetője

nevezi ki, menti fel és helyezi át.

(2) Az Áht. 1. § 10. pontja szerinti, a Kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó fejezet irányító szervének belső ellenőrzési vezetője kinevezéséhez az államháztartásért felelős miniszter, a kinevezéshez, felmentéshez, illetve áthelyezéshez a Hivatal elnökének előzetes véleményét ki kell kérni. A kinevezéshez kapcsolódóan a jelölt szakmai életrajzát és a kinevezés indokait, a felmentéshez, illetve áthelyezéshez kapcsolódóan pedig annak indokait kell csatolni.

(3) Az államháztartásért felelős miniszter, illetve a Hivatal elnöke a jelölt szakmai életrajza, illetve a felmentésre vagy áthelyezésre irányuló szándékról való tájékoztatás kézhezvételétől számított 8 napon belül értesíti a fejezetet irányító szervet az álláspontjáról. Az álláspont közlésének elmaradására a 15. § (8) bekezdését kell alkalmazni."

34. § A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 26. alcíme a következő 54/B. §-sal egészül ki:

„54/B. § Az állami felsőoktatási intézmények tekintetében e rendeletnek a költségvetési szerv vezetőjére vonatkozó rendelkezéseit a kancellár tekintetében kell alkalmazni."

35. § A költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet

1. 2. § n) pont nj) alpontjában a „területi fejlesztési tanács" szövegrész helyébe a „térségi fejlesztési tanács" szöveg,
2. 7. § (2) bekezdésében a „bekezdésében" szövegrész helyébe a „bekezdésben" szöveg,
3. 11. § (2) bekezdésében az „A fejezethez tartozó költségvetési szerv" szövegrész helyébe az „A költségvetési szerv" szöveg,

4. 12. § (3) bekezdésében az „(1)–(2)" szövegrészek helyébe az „(1) és (2)" szöveg,
5. 13. § (3) bekezdésében a „bekezdés rendelkezései irányadóak" szövegrész helyébe a „bekezdését kell alkalmazni" szöveg,
6. 15. § (4) bekezdésében az „és az 1. § (3)–(4) bekezdésben" szövegrész helyébe az „és 1. § (3) és (4) bekezdésében" szöveg,
7. 31. § (7) bekezdésében és 32. § (6) bekezdésében az „A Hivatal elnökének eljárására a 15. § (8) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell." szövegrész helyébe az „Az álláspont közlésének elmaradására a 15. § (8) bekezdését kell alkalmazni." szöveg,
8. 47. § (3) bekezdésében a „költségvetési szerv vezetője" szövegrész helyébe a „miniszter" szöveg,
9. 51. § (1) bekezdésében a „62. § bekezdésében" szövegrész helyébe a „62. §-ában" szöveg,
10. 53. §-ában a „(3)–(5)" szövegrész helyébe a „(4) és (5)" szöveg

lép.

36. § (1) Hatályát veszti a költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet

1. 13. § (3) bekezdésében a „megfelelően" szövegrész,
2. 24/A. § (1) bekezdésében a „regisztrációs" szövegrész.

(2) Hatályát veszti a költségvetési szervek belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló 370/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet

1. 2. § d) és h) pontja,
2. 24. § (1) bekezdése,
3. 58. §-a.

3. Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet módosítása

37. § Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 17. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tárgyi eszközök terv szerinti értékcsökkenését a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 2. számú mellékletében meghatározottak szerint kell elszámolni. Az állam tulajdonában álló közutak esetén alkalmazandó terv szerinti értékcsökkenés leírási kulcsa 3%. Az ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok terv szerinti értékcsökkenésének leírási kulcsa azonos annak az ingatlannak a leírási kulcsával, amelyhez az adott vagyoni értékű jog kapcsolódik."

38. § Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet a következő 56. §-sal egészül ki:

„56. § (1) A 2015. évben üzembe helyezett állami közutak terv szerinti értékcsökkenésének elszámolását az egyes kormányrendeleteknek a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásával összefüggő módosításáról szóló 175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelettel megállapított 17. § (3) bekezdése szerinti leírási kulccsal kell megkezdeni.

(2) A 2014. évben és azt megelőzően üzembe helyezett, felújított állami közutak terv szerinti értékcsökkenése elszámolásának a használat időtartama alatti tervezett ütemezését az egyes kormányrendeleteknek a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásával összefüggő módosításáról szóló 175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet hatálybalépését követő 30/60/90 napon belül ismételten meg kell állapítani az egyes kormányrendeleteknek a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásával összefüggő módosításáról szóló 175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelettel megállapított 17. § (3) bekezdése szerinti leírási kulcs figyelembevételével. A 2014. évben elszámolt terv szerinti értékcsökkenés és az ismételten megállapított tervezett leírási ütemezés alapján a 2014. évre eső terv szerinti értékcsökkenés különbözetét a soron következő negyedéves könyvviteli zárlat során kell elszámolni a 2015. évi folyó könyvelésben."

39. § Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 4. melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

40. § Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet

1. 56/A. § (1) bekezdésében a „2014." szövegrész helyébe a „2014. és 2015." szöveg,
2. 15. melléklet K915. pontjában az „ad) pontja" szövegrész helyébe az „a) pont ad) alpontja" szöveg

lép.

II. FEJEZET
A MAGYARORSZÁG 2016. ÉVI KÖZPONTI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MEGALAPOZÁSÁVAL ÖSSZEFÜGGÉSBEN SZÜKSÉGES TOVÁBBI KORMÁNYRENDELET-MÓDOSÍTÁSOK

4. A tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény végrehajtásáról szóló 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet módosítása

41. § A tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény végrehajtásáról szóló 104/1991. (VIII. 3.) Korm. rendelet 8. § (3) bekezdésében az „államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/B. § (1) bekezdés y) pontjában" szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 76. § (2) bekezdés d) pontjában" szöveg lép.

5. A pedagógus-továbbképzésről, a pedagógus-szakvizsgáról, valamint a továbbképzésben résztvevők juttatásairól és kedvezményeiről szóló 277/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet módosítása

42. § Hatályát veszti a pedagógus-továbbképzésről, a pedagógus-szakvizsgáról, valamint a továbbképzésben résztvevők juttatásairól és kedvezményeiről szóló 277/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 20. § (7) bekezdése.

6. A Hortobágyi Halgazdaság Rt. által bérelt állami tulajdonú ingatlanok vagyonkezelésében történő változásról szóló 149/2001. (VIII. 31.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

43. § Hatályát veszti a Hortobágyi Halgazdaság Rt. által bérelt állami tulajdonú ingatlanok vagyonkezelésében történő változásról szóló 149/2001. (VIII. 31.) Korm. rendelet.

7. Az élet elvesztéséért járó egyösszegű kárpótlás végrehajtásáról szóló 31/2003. (III. 27.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

44. § Hatályát veszti az élet elvesztéséért járó egyösszegű kárpótlás végrehajtásáról szóló 31/2003. (III. 27.) Korm. rendelet.

8. Az államháztartási szervek és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi átláthatóságról szóló 105/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

45. § Hatályát veszti az államháztartási szervek és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi átláthatóságról szóló 105/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet.

9. A Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról szóló 179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

46. § Hatályát veszti a Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról szóló 179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet.

10. Az INTERREG III Közösségi Kezdeményezés programok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 359/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet módosítása

47. § Az INTERREG III Közösségi Kezdeményezés programok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 359/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet

1. 9. § (1) bekezdésében az „Áht." szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló törvény (a továbbiakban: Áht.)" szöveg,
2. 15. § (3) bekezdés b) pontjában a „részére, vagy" szövegrész helyébe a „részére." szöveg,
3. 45. § (1) bekezdésében az „Ámr." szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet" szöveg,

4. 49. § (1) bekezdésében a „belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet" szövegrész helyébe a „belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló kormányrendelet" szöveg

lép.

48. § Hatályát veszti az INTERREG III Közösségi Kezdeményezés programok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 359/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet

1. 15. § (3) bekezdés c) pontja,
2. 46. § (6) bekezdése.

11. A Nemzeti Fejlesztési Terv operatív programjai, az EQUAL Közösségi Kezdeményezés program és a Kohéziós Alap projektek támogatásainak fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási, számviteli és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 360/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet módosítása

49. § A Nemzeti Fejlesztési Terv operatív programjai, az EQUAL Közösségi Kezdeményezés program és a Kohéziós Alap projektek támogatásainak fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási, számviteli és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 360/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet

1. 3. § (1) bekezdésében az „Áht." szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.)" szöveg, az „Ámr. 26. §-a szerinti tervezési körirat előírásai" szövegrész helyébe az „Áht. 13. § (1) bekezdése szerinti tájékoztató (a továbbiakban: tervezési tájékoztató)" szöveg,
2. 24. § (4) bekezdésében az „Ámr.-ben" szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Ávr.)" szöveg,
3. 51. § (1) bekezdésében az „Ámr." szövegrész helyébe az „Ávr." szöveg,
4. 55. §-ában a „belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet" szövegrész helyébe a „belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló kormányrendelet" szöveg,
5. 65. § (6) bekezdésében az „Ámr. 122. § (2) bekezdése" szövegrész helyébe az „Ávr. 90. § (1) bekezdése" szöveg

lép.

50. § Hatályát veszti a Nemzeti Fejlesztési Terv operatív programjai, az EQUAL Közösségi Kezdeményezés program és a Kohéziós Alap projektek támogatásainak fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási, számviteli és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 360/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet

1. 1. §-a,
2. 52. § (7) bekezdése,
3. 65. § (8) bekezdése.

12. A helyi önkormányzatok címzett és céltámogatása felhasználásának részletes szabályairól szóló 19/2005. (II. 11.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

51. § Hatályát veszti a helyi önkormányzatok címzett és céltámogatása felhasználásának részletes szabályairól szóló 19/2005. (II. 11.) Korm. rendelet.

13. A jogszabálysértő, nem rendeltetésszerű vagy szerződésellenes módon felhasznált európai uniós forrásokból származó és a kapcsolódó állami támogatások behajtásának eljárási rendjéről szóló 55/2005. (III. 26.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

52. § Hatályát veszti a jogszabálysértő, nem rendeltetésszerű vagy szerződésellenes módon felhasznált európai uniós forrásokból származó és a kapcsolódó állami támogatások behajtásának eljárási rendjéről szóló 55/2005. (III. 26.) Korm. rendelet.

14. A többéves fizetési kötelezettséggel járó kötelezettségvállalások nettó jelenérték számításának módszertanáról, valamint az alkalmazandó diszkonttényezőről szóló 161/2005. (VIII. 16.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

53. § Hatályát veszti a többéves fizetési kötelezettséggel járó kötelezettségvállalások nettó jelenérték számításának módszertanáról, valamint az alkalmazandó diszkonttényezőről szóló 161/2005. (VIII. 16.) Korm. rendelet.

15. Az EGT Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus végrehajtási rendjéről szóló 242/2006. (XII. 5.) Korm. rendelet módosítása

54. § Az EGT Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus végrehajtási rendjéről szóló 242/2006. (XII. 5.) Korm. rendelet

1. 68. § (4) bekezdésében az „Ámr.-ben" szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Ávr.)" szöveg,
2. 79. § (4) bekezdésében az „Áht." szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló törvény (a továbbiakban: Áht.)" szöveg, a „belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet" szövegrész helyébe a „belső kontrollrendszeréről és belső ellenőrzéséről szóló kormányrendelet" szöveg,
3. 92/Cs. § (8) bekezdésében az „Ámr. 89. §-ának" szövegrész helyébe az „Ávr. 102. §" szöveg

lép.

55. § Hatályát veszti az EGT Finanszírozási Mechanizmus és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus végrehajtási rendjéről szóló 242/2006. (XII. 5.) Korm. rendelet 59. §-a, 76. § (1) bekezdése.

16. A Környezet és Energia Operatív Program derogációs projektek kamattámogatásának igényléséről, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes feltételeiről szóló 139/2008. (V. 16.) Korm. rendelet módosítása

56. § A Környezet és Energia Operatív Program derogációs projektek kamattámogatásának igényléséről, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes feltételeiről szóló 139/2008. (V. 16.) Korm. rendelet 4. § d) pontjában a „48. § (2) bekezdése" szövegrész helyébe a „48/A. § (1) bekezdése" szöveg lép.

17. A bölcsődék és közoktatási intézmények infrastrukturális fejlesztése a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben támogatás igénybevételének részletes feltételeiről szóló 206/2008. (VIII. 26.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

57. § Hatályát veszti a bölcsődék és közoktatási intézmények infrastrukturális fejlesztése a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben támogatás igénybevételének részletes feltételeiről szóló 206/2008. (VIII. 26.) Korm. rendelet.

18. A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközből társfinanszírozott Magyarország–Szlovákia–Románia–Ukrajna ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program végrehajtásáról szóló 228/2008. (IX. 12.) Korm. rendelet módosítása

58. § A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközből társfinanszírozott Magyarország–Szlovákia–Románia–Ukrajna ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program végrehajtásáról szóló 228/2008. (IX. 12.) Korm. rendelet

1. 10. § (6) bekezdésében az „Áht." szövegrész helyébe az „államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.)" szöveg,
2. 12. § (9) bekezdésében a „72. § (3) bekezdésének" szövegrész helyébe a „75. § (2) bekezdésének" szöveg

lép.

59. § Hatályát veszti a 2007–2013 programozási időszakban az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközből társfinanszírozott Magyarország–Szlovákia–Románia–Ukrajna ENPI Határon Átnyúló Együttműködési Program végrehajtásáról szóló 228/2008. (IX. 12.) Korm. rendelet 26. § (2) bekezdésében az „az Ávr. 97. §-a értelmében" szövegrész.

19. A Svájci–Magyar Együttműködési Program végrehajtási rendjéről szóló 237/2008. (IX. 26.) Korm. rendelet módosítása

60. § A Svájci–Magyar Együttműködési Program végrehajtási rendjéről szóló 237/2008. (IX. 26.) Korm. rendelet 91. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A vissza nem térítendő támogatás igénybevételével beszerzett tárgyi eszközök a zárójegyzőkönyv felvételéig (a fenntartási időszak végéig) kizárólag a Végrehajtási Megállapodásban és a pályázatban meghatározott céloknak megfelelően hasznosíthatók. Az előirányzatból támogatott beruházással létrehozott vagyon – ha az a támogatási döntés kedvezményezettjének tulajdonába kerül – az Ávr. 102. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek mellett, a Végrehajtási Megállapodásban foglalt kötelezettségek lejártáig csak az NKE, illetve a svájci hatóság előzetes jóváhagyásával idegeníthető el vagy adható bérbe. Ha az elidegenítéshez az NKE, illetve a svájci hatóság hozzájárult, a támogatási döntés kedvezményezettje mentesül a támogatási összeg visszafizetésének kötelezettsége alól. Hozzájárulás hiányában a támogatási döntés kedvezményezettje köteles a tárgyi eszköz értékére eső támogatást a folyósítás(ok) időpontjától a támogatás összegének tényleges visszafizetése idejéig felszámított kamattal növelve az elidegenítés időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresével növelt összegben visszafizetni."

20. A gyógyszerek és a gyógyászati segédeszközök ismertetésével kapcsolatban kiszabott bírság pénzügyi teljesítésének feltételeiről és felhasználásáról szóló 338/2008. (XII. 30.) Korm. rendelet módosítása

61. § A gyógyszerek és a gyógyászati segédeszközök ismertetésével kapcsolatban kiszabott bírság pénzügyi teljesítésének feltételeiről és felhasználásáról szóló 338/2008. (XII. 30.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdésében az „az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 14. § (4) bekezdés d) pontja szerinti fejezeti" szövegrész helyébe az „a kincstár által megjelölt fizetési" szöveg lép.

21. A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alap, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz pénzügyi alapok egyes, a területi együttműködéshez kapcsolódó programjainak végrehajtásáról szóló 160/2009. (VIII. 3.) Korm. rendelet módosítása

62. § A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alap, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz pénzügyi alapok egyes, a területi együttműködéshez kapcsolódó programjainak végrehajtásáról szóló 160/2009. (VIII. 3.) Korm. rendelet

1. 18. § (2) bekezdésében a „96. (2) bekezdésében" szövegrész helyébe a „87. § (1) bekezdésében" szöveg,
2. 19. § (8) bekezdésében a „72. § (2) bekezdésének" szövegrész helyébe a „75. § (2) bekezdésének" szöveg

lép.

22. A honvédelmi szervezetek működésének az államháztartás működési rendjétől eltérő szabályairól szóló 346/2009. (XII. 30.) Korm. rendelet módosítása

63. § A honvédelmi szervezetek működésének az államháztartás működési rendjétől eltérő szabályairól szóló 346/2009. (XII. 30.) Korm. rendelet 7. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A központi költségvetés Magyar Honvédség cím Honvéd Vezérkar közvetlen szervezetei és MH ÖHP és alárendelt szervezetei alcímekbe sorolt katonai szervezetek tekintetében az intézményi logisztikai feladatok ellátását szolgáló előirányzatok között az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 33. § (3) bekezdés a) pontja szerinti előirányzat-átcsoportosításra alcímen belül az MH hadrendje szerinti középirányító szervezetek parancsnokai jogosultak.

(3) A központi költségvetés Magyar Honvédség költségvetési cím Honvéd Vezérkar közvetlen szervezetei és MH ÖHP és alárendelt szervezetei alcímekbe sorolt katonai szervezetek tekintetében alcímen belül, valamint a honvédelmi szervezetek tekintetében a központi költségvetés Honvédelmi Minisztérium fejezetének alcímein belül a személyi juttatásokra és azok járulékaira vonatkozóan az Áht. 33. § (3) bekezdés a) pontja szerinti előirányzat-átcsoportosításra a pénzügyi és számviteli feladatok központosított végrehajtására kijelölt honvédelmi szervezet vezetője jogosult."

64. § Hatályát veszti a honvédelmi szervezetek működésének az államháztartás működési rendjétől eltérő szabályairól szóló 346/2009. (XII. 30.) Korm. rendelet az „A honvédelmi szervezetek gazdálkodásának irányítása" alcímének címe.

23. Az Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóságról szóló 210/2010. (VI. 30.) Korm. rendelet módosítása

65. § Az Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóságról szóló 210/2010. (VI. 30.) Korm. rendelet 3/A. §-ában a „törvény" szövegrész helyébe a „2011. évi CXCV. törvény" szöveg lép.

24. A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet módosítása

66. § A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet 122. §-a a következő (16a) bekezdéssel egészül ki:
„(16a) A Módr.8-cal megállapított VII/A. Fejezetet – a (17) bekezdésben meghatározott kivétellel – a 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból megvalósított, a Módr.8 hatálybalépésekor folyamatban lévő projektek tekintetében is alkalmazni kell."

67. § Hatályát veszti a 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet

1. 57. § (1) bekezdésében az „az Ávr.-ben meghatározott mértékben vagy a 114/G. §-ban meghatározottak szerint" szövegrész,
2. 90. § (5) bekezdésében a „ , figyelemmel az Áht. 53. § (2) bekezdésében meghatározottakra is" szövegrész,
3. 102. § (1) bekezdésében az „az Áht. 53. § (2) bekezdése alapján" szövegrész.

68. § Hatályát veszti a 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet 57. § (2) és (3) bekezdése.

25. A büntetés-végrehajtási szervezet részéről a központi államigazgatási szervek és a rendvédelmi szervek irányában fennálló egyes ellátási kötelezettségekről, a termékek és szolgáltatások átadás-átvételének és azok ellentételezésének rendjéről szóló 44/2011. (III. 23.) Korm. rendelet módosítása

69. § Hatályát veszti a büntetés-végrehajtási szervezet részéről a központi államigazgatási szervek és a rendvédelmi szervek irányában fennálló egyes ellátási kötelezettségekről, a termékek és szolgáltatások átadás-átvételének és azok ellentételezésének rendjéről szóló 44/2011. (III. 23.) Korm. rendelet 5. alcíme és 10. § (3) bekezdése.

26. A honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 290/2011. (XII. 22.) Korm. rendelet módosítása

70. § Hatályát veszti a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 290/2011. (XII. 22.) Korm. rendelet 37. § (1) bekezdésében és 38. § (1) bekezdésében a „ , mely a Honvédelmi Minisztérium költségvetési fejezeten belül önálló címként nem szerepel" szövegrész.

27. A Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 355/2011. (XII. 30.) Korm. rendelet módosítása

71. § A Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 355/2011. (XII. 30.) Korm. rendelet 30. § (1) bekezdésében a „65. § (1) bekezdése" szövegrész helyébe a „65. § (2) bekezdés a) pontja" szöveg lép.

28. Az EU Önerő Alap felhasználásának részletes szabályairól szóló 285/2012. (X. 9.) Korm. rendelet módosítása

72. § Az EU Önerő Alap felhasználásának részletes szabályairól szóló 285/2012. (X. 9.) Korm. rendelet

1. 3. § (1) bekezdés d) pontjában a „(3)" szövegrész helyébe a „(4)" szöveg,
2. 18. § (1) bekezdés a) pontjában a „82. §-ában" szövegrész helyébe a „96. §-ában" szöveg

lép.

73. § (1) Hatályát veszti az EU Önerő Alap felhasználásának részletes szabályairól szóló 285/2012. (X. 9.) Korm. rendelet 27. § (7) bekezdésében az „és az Ávr. 78/F. §-ának (6) bekezdés alapján való alkalmazhatóságáról" szövegrész.

(2) Hatályát veszti az EU Önerő Alap felhasználásának részletes szabályairól szóló 285/2012. (X. 9.) Korm. rendelet 27. § (6) bekezdése.

29. A közforgalmú gyógyszertárakban a gyógyszerészi tulajdonarány növelésének elősegítéséről szóló 212/2013. (VI. 19.) Korm. rendelet módosítása

74. § A közforgalmú gyógyszertárakban a gyógyszerészi tulajdonarány növelésének elősegítéséről szóló 212/2013. (VI. 19.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdésében a „48. § (2) bekezdése" szövegrész helyébe a „48/A. § (1) bekezdése" szöveg lép.

30. A Központi Nukleáris Pénzügyi Alapból az ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulásoknak nyújtott támogatások szabályairól szóló 214/2013. (VI. 21.) Korm. rendelet módosítása

75. § A Központi Nukleáris Pénzügyi Alapból az ellenőrzési és információs célú önkormányzati társulásoknak nyújtott támogatások szabályairól szóló 214/2013. (VI. 21.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdésében a „73. §" szövegrész helyébe a „76. §" szöveg lép.

31. A KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj fizetését szolgáló programjához kapcsolódó állami kezességvállalásról és kamattámogatásról szóló 232/2013. (VI. 30.) Korm. rendelet módosítása

76. § A KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj fizetését szolgáló programjához kapcsolódó állami kezességvállalásról és kamattámogatásról szóló 232/2013. (VI. 30.) Korm. rendelet 11. § (3) bekezdés b) pontjában a „72. §-a szerinti nyilatkozatokat az Ávr. 72. § (2) bekezdés e), g) és h) pontjában" szövegrész helyébe a „75. §-a szerinti nyilatkozatokat az Ávr. 75. § (2) bekezdés f) és g) pontjában" szöveg lép.

77. § Hatályát veszti a KAVOSZ Vállalkozásfejlesztési Zrt. autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díj fizetését szolgáló programjához kapcsolódó állami kezességvállalásról és kamattámogatásról szóló 232/2013. (VI. 30.) Korm. rendelet 13. §-a.

32. A 2007–2013 programozási időszakban a Délkelet-Európai Transznacionális Együttműködési Program Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközből megvalósuló programkomponensének végrehajtásáról szóló 359/2013. (X. 11.) Korm. rendelet módosítása

78. § Hatályát veszti a 2007–2013 programozási időszakban a Délkelet-Európai Transznacionális Együttműködési Program Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközből megvalósuló programkomponensének végrehajtásáról szóló 359/2013. (X. 11.) Korm. rendelet 22. § (2) bekezdésében az „az Ávr. 97. §-a értelmében" szövegrész.

33. Az egységes működési kézikönyvről szóló 547/2013. (XII. 30.) Korm. rendelet módosítása

79. § (1) Hatályát veszti az egységes működési kézikönyvről szóló 547/2013. (XII. 30.) Korm. rendelet

1. 1. melléklet 160.1. pontjában az „az Ávr.-ben és" szövegrész,
2. 1. melléklet 176.3. pontjában az „– Ávr. szerinti –" szövegrész,

3. 1. melléklet 202.3. pont b) alpontjában az „az Ávr. 87. § (4) bekezdése alapján” szövegrész,
4. 1. melléklet 504.1. pont h) alpontjában az „az előleg folyósítását követő, Ávr.-ben meghatározott” szövegrész.

(2) Hatályát veszti az egységes működési kézikönyvről szóló 547/2013. (XII. 30.) Korm. rendelet 1. melléklet 160.3–160.6. pontja és 162.4. pontja.

34. A fejlesztéspolitikai intézményrendszer átalakításával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 550/2013. (XII. 30.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

80. § Hatályát veszti a fejlesztéspolitikai intézményrendszer átalakításával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 550/2013. (XII. 30.) Korm. rendelet.

35. Az EU Önerő Alap felhasználásának részletes szabályairól szóló 285/2012. (X. 9.) Korm. rendelet és a fejlesztéspolitikai intézményrendszer átalakításával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 30/2014. (II. 11.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

81. § Hatályát veszti az EU Önerő Alap felhasználásának részletes szabályairól szóló 285/2012. (X. 9.) Korm. rendelet és a fejlesztéspolitikai intézményrendszer átalakításával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 30/2014. (II. 11.) Korm. rendelet.

36. A beruházás ösztönzési célelőirányzat felhasználásáról szóló 210/2014. (VIII. 27.) Korm. rendelet módosítása

82. § A beruházás ösztönzési célelőirányzat felhasználásáról szóló 210/2014. (VIII. 27.) Korm. rendelet
1. 8. § (1) bekezdésében a „76. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „81. §-ában” szöveg,
2. 22. § (1) bekezdésében az „Ávr. 67. § (2) és (3) bekezdését” szövegrész helyébe az „Ávr. 70. § (3) bekezdését” szöveg

lép.

83. § Hatályát veszti a beruházás ösztönzési célelőirányzat felhasználásáról szóló 210/2014. (VIII. 27.) Korm. rendelet 23. § (5) bekezdése és 26. § (5) bekezdése.

37. A 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet módosítása

84. § A 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet 66. alcíme a következő 201/E. §-sal egészül ki:
„201/E. § Az egyes kormányrendeleteknek a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásával összefüggő módosításáról szóló 175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Módr.) megállapított 2. mellékletben foglalt táblázat E:8, E:32 és F:32 mezőjét a Módr. hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”

85. § A 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet
1. 202. § c) pontjában a „b) és c)” szövegrész helyébe az „a) és b)” szöveg,
2. 2. mellékletében foglalt táblázat F:32 mezőjében a „nemzetgazdasági miniszter” szövegrész helyébe a „Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnöke” szöveg

lép.

86. § (1) Hatályát veszti a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet
1. 164. § (5) bekezdésében a „ , figyelemmel az Áht. 53/A. § (2) bekezdésében meghatározottakra is” szövegrész,
2. 176. § (1) bekezdésében az „az Áht. 53/A. § (3) bekezdése alapján” szövegrész,
3. 177. § (3) bekezdésében az „az Ávr. 99. § (6) bekezdése alapján” szövegrész,
4. 193. § (7) bekezdésében az „az Ávr. szerint” szövegrész,

5. 1. melléklet 13.2. pont b) alpontjában az „az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 1. § 4. pontja és 50. § (1) bekezdés c) pontja szerint" szövegrész,
6. 1. melléklet 140.1. pontjában az „az Áht. 1. § 4. pontja és 50. § (1) bekezdés c) pontja szerint" szövegrész,
7. 2. mellékletében foglalt táblázat E:8 mezőjében az „ME" szövegrész,
8. 2. mellékletében foglalt táblázat E:32 mezőjében az „NGM" szövegrész.

(2) Hatályát veszti a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés 21. pontja, 57. § (5) bekezdése, 78. § c) pontja és 135. § (5) bekezdése.

38. Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet módosításáról szóló 284/2014. (XI. 20.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

87. § Hatályát veszti az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet módosításáról szóló 284/2014. (XI. 20.) Korm. rendelet.

39. A 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet és a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet módosításáról szóló 358/2014. (XII. 29.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

88. § Hatályát veszti a 2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet és a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet módosításáról szóló 358/2014. (XII. 29.) Korm. rendelet.

40. Az egyes kormányrendeleteknek a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 381/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

89. § Hatályát veszti az egyes kormányrendeleteknek a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 381/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet.

41. Az e-közigazgatásért felelős miniszter egyes beruházásokhoz szükséges jóváhagyásának és ellenőrzési jogkörének biztosításához szükséges kormányrendeletek módosításáról szóló 391/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

90. § Hatályát veszti az e-közigazgatásért felelős miniszter egyes beruházásokhoz szükséges jóváhagyásának és ellenőrzési jogkörének biztosításához szükséges kormányrendeletek módosításáról szóló 391/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet.

42. Az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 20/2015. (II. 17.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

91. § Hatályát veszti az egyes pénzügyi és gazdasági tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 20/2015. (II. 17.) Korm. rendelet.

III. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

92. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 27. § és az 1. melléklet 2016. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet a 175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklet I. pontja a következő 30a. alponttal egészül ki:
(Az irányító szerv, a fejezetet irányító szerv, valamint annak vezetője
Az államháztartás központi alrendszerében)
„30a. a központi költségvetés LXIV. fejezeténél a Kormánynak a Ktfr. 4. §-a szerinti tagja,"

2. melléklet a 175/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

Az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 4. melléklet 5. és 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(ADATSZOLGÁLTATÁS A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIBÓL FOLYÓSÍTOTT EGYES ELLÁTÁSOK ÉS TÁMOGATÁSOK TERVEZETT ÖSSZEGEIRŐL ÉS TELJESÍTÉSÉRŐL)
„5. A LXXII. Egészségbiztosítási Alap 2. Egészségbiztosítási ellátások kiadásai cím, 3. Természetbeni ellátások alcím, 1. Gyógyító-megelőző ellátás jogcímcsoport, 13. Célelőirányzatok jogcím tekintetében a kifizetett támogatások közül:
– bázisfinanszírozott fekvőbeteg-szakellátás,
– méltányossági alapon történő térítések,
– alapellátási vállalkozás támogatási átalánydíj,
– tervezett külföldi ellátások orvosi felülvizsgálata,
– egészségügyi dolgozók béremelésének fedezete,
– az egészségügyi dolgozók pénzellátást helyettesítő jövedelem-kiegészítése,
– tartósan betöltetlen háziorvosi körzetek betöltésének, valamint háziorvosi szolgálatok együttműködésének támogatása.
6. A LXXII. Egészségbiztosítási Alap 2. Egészségbiztosítási ellátások kiadásai cím, 3. Természetbeni ellátások alcím, 1. Gyógyító-megelőző ellátás jogcímcsoport, 18. Összevont szakellátás jogcím tekintetében a kifizetett támogatások közül:
– járóbeteg szakellátás (laborkassza nélkül),
– aktív fekvőbeteg szakellátás,
– krónikus fekvőbeteg szakellátás,
– bázis finanszírozású szakellátás (BVOP),
– extrafinanszírozás,
– speciális finanszírozású szakellátás,
– várólista csökkentés és egyéb szakmapolitikai célok fedezete."

A Kormány 176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelete a személygépkocsival díj ellenében végzett közúti személyszállításról

A Kormány
a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény 12. § (2) bekezdésében és 49. § (1) bekezdés h) pontjában, valamint a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés a) pont 3. és 5. alpontjában,
a 28. § tekintetében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés a) pont 15. alpontjában,
a 29. § tekintetében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés a) pont 7. alpontjában,
a 30. § tekintetében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés a) pont 15. alpontjában,
kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva, a következőket rendeli el:

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. A rendelet hatálya

1. § (1) E rendelet hatálya
a) a személytaxi-szolgáltatást és a személygépkocsis személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozásra,
b) a díj ellenében személyt szállító személygépkocsi vezetőjére,
c) a személyszállító szolgáltatást igénybe vevőre (a továbbiakban: utas),
d) a diszpécserszolgálatra, valamint
e) az önálló diszpécserszolgálatra
terjed ki.

(2) Az e rendeletnek a diszpécserszolgálatra és az önálló diszpécserszolgálatra vonatkozó szabályait alkalmazni kell a szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező, a szolgáltatást határon átnyúló szolgáltatás keretében végző szolgáltatóra is.

2. Értelmező rendelkezések

2. § E rendelet alkalmazásában:
1. *diszpécserszolgálat:* személyszállító szolgáltatási feladatot – közvetlenül vagy közvetve, számítástechnikai alkalmazások közbeiktatásával, ellenérték fejében vagy ingyenesen – közvetítő vagy szervező szolgálat;
2. *önálló diszpécserszolgálat:* olyan diszpécserszolgálat, amely nem végez személyszállítási szolgáltatást;
3. *szakmai irányító:* az a személy, aki a személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozás tagjaként, munkavállalójaként vagy a vállalkozással munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban levő személyként, vagy személyszállító szolgáltatást folytató egyéni vállalkozóként, egyéni cégként a vállalkozás személyszállító szolgáltatási tevékenységének a szakmai irányítását ténylegesen és folyamatosan ellátja;
4. *személygépkocsi:* a közúti közlekedés szabályairól szóló jogszabály szerinti személygépkocsi;
5. *személyszállító szolgáltatás:* személygépkocsival, ellenérték – ideértve a továbbiakban a teljes- vagy részleges költségtérítést, költség átvállalást, költség megosztást is – fejében végzett tevékenység, amely megfelel a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvényben meghatározott személyszállítási szolgáltatásnak;
6. *személygépkocsis személyszállító szolgáltatás:* a személygépkocsival ellenérték fejében végzett közúti személyszállítás, amely az e rendeletben meghatározott feltételek szerint, egyéb szolgáltatás részeként kiegészítő szolgáltatásként, vagy a fő szolgáltatáshoz közvetlenül kapcsolódóan végezhető;
7. *személytaxi-szolgáltatás:* a viteldíjjelző készülékkel ellátott, a személygépkocsi vezetőjén kívül legalább négy és legfeljebb hat utas utazására alkalmas személygépkocsival ellenérték fejében végzett közúti személyszállítás;
8. *vállalkozás:* a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 8:1. § (1) bekezdés 4. pontja szerinti vállalkozás;
9. *vizsgaigazolás:* személytaxis személyszállító szolgáltatói és személygépkocsis személyszállító szolgáltatói vizsga sikeres elvégzését tanúsító – a személygépkocsi vezetője részére a hatóság által kiadott – igazolás.

3. § Személygépkocsival üzletszerűen, ellenérték fejében személyt csak személytaxi-szolgáltatást folytató vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozás szállíthat. Utas kizárólag az e rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő vállalkozás által nyújtott szolgáltatást vehet igénybe.

II. FEJEZET
A SZEMÉLYSZÁLLÍTÓ SZOLGÁLTATÁS ENGEDÉLYEZÉSE

3. A személyszállító szolgáltatás engedélyezésére vonatkozó rendelkezések

4. § (1) Személyszállító szolgáltatás a szolgáltatás folytatására jogosító hatósági engedély (a továbbiakban: tevékenységi engedély) birtokában végezhető. A tevékenységi engedély személytaxi-szolgáltatásra vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatásra vonatkozhat.

(2) A tevékenységi engedélyt – kérelemre – a vállalkozás székhelye szerint illetékes közlekedési hatóság adja ki. A közlekedési hatóság kérelemre – a tevékenységi engedélyen kívül – a vállalkozás által személyszállító szolgáltatás végzése céljából üzemben tartott személygépkocsikra személygépkocsinként engedélykivonatot is kiállít. Ugyanarra a személygépkocsira csak egyféle – tehát vagy személytaxi-szolgáltatásra vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatásra vonatkozó – engedélykivonat állítható ki.

(3) Tevékenységi engedélyt a közlekedési hatóság annak a vállalkozásnak ad, amely a tevékenység folytatásához e rendeletben – továbbá, ha a vállalkozás olyan területen kívánja folytatni a tevékenységét, amelyre a helyi önkormányzat (a fővárosban a fővárosi önkormányzat) e tevékenység végzését rendeletében meghatározott feltételekhez kötötte, a helyi önkormányzat (a fővárosban a fővárosi önkormányzat) rendeletében – meghatározott feltételeknek megfelel.

(4) Engedélykivonatot a közlekedési hatóság a tevékenységi engedéllyel rendelkező vállalkozás által üzemben tartott személygépkocsira abban az esetben ad ki, ha a személygépkocsi megfelel az e rendeletben – továbbá, ha a vállalkozás olyan területen kívánja folytatni a tevékenységét, amelyre a helyi önkormányzat (a fővárosban a fővárosi önkormányzat) e tevékenység végzését rendeletében meghatározott feltételekhez kötötte, a helyi önkormányzat rendeletében – meghatározott feltételeknek.

(5) A személytaxi-szolgáltatás sárga alapszínű állandó rendszámtáblával ellátott személygépkocsival végezhető.

(6) A személygépkocsis személyszállító szolgáltatás fehér alapszínű, sorozatban előállított, állandó rendszámtáblával és regisztrációs matricával ellátott személygépkocsival végezhető.

(7) A személytaxi-szolgáltatásra kiadott tevékenységi engedélyben és az engedélykivonatban az engedély kiadása iránti kérelemben foglaltak alapján meg kell határozni azt a területet (a továbbiakban: működési terület), ahol a vállalkozás a személyszállítási szolgáltatást végezheti. A működési terület lehet

a) a főváros területe,

b) a megye egész területe,

c) a megye területe, az engedélyben megjelölt települések területének a kivételével,

d) a megyei jogú város területe, vagy

e) meghatározott település, vagy települések területe.

(8) Ha a vállalkozás működési területe a megye egész területére szól, a közlekedési hatóság – a vállalkozás kérelemére – a vállalkozás egyes személygépkocsijainak a működési területét azok engedélykivonatában a (7) bekezdés c), d) vagy e) pontjában megjelölt kisebb területre határozza meg.

(9) Személytaxival a működési területén kívül – az általa szállított utas visszaszállítását kivéve – utas csak írásbeli előrendelés alapján és csak a személytaxi működési területén levő úticéllal vehető fel.

(10) Ha a helyi önkormányzat (a fővárosban a fővárosi önkormányzat) közigazgatási területén – rendeletében – meghatározott feltételekhez kötötte a személytaxi-szolgáltatatást folytató vállalkozások működését, a tevékenységi engedély e területre csak abban az esetben adható ki, ha a helyi önkormányzat vagy az általa megbízott közlekedés-szervező igazolja, hogy a vállalkozás megfelel a helyi önkormányzat rendeletében meghatározott feltételeknek is.

(11) A személytaxi-szolgáltatásra kiadott tevékenységi engedélyben meghatározott működési terület a vállalkozás kérelmére több megye területére is kiterjedhet, vagy utólag kiterjesztésre kerülhet. A kiterjedés vagy kiterjesztés iránti kérelmet – ha olyan területre is vonatkozik, amelyre a helyi önkormányzat feltételeket határozott meg, az önkormányzat vagy az általa megbízott közlekedésszervező előzetes igazolásával együtt – a tevékenységi engedélyt kiállító közlekedési hatósághoz kell benyújtani. Ha a vállalkozás, illetve a vállalkozás által üzemben tartott személygépkocsi az adott területre kiadott önkormányzati rendeletben foglaltaknak is megfelel, a közlekedési

hatóságnak a vállalkozás működési területét a vállalkozás kérelmében foglaltak szerint kell meghatároznia, illetve a vállalkozás tevékenységi engedélyében maghatározott működési területet ennek figyelembe vételével kell kiegészítenie, és erről a kiterjedés vagy kiterjesztés szerint illetékes közlekedési hatóságot egyidejűleg értesítenie kell.

(12) Ha a vállalkozás a működési területének valamely részén már nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek, a tevékenységi engedélyt kiadó közlekedési hatóság a tevékenységi engedélyben, illetve az engedélykivonatban meghatározott működési területet módosítja.

(13) A személygépkocsis személyszállító szolgáltatásra kiadott tevékenységi engedély alapján e szolgáltatás az ország egész területén végezhető.

5. § (1) A közlekedési hatóság a tevékenységi engedélyt – erre irányuló kérelemre – annak a vállalkozásnak adja ki, amely igazolja a vállalkozás

a) szakmai irányítójának személyes megbízhatóságát,

b) szakmai irányítójának szakmai alkalmasságát és

c) megfelelő pénzügyi teljesítőképességét,

továbbá – ha a helyi önkormányzat a közigazgatási területén rendeletében meghatározott feltételekhez kötötte a személytaxi-szolgáltatatást folytató vállalkozások működését – a kérelemhez csatolja a helyi önkormányzat vagy az általa megbízott közlekedésszervező előzetes igazolását e feltételek teljesüléséről.

(2) A vállalkozásnak a tevékenységi engedély megszerzéséhez – az (1) bekezdésben meghatározottakon kívül – rendelkeznie kell:

a) olyan személygépkocsival, amelyet a közlekedési hatóság a 10. §-ban meghatározottak szerint elvégzett műszaki alkalmassági vizsgálaton a személyszállító szolgáltatás végzésére alkalmasnak minősített; és

b) olyan személygépkocsi vezetővel, aki

ba) legalább két éve „B” kategóriára érvényesített vezetői engedéllyel és a közúti járművezetők pályaalkalmassági vizsgálatáról szóló jogszabályban meghatározott PÁV II. pályaalkalmassági minősítéssel rendelkezik,

bb) az e rendeletben előírt vizsgakötelezettségének eleget tett, valamint

bc) betöltötte a huszonegyedik életévét.

4. Személyes megbízhatóság

6. § A személyes megbízhatóság követelményének a vállalkozás szakmai irányítója abban az esetben nem felel meg, ha

a) korábban olyan vállalkozás szakmai irányítója volt, amelynél a vezetők személyi feltételeire, az áralkalmazásra, a nyugtaadási kötelezettségre, valamint az önkormányzat által közterületen kijelölt taxiállomás használatára vonatkozó rendelkezéseket megsértették, és ezért a tevékenységet engedélyező hatóság a vállalkozás tevékenységi engedélyét felfüggesztette, a felfüggesztés időtartama alatt;

b) korábban egyéni vállalkozó volt és a személyszállító szolgáltatásra vonatkozó vállalkozói tevékenységének a folytatását a közlekedési hatóság megtiltotta, a megtiltásáról hozott határozat végrehajthatóvá válásától számított egy évig, vagy ha a határozatban foglalt időtartam ennél hosszabb, akkor addig az időtartamig;

c) korábban szakmai irányító volt olyan személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozásnál, amelyet a cégbíróság hivatalból törölt, a jogerős törléstől számított egy évig;

d) korábban szakmai irányító volt olyan személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozásnál, amelynek a tevékenységi engedélyét a közlekedési hatóság visszavonta, a visszavonástól számított egy évig;

e) az engedély iránti kérelem benyújtását megelőző három éven belül jogerősen elmarasztalták a rendelet által meghatározott tevékenység engedély nélküli végzése miatt;

f) korábban szakmai irányító volt olyan személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozásnál, amelynek a tevékenységi engedélyét a közlekedési hatóság jogsértés miatt – ideértve a helyi önkormányzat által közterületen kijelölt taxiállomás (a továbbiakban: taxiállomás) használatára kiadott jogszabályok megsértését is – visszavonta, a visszavonástól számított egy évig; vagy

g) büntetett előéletű.

5. Szakmai alkalmasság

7. § (1) A szakmai irányítónak – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – személytaxis vállalkozói képesítéssel vagy személygépkocsis személyszállító vállalkozói képesítéssel (a továbbiakban: képesítés) kell rendelkeznie. A képesítés megszerzéséhez a szakmai irányítónak az 1. melléklet szerinti szaktanfolyamon kell részt vennie, és eredményes vizsgát kell tennie. A képesítés megszerzéséhez szükséges vizsgát a közlekedési hatóság szervezi. A szakmai irányító a képesítés megszerzését a közlekedési hatóság által kiadott személytaxis vállalkozói vagy személygépkocsis személyszállító vállalkozói vizsgabizonyítvánnyal igazolja.

(2) A tevékenységi engedély iránti kérelem benyújtásakor az (1) bekezdésében meghatározott vizsgabizonyítvány megszerzése alól hat hónapos haladékot kaphat az a szakmai irányító, aki – a kérelem benyújtását megelőzően – tíz évnél nem régebben legalább öt évig szakmai irányító beosztásban dolgozott személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozásnál. A közlekedési hatóság felmentést adhat a vizsgakötelezettség alól annak a személynek is, aki a 2. mellékletben meghatározott felsőfokú képesítésről kiállított okirattal rendelkezik.

(3) A szakmai irányító személyében bekövetkezett változást a vállalkozásnak a közlekedési hatóság részére tizenöt napon belül be kell jelentenie. Ha az új szakmai irányító az (1) bekezdés szerinti szakmai alkalmasság követelménynek nem felel meg, kérelemre a közlekedési hatóság hat hónapos időtartamra felmentést ad a szakmai alkalmasság követelményének a teljesítése alól.

(4) A vállalkozás szakmai irányítója legfeljebb három vállalkozásnál töltheti be egyidejűleg ezt a feladatkört.

6. Megfelelő pénzügyi teljesítőképesség

8. § (1) A pénzügyi teljesítőképesség abban az esetben megfelelő, ha a vállalkozás

a) az adózás rendjéről szóló törvény szerint köztartozásmentes adózónak minősül, és

aa) ezt harminc napnál nem régebben kiállított közokirattal igazolja, vagy

ab) szerepel a köztartozásmentes adózói adatbázisban, valamint

b) rendelkezik a (2) bekezdésben meghatározott mértékű vagyoni biztosítékkal.

(2) A vagyoni biztosíték mértéke a vállalkozás tevékenységi engedélyében szereplő, személytaxi-szolgáltatást, illetve személygépkocsis személyszállító szolgáltatást végző, minden egyes személygépkocsi után az azzal szállítható utasonként ötvenezer forint összegű,

a) elkülönített számlán kezelt vagyoni biztosíték, vagy

b) biztosító által nyújtott felelősségbiztosítás.

(3) A vagyoni biztosíték, legfeljebb harminc napos visszapótlási kötelezettség mellett és kizárólag a közlekedési hatóság jóváhagyásával, a vállalkozás által a személyszállító szolgáltatással összefüggésben az utasoknak, vagy a diszpécserszolgálatnak okozott – és más módon nem fedezett – károkból eredő jogos kártérítési igények kielégítésére használható fel.

(4) Ha a vállalkozás által működtetett személygépkocsik számában

a) csökkenés következik be, akkor a (2) bekezdésben meghatározott biztosíték mértékét tizenöt napon belül arányosan csökkenteni lehet,

b) növekedés következik be, akkor a biztosítékot azzal arányosan tizenöt napon belül fel kell emelni.

7. A személygépkocsival szemben támasztott követelmények

9. § (1) A személytaxi-szolgáltatáshoz használt személygépkocsit fel kell szerelni a 3. melléklet 2. pontjában meghatározottakkal.

(2) A személytaxi-szolgáltatáshoz használt személygépkocsinak saját célra történő használata esetében az igénybevétel lehetőségének jelzésére szolgáló fényjelző berendezést (a továbbiakban: taxi szabadjelző) le kell venni, vagy le kell takarni úgy, hogy megtévesztésre ne legyen alkalmas.

(3) A taxi szabadjelző berendezés felszerelésére és működtetésére vonatkozó feltételeket a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló miniszteri rendelet határozza meg.

8. Személyszállító szolgáltatást végző személygépkocsi műszaki alkalmassági vizsgálata

10. § (1) Azt a személygépkocsit, amellyel a vállalkozás a személyszállító szolgáltatást végezni kívánja, a tevékenységi engedély iránt benyújtott kérelem elbírálását megelőzően a közlekedési hatóság által üzemeltetett vizsgaállomáson

forgalomba helyezés előtti vagy időszakos vizsgálattal összevontan elvégzett műszaki alkalmassági vizsgálatra kell bemutatni.

(2) A műszaki alkalmassági vizsgálat megkezdésekor személytaxi-szolgáltatáshoz alkalmazni kívánt személygépkocsi esetében be kell mutatni a viteldíjjelző készülék hitelesítésének igazolását.

(3) A közlekedési hatóság az általa kiadott igazolólappal igazolja a személygépkocsinak a személytaxi-szolgáltatásra vagy a személygépkocsis személyszállító szolgáltatásra való alkalmasságát. A személygépkocsi abban az esetben minősíthető alkalmasnak, ha a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló miniszteri rendeletben meghatározott üzemeltetési és műszaki feltételeken kívül az e rendeletben, valamint a működési területen hatályos, a helyi önkormányzat által kiadott rendeletben meghatározott feltételeknek is megfelel.

(4) Ha a műszaki alkalmassági vizsgálat elvégzésekor a személygépkocsira vonatkozóan a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló miniszteri rendeletben a személytaxira vagy a közforgalmú személyszállításra használt járműre meghatározott műszaki érvényességi idő még nem járt le, akkor a közlekedési hatóság csak a (2) bekezdésben és a 3. mellékletben meghatározott feltételek meglétét vizsgálja. Ennek eredménye alapján állapítja meg a következő műszaki alkalmassági vizsgálat határidejét és ezt tünteti fel az igazoló lapon.

(5) A 12. § (3) bekezdés szerinti engedélykivonatban megjelölt személygépkocsi üzemképtelenné válása esetén – átmeneti időre, de legfeljebb harminc napra – a szolgáltatás zavartalan folytatása érdekében a vállalkozás engedélykivonattal nem rendelkező, személygépkocsival is végezheti a tevékenységét; azonban ennek a személygépkocsinak meg kell felelnie az (1)–(4) bekezdésben meghatározott feltételeknek. A vállalkozás köteles a közlekedési hatóságnak az engedélykivonattal nem rendelkező személygépkocsi átmeneti használatát a használat megkezdését megelőzően – megjelölve az üzemképtelenné vált személygépkocsi rendszámát is – írásban bejelenteni. A személygépkocsi vezetője az üzemképtelenné vált jármű engedély kivonatát és a közlekedési hatóság által küldött – a bejelentés tudomásul vételét tanúsító – igazolást a szolgáltatás nyújtásakor köteles magánál tartani.

9. Képzés és vizsga

11. § (1) A személytaxi-szolgáltatást nyújtó személygépkocsi vezetőjének személytaxis személyszállító, a személygépkocsis személyszállítói szolgáltatást nyújtó személygépkocsi vezetőjének személygépkocsis személyszállító alapképesítési szaktanfolyamon kell részt vennie, és vizsgát kell tennie. Nem kell alapképesítési szaktanfolyamon részt vennie és alapképesítési vizsgát tennie annak, aki

a) az e rendeletben meghatározott, az adott területre érvényes alapképesítéssel rendelkezik, vagy

b) a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet [a továbbiakban: 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet] 1. számú melléklet A. rész I. pont 1/a) alpontjában foglalt vizsgakötelezettséget teljesítette, és erről igazolása van.

(2) A vizsgát a közlekedési hatóság szervezi. A vizsgáztatást a közlekedési hatóság által kijelölt – a 4. melléklet szerinti szakmai képesítéssel rendelkező, vizsgajegyzőkönyvben megnevezett és szaktanfolyami vizsgabiztosi névjegyzékben szereplő – vizsgabiztosok végzik.

(3) A közlekedési hatóság a vizsga sikeres teljesítése után

a) személytaxis személyszállító szolgáltatói vizsga helye szerint a főváros vagy az adott megye területére,

b) személygépkocsis személyszállító szolgáltatói vizsga esetén az ország egész területére

a vizsga napjától számított öt évig érvényes vizsgaigazolást ad ki.

(4) Továbbképzési szaktanfolyami képesítést kell megszereznie annak a személygépkocsi vezetőnek, akinek az (1) bekezdésben meghatározott alapképesítése érvényességi időtartama lejárt, továbbá azoknak, akik az (1) bekezdés szerint alapképesítés megszerzésére nem kötelezettek.

(5) A továbbképzési szaktanfolyami képesítés megszerzéséhez a személygépkocsi vezetőjének szaktanfolyamon kell részt vennie, és vizsgát kell tennie. Az ez alapján kiállított vizsgaigazolás öt évig érvényes. Ezt követően a személygépkocsi vezetőjének ötévente továbbképzésen kell részt vennie, és vizsgát kell tennie.

(6) A személygépkocsi vezetőjének mind személytaxis személyszállító, mind személygépkocsis személyszállítói képesítéshez

a) alapképzésnél elméleti és gyakorlati vizsgát,

b) továbbképzésnél elméleti vizsgát kell tennie.

(7) Gyakorlati vezetési vizsga megyei jogú városban és a fővárosban tehető.

(8) A szaktanfolyamok és vizsgák tantárgyait, valamint az oktatás és vizsgáztatás módját és egyéb feltételeit az 5. melléklet tartalmazza.

III. FEJEZET
A TEVÉKENYSÉGI ENGEDÉLYRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

10. A tevékenységi engedély

12. § (1) A tevékenységi engedélyben meg kell jelölni, hogy az engedély személytaxi-szolgáltatásra vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatásra vonatkozik. Mindkét tevékenységre külön-külön kell a tevékenységi engedélyt kiadni. A tevékenységi engedély ötéves időtartamra adható ki. A tevékenységi engedély időtartamát a közlekedési hatóság a vállalkozás kérelmére ismételten öt évre meghosszabbítja. Ha a vállalkozás a tevékenységi engedély kiadására e rendeletben meghatározott feltételeknek továbbra is megfelel, a tevékenységi engedély időbeli hatályának a meghosszabbítása nem tagadható meg.

(2) A tevékenységi engedélyben – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényben foglaltakon túlmenően – fel kell tüntetni

a) az engedély egyedi sorszámát,
b) az engedélyezett szolgáltatás megnevezését,
c) a vállalkozás nevét, székhelyét (telephelyét, telephelyeit),
d) a szakmai irányító nevét,
e) az üzemeltetett személygépkocsik darabszámát,
f) személytaxi-szolgáltatásnál az engedélyezett működési területet.

(3) A tevékenységi engedélyt egy eredeti példányban és annyi rendszámra szóló engedélykivonattal kell kiadni, ahány személygépkocsi üzemeltetésére jogosult a vállalkozás. Az engedélykivonat a következőket tartalmazza:

a) a vállalkozás neve, székhelye (telephelye, telephelyei),
b) az adott személygépkocsi telephelye,
c) az engedélykivonat sorszáma,
d) az engedélyezett szolgáltatás megnevezése,
e) a személygépkocsi rendszáma,
f) személytaxi-szolgáltatásnál az adott személygépkocsi engedélyezett működési területe,
g) a tevékenységi engedély egyedi sorszáma.

(4) A tevékenységi engedélyt a vállalkozás a székhelyén köteles őrizni. Az engedélykivonatot a szolgáltatás nyújtása során folyamatosan a járművön kell tartani. A tevékenységi engedélyt és az engedélykivonatot az ellenőrzésre jogosult személy részére fel kell mutatni.

(5) A vállalkozás által használt személygépkocsi cseréje esetén a személygépkocsira vonatkozó engedélykivonat cseréjére az adatváltozásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

11. Adatváltozás bejelentése

13. § (1) A vállalkozás tizenöt napon belül köteles a tevékenységi engedély adataiban bekövetkezett változásokat a közlekedési hatósághoz bejelenteni. A közlekedési hatóság

a) a tevékenységi engedély adatait módosítja és – szükség esetén – új engedélykivonatot állít ki, vagy
b) a korábbi tevékenységi engedély bevonásával egyidejűleg – a korábbi tevékenységi engedély sorszámával – új tevékenységi engedélyt és engedélykivonatot ad ki.

(2) A vállalkozás tizenöt napon belül a tevékenységi engedélyt és annak kivonatait köteles

a) a tevékenység megszűnése esetén a közlekedési hatóságnak visszaszolgáltatni,
b) a tevékenység szüneteltetése esetén – annak időtartamára, legfeljebb öt évre – a közlekedési hatóságnál letétbe helyezni.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott esetekben a közlekedési hatóság a bejelentés tényét írásban rögzíti, és az ügyfél kérelmére erről igazolást ad ki.

12. A személyszállító vezetői igazolványra vonatkozó rendelkezések

14. § (1) Személytaxi-szolgáltatást nyújtó személygépkocsit vezetni – ide nem értve a 9. § (2) bekezdése szerinti saját célra történő használatot – csak a személygépkocsi engedélyébe bejegyzett működési területre érvényes személytaxi-vezetői igazolvánnyal, személygépkocsis személyszállítói szolgáltatást nyújtó személygépkocsit vezetni csak személygépkocsis személyszállító-vezetői igazolvánnyal lehet. A személytaxi-vezetői igazolványt vagy

a személygépkocsis személyszállító-vezetői igazolványt (a továbbiakban együtt: személyszállító vezetői igazolvány) a személygépkocsi vezetője köteles a személyszállító szolgáltatás nyújtása során magánál tartani, és az ellenőrzésre jogosult személy felhívására bemutatni.

(2) A személyszállító vezetői igazolványt a személygépkocsi vezetésére képesített természetes személy – személyazonosító adatait is tartalmazó – kérelmére a vállalkozás székhelye szerinti közlekedési hatóság adja ki. A kérelemhez mellékelni kell a 11. § (3) vagy (5) bekezdése szerinti vizsgaigazolást.

(3) A személyszállító vezetői igazolványt a közlekedési hatóság a 11. § (3) vagy (5) bekezdése szerinti vizsgaigazolásnak az érvényességi idejére, de legfeljebb öt évre adja ki.

(4) A kérelmet a közlekedési hatóság elutasítja, ha a személygépkocsi vezetője

a) az 5. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározottaknak nem felel meg,

b) nem felel meg a közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló jogszabályban meghatározott egészségügyi feltételeknek,

c) egy éven belül ismételten megsértette a 21. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, a második jogsértés megállapításától számított legalább egy évig, azonban, ha a személyszállító vezetői igazolványát ennél hosszabb időre vonták vissza, abban az esetben a visszavonás időtartama alatt,

d) korábban kiadott vezetői engedélyét visszavonták, a visszavonás időtartama alatt, vagy

e) szakmai irányítója volt olyan vállalkozásnak, amelynek a tevékenységi engedélyét visszavonták, a visszavonás időtartama alatt.

(5) A személyszállító vezetői igazolvány tartalmazza:

a) az igazolvány sorszámát,

b) a személygépkocsi vezető természetes személyazonosító adatait,

c) a 11. § (3) bekezdése szerinti vizsgaigazolás számát és kiállításának dátumát,

d) a személygépkocsi vezető arcképmását, valamint

e) személytaxi-vezetői igazolvány esetén az igazolvány területi hatályát is.

(6) A személygépkocsi vezetőnek a közlekedési hatóságnál be kell jelentenie az (5) bekezdés a), b) és e) pontja szerinti adatokban bekövetkezett változásokat.

(7) A (6) bekezdés szerinti bejelentés alapján a közlekedési hatóság a személyszállító vezetői igazolvány adatait módosítja vagy – a személyszállító vezetői igazolvány bevonásával egyidejűleg – új személyszállító vezetői igazolványt ad ki.

13. A tevékenységi engedély, valamint a személyszállító vezetői igazolvány visszavonása

15. § (1) A közlekedési hatóság a vállalkozás tevékenységi engedélyét két évre visszavonja, ha a vállalkozás – anélkül, hogy a szünetelést a közlekedési hatóságnak, a megkülönböztető rendszámtábla egyidejű letétbe helyezése mellett, bejelentette volna – az engedélyezett tevékenységet legalább egy éven át nem gyakorolja.

(2) A közlekedési hatóság a vállalkozás tevékenységi engedélyét – a jogsértés súlyosságától függően – legalább egy, de legfeljebb három évre visszavonja, ha a vállalkozás szakmai irányítója az e rendeletben meghatározott rendelkezéseket bármilyen módon megsértette.

(3) A (2) bekezdés szerinti visszavonásra a vállalkozás működési területén illetékes helyi önkormányzat jegyzője, a fogyasztóvédelmi hatóság, a közlekedési hatóság, a Fővárosi Önkormányzati Rendészeti Igazgatóság, helyi önkormányzat közlekedés szervezője (a Fővárosban a Fővárosi Önkormányzat közlekedés-szervezője), valamint az ellenőrzésre jogosult egyéb szervek, továbbá az illetékes szakmai érdekképviseletek és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara javaslatot tehetnek.

(4) A vállalkozás a tevékenységi engedélye visszavonásának időtartama alatt az abban meghatározott tevékenységet nem végezheti, a tevékenységi engedélybe bejegyzett adatok megváltoztatását nem kezdeményezheti.

(5) A tevékenységi engedély visszavonása esetén a közlekedési hatóság a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló kormányrendeletben megjelölt – a vállalkozás székhelye szerint illetékes – szervnél a személygépkocsi megkülönböztető rendszámának bevonását kezdeményezi.

(6) Ha az ellenőrzés megállapítja, hogy a vállalkozás a 4. §-ban meghatározott feltételeknek nem felel meg, akkor a közlekedési hatóság a tevékenységi engedélyt visszavonja.

(7) A közlekedési hatóság a személyszállító vezetői igazolványt

a) az e rendeletben meghatározott feltételek teljesüléséig visszavonja, ha a személyszállító vezetői igazolvány kiadásának az e rendeletben meghatározott feltételei már nem teljesülnek,

b) legalább három hónapra, de legfeljebb öt évre visszavonja, ha a személytaxi vezetője az e rendeletben meghatározott rendelkezéseket bármilyen módon megsértette, vagy

c) egy éven belül ismételten megsértette a 21. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

IV. FEJEZET
A DISZPÉCSERSZOLGÁLATI TEVÉKENYSÉG

14. A diszpécserszolgálati tevékenység végzése

16. § (1) A személytaxi-szolgáltatást folytató vállalkozás a szolgáltatás színvonalának és mértékének a növelése érdekében, a feladatok vállalása céljából – önállóan vagy más vállalkozással közösen – a tevékenységi engedélyében külön meghatározott diszpécserszolgálatot tarthat fenn, vagy ilyen szolgálatot működtető vállalkozással szerződést köthet.

(2) A diszpécserszolgálat az utazási igényt csak a személytaxi-szolgáltatás nyújtására jogosult személytaxi vezető részére közvetítheti és szervezheti. Diszpécserszolgálattal utazásközvetítő, vagy utazásszervező szolgáltatásra szerződés csak abban az esetben köthető, ha a szerződés alapján a személyszállító szolgáltatást személytaxi-szolgáltatás nyújtására jogosult vállalkozás teljesíti.

(3) A diszpécserszolgálat rögzíti a telefonon, faxon, e-mailben, vagy on-line érkező megrendeléseket, és továbbítja azokat a belföldön szolgáltatást teljesítő személygépkocsi vezetőjének. A diszpécserszolgálatnak hangfelvétellel vagy írásban rögzítenie kell a megrendeléseket függetlenül azok formájától, valamint azt, hogy a diszpécserszolgálat a megrendelést továbbította a feladatot teljesítő személygépkocsi vezetője részére, és azokat legalább három hónapig meg kell őrizni. Az adatok kezelése és továbbítása az adatszolgáltatók hozzájárulása alapján, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényben foglalt rendelkezések szerint történik.

(4) A diszpécserszolgálattal rendelkező vállalkozás, valamint az önálló diszpécserszolgálati tevékenységet végző vállalkozás köteles nyilvánosan elérhető honlapot üzemeltetni. A honlap nyitóoldalán köteles a következő információkat hozzáférhetővé tenni:

a) a vállalkozás neve, rövidített cégneve, telefonszáma, védjegyoltalom alatt álló céglogója,

b) a vállalkozás adószáma,

c) a vállalkozás székhelyének (telephelyének, telephelyeinek) címe, elérhetősége,

d) a vállalkozás szakmai irányítójának neve, elérhetősége,

e) a vállalkozás ügyvezetőjének neve, elérhetősége,

f) a bejelentéshez kapcsolódó regisztráció száma és annak megjelenítése,

g) a bejelentéshez kapcsolódó regisztráció időbeli hatályának megjelenítése,

h) a bejelentéshez kapcsolódó regisztráció területi kiterjesztésének meghatározása,

i) a szerződött gépkocsik száma,

j) a tevékenységi engedélyhez kapcsolódó felelősségbiztosítás mértékének meghatározása,

k) a felügyeleti szervek megjelölése,

l) észrevételek, panaszok fogadásával kapcsolatos tájékoztatás, és

m) az általános szerződési és üzleti feltételek.

15. Az önálló diszpécserszolgálati tevékenység engedélyezése

17. § (1) Önálló diszpécserszolgálati tevékenységet vállalkozás a közlekedési hatóság által kiadott engedély birtokában végezhet. Az engedélyt a közlekedési hatóság – erre irányuló kérelemre – annak a kérelmezőnek adja meg, amely megfelel az 5. §-ban és a 6. §-ban a személyszállító szolgáltatást végző vállalkozásra meghatározott személyes megbízhatósági és szakmai alkalmassági feltételeknek, továbbá a (3) és (4) bekezdésben meghatározott pénzügyi teljesítőképességi feltételeknek. Az engedély iránti kérelem elektronikus úton is benyújtható. Az engedély iránti kérelemhez mellékelni kell a feltételeknek történő megfelelést igazoló okiratokat.

(2) A közlekedési hatóság által kiadott engedélyeket a hatóság a honlapján közzéteszi, és azokat negyedévente aktualizálja.

(3) Az önálló diszpécserszolgálati tevékenységet végző vállalkozás pénzügyi teljesítőképessége abban az esetben megfelelő, ha megfelel a 8. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek.

(4) A vagyoni biztosíték mértékét az önálló diszpécserszolgálattal szerződött – személyszállító szolgáltatást folytató – vállalkozások által működtetett személygépkocsik száma határozza meg. A vagyoni biztosíték mértéke, ha az önálló diszpécserszolgálat működési területén illetékes helyi önkormányzat – rendeletében – eltérően nem rendelkezik,

a) 20 db személygépkocsiig egymillió forint,

b) 21–50 db személygépkocsiig kétmillió forint,

c) 51–100 személygépkocsiig hárommillió forint,

d) 101–150 személygépkocsiig ötmillió forint,

e) 151–200 személygépkocsiig tízmillió forint,

f) 200 személygépkocsi felett húszmillió forint.

(5) A vagyoni biztosíték, legfeljebb harminc napos visszapótlási kötelezettség mellett és kizárólag a közlekedési hatóság jóváhagyásával, a diszpécserszolgálat által a személyszállító szolgáltatást folytató vállalkozásoknak, valamint az utasoknak okozott – és más módon nem fedezett – károkból eredő jogos kártérítési igények kielégítésére használható fel.

(6) Ha az önálló diszpécserszolgálati tevékenységet végző vállalkozással szerződött – személyszállító szolgáltatást folytató – vállalkozások által működtetett személygépkocsik számában

a) csökkenés következik be, akkor a (4) bekezdésben meghatározott biztosíték mértékét arányosan csökkenteni lehet,

b) növekedés következik be, akkor a biztosítékot azzal arányosan fel kell emelni.

(7) Az önálló diszpécserszolgálati tevékenységet végző vállalkozás alapító okiratának tartalmaznia kell az önálló diszpécserszolgálati tevékenységet.

(8) Ha a helyi önkormányzat az önálló diszpécserszolgáltatási tevékenység végzésére az e szakaszban foglaltaktól eltérő feltételeket állapít meg, akkor

a) azoknak az önálló diszpécserszolgálati tevékenységet végző vállalkozásoknak a tekintetében, amelyeknek a székhelye e település területén van, valamint

b) az önálló diszpécserszolgálati tevékenységet végző vállalkozásoknak azokkal a más vállalkozásokkal kötött szerződései tekintetében, amelyek e település területén folytatnak személyszállító szolgáltatást,

e szakasz rendelkezéseit az eltérő feltételek figyelembevétele mellett kell alkalmazni.

V. FEJEZET
POGGYÁSZSZÁLLÍTÁS

16. A poggyászszállításra vonatkozó szabályok

18. § (1) Az utas olyan méretű poggyászt vihet magával, amelyet a csomagtérben vagy az üres ülésen – a (3) bekezdésben meghatározott tömegkorlátozásra is figyelemmel – el lehet helyezni (a továbbiakban: poggyászszállítás).

(2) A személyszállító szolgáltatáshoz használt személygépkocsival áruküldeményt továbbítani (fuvarozni) nem lehet.

(3) Személyszállító szolgáltatás keretében nem szállítható olyan tárgy amely:

a) méreténél vagy súlyánál fogva a járművön erre kijelölt helyen nem helyezhető el,

b) a többi utas egészségében, testi épségében, ruházatában, kézipoggyászában kárt okozhat, vagy

c) a járművet megrongálhatja vagy beszennyezheti.

(4) A vállalkozás vagy a személygépkocsi vezetője megtagadhatja olyan poggyász szállítását, amely a személygépkocsit, más utasok ruházatát vagy az utasok poggyászát beszennyezheti, illetve a biztonságos közlekedést zavarja.

VI. FEJEZET
AZ INFOKOMMUNIKÁCIÓS ESZKÖZÖN KERESZTÜL MEGRENDELT SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOK

19. § (1) Az infokommunikációs eszközön keresztül megrendelt személyszállítási szolgáltatásokra az e rendeletben meghatározott rendelkezéseket alkalmazni kell.

(2) Az infokommunikációs eszközön keresztül fogadott, továbbított és tárolt adatok kezelése az adatszolgáltatók hozzájárulása alapján az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvényben meghatározott rendelkezések szerint történik.

VII. FEJEZET
SZERZŐDÉSEK

17. A személytaxi-szolgáltatási szerződésekre vonatkozó rendelkezések

20. § (1) A vállalkozást a személytaxi-szolgáltatásra – a (2)–(4) bekezdésekben meghatározott kivétellel – szerződéskötési kötelezettség terheli.

(2) Nem köteles elvállalni az utas szállítását a vállalkozás – vagy képviseletében a személygépkocsi vezetője – ha azt a telephelye helységének közigazgatási határától számított 30 km-t meghaladó távolságra rendelik meg.

(3) A vállalkozás – vagy képviseletében a személytaxi vezetője – a személyszállítást megtagadhatja, vagy az utast a személyszállításból kizárhatja, ha az utas

a) ittas vagy bódult állapotban van, vagy botrányosan viselkedik,

b) magatartásával a közlekedés biztonságát, saját vagy utastársai testi épségét, egészségét, a személygépkocsinak vagy berendezéseinek az épségét sérti, vagy veszélyezteti, vagy

c) ruházatával, poggyászával, vagy más módon a járművet beszennyezheti.

(4) A magatehetetlen vagy a szolgáltatás igénybevételére kísérő nélkül nem képes személy, valamint a hat éven aluli kiskorú személy, kísérő nélküli szállítását a vállalkozás – vagy képviseletében a személytaxi vezetője – megtagadhatja.

21. § (1) A személytaxi-szolgáltatást az utas

a) a vállalkozástól vagy a megbízásából eljáró diszpécserszolgálattól telefonon, faxon, e-mailben, on-line történő előzetes megrendeléssel,

b) a taxiállomáson várakozó személygépkocsiba utazási céllal történő beszállással,

c) a szabad jelzéssel közlekedő személygépkocsi megállításával vagy szabad jelzéssel várakozó személygépkocsiba történő beszállással, vagy

d) a személygépkocsi vezetőjével szóban kötött megállapodás útján

veheti igénybe.

(2) A személytaxi-szolgáltatásra a szerződés

a) az előzetes megrendelés elfogadásával,

b) az utasnak – feltéve, hogy a személygépkocsi vezetője a 20. § (2) vagy (3) bekezdésében meghatározottak alapján nem tagadja meg a személyszállítást – a taxiállomáson várakozó, vagy a szabad jelzéssel közlekedő személygépkocsiba utazási szándékkal történő beszállásával, vagy

c) az utas és a személygépkocsi vezető közötti megállapodás megkötésével

jön létre.

(3) Repülőtér, vasúti pályaudvar és autóbusz állomás üzemi területén, továbbá a közösségi közlekedési szolgáltató kezelésében lévő területen – ha ilyen szolgáltatás végzéséhez a létesítmény üzemeltetője hozzájárult – személytaxi-szolgáltatást felajánlani és utast felvenni

a) az arra kijelölt helyen (taxiállomáson), valamint

b) az utas zaklatása nélkül, a közterület rendjének betartása mellett

szabad.

18. A személygépkocsis személyszállító szolgáltatási, valamint a diszpécserszolgálati szerződésre vonatkozó rendelkezések

22. § (1) A személygépkocsis személyszállító szolgáltatási szerződésre a személytaxi-szolgáltatási szerződésre vonatkozó rendelkezéseket a (2)–(5) bekezdésben, valamint a 23. §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Személygépkocsis személyszállító szolgáltatás kizárólag

a) szálláshely-hasznosítási, idegenforgalmi, turisztikai, sport, kulturális vagy oktatási, rendezvény szervezési tevékenységhez (a továbbiakban együtt: főszolgáltatás), vagy

b) autóbusszal végzett vagy vasúti, vízi, légi utas-szállításhoz

közvetlenül kapcsolódó szolgáltatásként, vagy külön díj megállapítása nélkül a főszolgáltatás részeként – a főszolgáltatást nyújtó, az utasok vagy megbízottjuk által adott előzetes megrendelés alapján – végezhető.

(3) Az autóbusszal végzett vagy vasúti, vízi, légi utas-szállítási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó személygépkocsis személyszállító szolgáltatást az utas

a) a személygépkocsis személyszállító szolgáltatást nyújtó vállalkozásnál, vagy

b) annál a szálláshely-hasznosítónál, idegenforgalmi, turisztikai, sport, kulturális vagy oktatási tevékenységet végző szervezetnél, vagy rendezvényszervezőnél – akinek, vagy amelynek a tevékenységéhez e szolgáltatás közvetlenül kapcsolódik – továbbá annál a közlekedési szolgáltatást nyújtó vállalkozásnál, amelynek szolgáltatása közvetlenül megelőzi a személygépkocsis személyszállítást,

rendelheti meg.

(4) Ha a személygépkocsis személyszállító szolgáltatást a vállalkozás elkülönült szervezetben, főtevékenységként végzi, a (2) bekezdés b) pontja szerinti személyek, szervezetek e vállalkozással – a személygépkocsis személyszállító szolgáltatás teljesítésére – a személyszállítást megelőzően külön szerződést kötnek.

(5) Arról, hogy az adott személygépkocsival az utas vihet-e magával poggyászt – az üzleti feltételek vonatkozó rendelkezéseinek a hiányában – a körülmények ismeretében a személygépkocsi vezetője dönt. Ha a vállalkozás az adott feladatot az autóbusszal végzett, vagy vasúti, vízi, légi utas-szállítási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódóan teljesíti, a poggyász továbbítását a vállalkozás, illetve a személygépkocsi vezetője nem tagadhatja meg.

23. § (1) A személygépkocsis személyszállítást folytató vállalkozás és a diszpécserszolgálat a személyszállító szerződések, illetve a diszpécserszolgálatra kötött szerződések részletes feltételeit üzleti feltételekbe foglalja. Az üzleti feltételekre a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénynek az általános szerződési feltételekre vonatkozó előírásai az irányadók.

(2) A vállalkozásnak az üzleti feltételeket a székhelyén és a telephelyén ki kell függesztenie, és kérésre – a szolgáltató által megállapított díj megfizetése ellenében – kinyomtatva is rendelkezésre kell bocsátania, valamint a személyszállító szolgáltatást végző személygépkocsikban annak az utasokra vonatkozó kivonatát úgy kell elhelyeznie, hogy azt az utasok megtekinthessék. A szolgáltató az üzleti feltételek rendelkezésre bocsátásának díját a székhelyén és a telephelyén vagy honlapján közzéteszi.

VIII. FEJEZET
ELLENŐRZÉS

24. § Az e rendeletben foglaltak megtartását – a hatáskörük gyakorlására vonatkozó szabályok szerint, az általuk tervezett és az általuk elvégzett átfogó ellenőrzésről egymást tájékoztatva – a közlekedési hatóság, továbbá a fővárosban a Fővárosi Önkormányzati Rendészeti Igazgatóság vezetője, helyi önkormányzat közlekedés-szervezője (a Fővárosban a Fővárosi Önkormányzat közlekedés-szervezője), valamint a fogyasztóvédelmi hatóság is ellenőrzi. Az ellenőrzésre jogosult szervek a rendeletben előírt feltételek meglétét, valamint a közterület használatára és az áralkalmazásra vonatkozó előírások megtartását a taxiállomásokon és próbautazások során is ellenőrzik. Az ellenőrzést végző szervek a cselekmény vagy mulasztás súlyához képest büntető vagy szabálysértési feljelentést tesznek, illetve hatáskörükbe tartozóan lefolytatják a szabálysértési vagy közigazgatási eljárást, a közúti közlekedési szolgáltatási tevékenység gyakorlásának jogát felfüggeszthetik; az engedély, az igazolvány visszavonását kezdeményezhetik.

IX. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. Hatálybalépés

25. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 31. napon lép hatályba.

20. Átmeneti rendelkezések

26. § (1) Az e rendelet hatálybelépése előtt a 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet alapján kiadott taxi engedéllyel és személygépkocsis személyszállító engedéllyel az engedélyben meghatározott időbeli hatály lejártáig, de legfeljebb 2017. december 31. napjáig – az azokban előírt feltételek megtartásával – folytatható személyszállító szolgáltatás.

(2) Az e rendelet hatálybalépése előtt a 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 5/C. §-ában meghatározottak alapján kiadott személytaxi vezetői igazolvány és személygépkocsis személyszállító vezetői igazolvány, valamint az annak részét képező azonosító lap 2017. december 31. napjáig érvényes.

(3) Az e rendelet hatálybalépése előtt kiadott, a 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 1. számú melléklet A. rész I. 1/a) pontjában meghatározott képesítésről szóló igazolást a közlekedési hatóság 2017. december 31. napjáig elfogadja.

(4) Az e rendelet hatálybalépése előtt kiadott, a 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 1. számú melléklet A. rész I. 1/b) pontjában meghatározott képesítésről szóló igazolást a közlekedési hatóság a 7. § (1) bekezdésben meghatározott vizsgaigazolásként elfogadja.

(5) E rendelet hatálybalépése előtt a személytaxi-szolgáltatás végzésének egyes feltételeiről szóló 21/1992. (X. 27.) KHVM rendeletben meghatározott minősítő vizsgálat alapján kiállított igazolólap az azon feltüntetett érvényességi időpontig a műszaki alkalmasság igazolására használható.

(6) A 3. melléklet 1. pont 1.1, 1.6, 1.8 és 1.9 alpontjában foglaltakat 2017. december 31. napjáig nem kell alkalmazni arra a személygépkocsira, amelyet a (4) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelően a vállalkozás e rendelet hatálybalépésekor személytaxi-szolgáltatáshoz vagy személygépkocsis személyszállító szolgáltatáshoz használ.

21. Az Európai Unió jogának való megfelelés

27. § (1) E rendelet 16. és 17. §-a a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E rendelet 16. és 17. §-a tekintetében a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikk (7) bekezdésében és 39. cikk (5) bekezdésében foglalt előzetes bejelentés megtörtént.

22. Módosító rendelkezések

28. § (1) A 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E rendelet hatálya

a) azokra a természetes személyekre és jogi személyekre terjed ki, akik (amelyek) Magyarország területén belföldi vagy nemzetközi forgalomban (ideértve az átmenő forgalmat is) – a személygépkocsit és az autóbuszt kivéve – közúti járművel vagy járműszerelvénnyel (a továbbiakban együtt: jármű) közúti közlekedési szolgáltatást végeznek, vagy Magyarország területén közúti személyszállítási tevékenység végzésére használt járművet tartanak üzemben; továbbá

b) azokra a magyar állampolgárságú természetes személyekre és azokra a Magyarországon bejegyzett jogi személyekre és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre terjed ki, amelyek Magyarország területén kívül magyar hatósági engedéllyel és jelzéssel ellátott járművel közúti személyszállítást végeznek."

(2) A 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § Aki rendszeres gazdasági tevékenységként járművel üzletszerűen – díj ellenében vagy ellenérték fejében, gazdasági tevékenységként – személyszállítást (a továbbiakban: közúti közlekedési szolgáltatás) végez, köteles az illetékes közlekedési hatóságnak a tevékenység végzésének megkezdését bejelenteni. A bejelentésnek tartalmaznia kell a tevékenység megjelölését, az ahhoz használt jármű jellegét, telephelyét vagy tárolásának helyét. A bejelentés megtörténtét tanúsító (tevékenység végzésére jogosító engedélynek minősülő) irat fénymásolatát és postára adásának vagy átvételének igazolását a járművön kell tartani."

(3) A 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 25. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e rendeletben foglaltak megtartását – a hatásköre gyakorlására vonatkozó szabályok szerint – a közlekedési hatóság ellenőrzi. Az ellenőrzést végző szerv hatáskörébe tartozóan lefolytatja a szabálysértési vagy közigazgatási eljárást, és a közúti közlekedési szolgáltatási tevékenység gyakorlásának jogát felfüggesztheti."

29. § A Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 4. § (5) bekezdése a következő 24. ponttal egészül ki:

(Közlekedési hatóságként a közúti közlekedéssel, a közúti gépjárművekkel, továbbá és a közúti járművezetők képzésével és vizsgáztatásával kapcsolatos ügyekben első fokon az illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal jár el:)

„24. a személytaxi-szolgáltatáshoz kapcsolódó önálló diszpécserszolgálati tevékenység engedélyezése és ellenőrzése során."

30. § (1) A közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Kkt. 20. § (1) bekezdés a) pontjához kapcsolódóan – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – az 1. mellékletben meghatározott összegű bírságot köteles fizetni az, aki]

„a) a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 2. § (2) bekezdésében,"

(meghatározott, a közúti közlekedési szolgáltatások végzéséhez előírt engedélyekre, okmányokra, előírásokra vonatkozó rendelkezést megsérti.)

(2) Az R. 2. §-a a következő l) ponttal egészül ki

[A Kkt. 20. § (1) bekezdés a) pontjához kapcsolódóan – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – az 1. mellékletben meghatározott összegű bírságot köteles fizetni az, aki]

„l) a személygépkocsival díj ellenében végzett közúti személyszállításról szóló kormányrendeletben"

(meghatározott, a közúti közlekedési szolgáltatások végzéséhez előírt engedélyekre, okmányokra, előírásokra vonatkozó rendelkezést megsérti.)

23. Hatályon kívül helyező rendelkezések

31. § (1) Hatályát veszti a 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet

a) 3. §-a,
b) 5/A–5/C. §-a,
c) 11. § (1) bekezdés b) pontja,
d) 12. §-a,
e) 14. §-a,
f) 17. §-a,
g) 23/B. §-a,
h) 24. §-a,
i) 1. számú melléklete.

(2) Hatályát veszti a személytaxi-szolgáltatás végzésének egyes feltételeiről szóló 21/1992. (X. 27.) KHVM rendelet.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet a 176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

A vállalkozás szakmai irányítójára vonatkozó követelmények

1. A személytaxis és személygépkocsis személyszállító vállalkozói képesítés megszerzéséhez a vállalkozás szakmai irányítójának szaktanfolyamon kell részt vennie.
   1.1. A szaktanfolyam tantárgyai és óraszámai:
      1.1.1. Elméleti tantárgyak:
         1.1.1.1. vállalkozással kapcsolatos gazdasági, pénzügyi, adózási ismeretek (16 óra),
         1.1.1.2. általános vállalkozói ismeretek (6 óra),
         1.1.1.3. vállalkozással kapcsolatos munkaügyi ismeretek (6 óra),
         1.1.1.4. a személyszállítást érintő jogszabály ismeretek, a személyszállító szerződések szabályai (8 óra).
2. Személytaxis és személygépkocsis személyszállító vállalkozói képesítés megszerzéséhez a vállalkozás szakmai irányítójának vizsgát kell tennie.
   2.1. Elméleti vizsgatárgyak és vizsgaidők:
      2.1.1. vállalkozással kapcsolatos gazdasági, pénzügyi, adózási ismeretek (25 perc),
      2.1.2. általános vállalkozói ismeretek (25 perc),
      2.1.3. vállalkozással kapcsolatos munkaügyi ismeretek (25 perc),

2.1.4. a személyszállítást érintő jogszabály ismeretek, a személyszállító szerződések szabályai (25 perc).

2.2. Követelmények

Az elméleti tantárgyakból 25 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 25. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 5, vagy annál kevesebb.

2.3. Esettanulmány kitöltése.

A vizsga során 3 feladatot kell a vizsgázóknak esszé formájában kifejteni a fenti négy vizsgatárggyal kapcsolatos elméleti ismeretanyagból.

Ezeket a feladatokat a közlekedési hatóság által kiadott feladatlapokon kell elkészíteni. Az esettanulmány kitöltésére fordítható idő 30 perc.

2. melléklet a 176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

Felmentést adó képesítések a szakmai irányítói képesítés megszerzéséhez szükséges egyes vizsgatárgyakra vonatkozó vizsgakötelezettség alól

1. Jogi ismeretek:
   a) jogász egyetemi szintű szak vagy
   b) jogász mesterképzési szak.
2. Gazdasági, pénzügyi vezetői és adózási ismeretek:
   a) alkalmazott közgazdaságtan alapképzési szak vagy
   b) közgazdasági egyetemi szintű szak vagy
   c) általános közgazdasági főiskolai szintű szak vagy
   d) közgazdász szakmérnök szakirányú továbbképzési szak – gazdasági mérnök,
   e) pénzügy és számvitel alapképzési szak vagy
   f) pénzügyi egyetemi szintű szak vagy
   g) pénzügyi főiskolai szintű szak vagy
   h) számviteli főiskolai szintű szak vagy
   i) pénzügy mesterképzési szak vagy
   j) számvitel mesterképzési szak
      ja) gazdálkodási mérnök
      jb) könyvvizsgáló
      jc) könyvszakértő.
3. Munkaügyi ismeretek, egyetemen vagy főiskolán szerzett alábbi végzettségek:
   a) munkaügyi és társadalombiztosítási igazgatási alapképzési szak vagy
   b) társadalombiztosítás főiskolai szintű szak vagy
   c) társadalombiztosítási szakirányú továbbképzési szak vagy
   d) munkaügyi kapcsolatok főiskolai szintű szak vagy
   e) munkaügyi kapcsolatok szakirányú továbbképzési szak vagy
   f) egészségbiztosítási főiskolai szintű szak
   g) jogi egyetem.
4. Személyszállítási ismeretek:
   a) szakirányú okleveles közlekedésmérnök vagy
   b) szakirányú közlekedésmérnök vagy
   c) közlekedésmérnök alapképzési szakon szerzett diploma vagy
   d) közlekedésmérnök mesterképzési szakon szerzett diploma vagy
   e) az Országos Képzési Jegyzék szerinti szakképesítés:
      ea) nemzetközi szállítmányozási és logisztikai menedzser
      eb) forgalmi tiszti felsőfokú tanfolyami szakképesítés.

3. melléklet a 176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

A személyszállító szolgáltatáshoz használt személygépkocsira vonatkozó követelmények

1. A személyszállító-szolgáltatáshoz használt személygépkocsira vonatkozó általános követelmények:
   1.1. légszennyezési követelmények:
      1.1.1. a személygépkocsis személyszállító szolgáltatáshoz használt személygépkocsi forgalmi engedélybe bejegyzett első nyilvántartásba vétel időpontjától számítva hét naptári évnél több nem telt el vagy a jármű környezetvédelmi osztályba sorolása megfelel a legalább az Euro IV. forgalomba helyezési követelményeknek,
      1.1.2. a személytaxi-szolgáltatáshoz használt személygépkocsi forgalmi engedélybe bejegyzett első nyilvántartásba vétel időpontjától tíz naptári évnél több nem telt el és a környezetvédelmi osztályba sorolása legalább Euro III. szintnek megfelelő.
   1.2. a gumiabroncsainak teljes futófelületén a mintázat magassága a három millimétert eléri,
   1.3. minden üléséhez biztonsági övet szereltek fel,
   1.4. a vezetőülésen és a jobboldali első ülésen helyet foglaló személy védelmét beépített, működő első légzsák is biztosítja,
   1.5. a személygépkocsiban a kerekek blokkolását gátló berendezés (ABS) működik,
   1.6. legalább Euro IV. belső égésű motorral (környezetvédelmi osztályba sorolása: 9, vagy annál nagyobb), vagy egy teljes feltöltéssel legalább 150 km megtételére alkalmas elektromos meghajtással rendelkezik,
   1.7. a személygépkocsi kormányberendezése a menetirány szerinti baloldalon elhelyezett,
   1.8. a személygépkocsi a jobb- és a baloldalán legalább 2-2 utastérbe nyíló ajtóval rendelkezik,
   1.9. a személygépkocsiban légkondicionáló berendezés működik.
2. A személytaxi-szolgáltatáshoz használt személygépkocsira vonatkozó további követelmények:
   2.1. a taxaméterek műszaki követelményeiről, a nyugtakibocsátásra szolgáló taxaméterek forgalmazásáról, használatáról és szervízeléséről valamint a számla és a nyugta adóigazgatási azonosításáról, valamint az elektronikus formában megőrzött számlák adóhatósági ellenőrzéséről szóló miniszteri rendeletekben foglaltaknak megfelelő, a személygépkocsiba beépített taxaméter (viteldíjjelző-készülék),
   2.2. a jobb oldali hátsó ablak alsó részén és a jobb oldali első ülés előtt jól látható helyen elhelyezett viteldíjtáblázat,
   2.3. a jobb oldali első ajtajának külső részén – legalább 4 cm magas karakterek alkalmazásával – fel kell tüntetni a tevékenységi engedély sorszámát,
   2.4. a személygépkocsis személyszállító szolgáltatáshoz használt személygépkocsi jobb oldali első ajtajának külső részén – legalább 4 cm magas karakterek alkalmazásával- fel kell tüntetni a tevékenységi engedély sorszámát,
   2.5. a személygépkocsi tetején rögzített, TAXI szót tartalmazó „taxi szabadjelző" berendezés, amelynek megvilágítása – eltérő színű vészvillogtatást kivéve – a viteldíjjelző készülék „foglalt" állásában nem működtethető.

4. melléklet a 176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

Vizsgáztatásra vonatkozó szakmai képesítési feltételek

Személytaxis és személygépkocsis személyszállító vállalkozói szaktanfolyami vizsgabiztosra vonatkozó szakmai képesítések: államigazgatási, számviteli, pénzügyi felsőfokú végzettség vagy közigazgatási szakvizsga.

5. melléklet a 176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

A jármű vezetőjére vonatkozó képesítési követelmények

1. A személytaxis személyszállító szolgáltatói alapképesítési vizsgaigazolás

1.1. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének szaktanfolyamon kell részt vennie.

1.1.1. A szaktanfolyam elméleti tantárgyai:

a) közlekedési, hibaelhárítási ismeretek és vezetéselmélet (8 óra),

b) speciális vezetéstechnikai ismeretek (2 óra),

c) helyismereti jártasság és helyi idegenforgalmi ismeretek, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai rendszerek ismerete (8 óra),

d) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállítói szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (8 óra).

1.1.2. A szaktanfolyam gyakorlati tantárgya: a személytaxi tartozékainak kezelése (2 óra).

1.2. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének vizsgát kell tennie.

1.2.1. Elméleti vizsgatárgyak és vizsgaidők:

a) közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet (50 perc),

b) helyismereti jártasság és helyi idegenforgalmi ismeretek, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai rendszerek ismerete (25 perc),

c) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállító szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (25 perc).

1.2.1.1. Követelmények:

A közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet vizsgatárgyból 50 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 70. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 7, vagy annál kevesebb.

A személyszállítói szerződési feltételek, valamint a személyszállítói szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció vizsgatárgyból 25 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 25. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 5, vagy annál kevesebb.

Helyismereti jártasság és helyi idegenforgalmi ismeretek, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai rendszerek ismerete szóbeli vizsga. A vizsgázó a vizsga kezdetekor a tételek közül húz egyet.

Sikertelen a vizsga, ha a vizsgázó a kihúzott tételen szereplő kérdésekben nem rendelkezik kellő ismerettel és jártassággal.

1.2.2. Gyakorlati vizsgatárgyak és vizsgaidők: vezetési gyakorlat (40 perc),

1.2.2.1. Követelmények:

A gyakorlati vizsga keretében, személyszállítási fuvarfeladatot szimulálva a jármű szabályos, biztonságos vezetéséről, illetve a taxi tartozékok szakszerű kezeléséről, valamint a vizsgabiztos által meghatározott úti cél megtalálásából kell számot adnia. A vizsgázónak jelentkezéskor jeleznie kell, hogy mely megye vagy a főváros területére szeretne vizsgát tenni. A vizsga a megjelölt megye vagy a főváros területén tehető le. A vizsga pontos helyét a közlekedési hatóság jelöli ki, a 3. mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelő vizsgajárművet a képzőszerv biztosítja.

Sikertelen a vizsga ha:

a) a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 8. számú melléklet 8.1.2 pontjában felsorolt vizsga sikertelenséget okozó hibát ejt,

b) tájékozatlanságot mutat a taxi tartozékok kezelését, vagy utas-kiszolgálási feladatait illetően, vagy

c) a vizsgabiztos által meghatározott úti célt nem tudja megtalálni, eltéved.

2. A személytaxis személyszállító szolgáltatói továbbképzési vizsgaigazolás

2.1. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének szaktanfolyamon kell részt vennie.

2.1.1. A szaktanfolyam elméleti tantárgyai:

a) közlekedési, hibaelhárítási ismeretek és vezetéselmélet (4 óra),

b) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállítói szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (4 óra).

2.2. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének vizsgát kell tennie.

2.2.1. Elméleti vizsgatárgyak és vizsgaidők:

a) közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet (50 perc),

b) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállító szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (25 perc).

2.2.1.1. Követelmények:

A közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet vizsgatárgyból 50 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 70. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 7, vagy annál kevesebb. A személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállítói szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció vizsgatárgyból 25 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 25. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 5, vagy annál kevesebb.

3. A személygépkocsis személyszállító szolgáltatói alapképesítési vizsgaigazolás

3.1. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének szaktanfolyamon kell részt vennie.

3.1.1. A szaktanfolyam elméleti tantárgyai:

a) közlekedési, hibaelhárítási ismeretek és vezetéselmélet (8 óra),

b) speciális vezetéstechnikai ismeretek (2 óra),

c) országos közlekedés-földrajzi és térképolvasási ismeretek, általános idegenforgalmi ismeretek, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai rendszerek ismerete (8 óra),

d) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállító szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (8 óra).

3.2. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének vizsgát kell tennie.

3.2.1. Elméleti vizsgatárgyak és vizsgaidők:

a) közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet (50 perc),

b) országos közlekedés-földrajzi és térképolvasási ismeretek, általános idegenforgalmi ismeretek, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai rendszerek ismerete (25 perc),

c) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállító szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (25 perc).

3.2.1.1. Követelmények:

A közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet vizsgatárgyból 50 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 70. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 7, vagy annál kevesebb.

A személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállító szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció vizsgatárgyból 25 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 25. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 5, vagy annál kevesebb.

Az országos közlekedés-földrajzi és térképolvasási ismeretek, általános idegenforgalmi, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai

rendszerek ismerete szóbeli vizsga. A vizsgázó a vizsga kezdetekor a tételek közül húz egyet.

Sikertelen a vizsga, ha a vizsgázó a kihúzott tételen szereplő kérdésekben nem rendelkezik kellő ismerettel és jártassággal.

3.2.2. Gyakorlati vizsgatárgyak és vizsgaidők: vezetési gyakorlat (40 perc).

3.2.2.1. Követelmények:

A gyakorlati vizsga keretében, személyszállítási fuvarfeladatot szimulálva a jármű szabályos, biztonságos vezetéséről, valamint a vizsgabiztos által meghatározott úti cél megtalálásából kell számot adnia. A vizsga helyét a közlekedési hatóság jelöli ki, a 3. mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelő vizsgajárművet a képző szerv biztosítja.

Sikertelen a vizsga ha:

a) a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 8. számú melléklet 8.1.2 pontjában felsorolt vizsga sikertelenséget okozó hibát ejt, vagy

b) tájékozatlanságot mutat az utas-kiszolgálási feladatait illetően, – a vizsgabiztos által meghatározott úti célt nem tudja megtalálni, eltéved.

4. A személygépkocsis személyszállító szolgáltatói továbbképzési vizsgaigazolás

4.1. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének szaktanfolyamon kell részt vennie.

4.1.1. A szaktanfolyam elméleti tantárgyai:

a) közlekedési, hibaelhárítási ismeretek és vezetéselmélet (4 óra),

b) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállító szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (4 óra).

4.2. A vizsgaigazolás megszerzéséhez a jármű vezetőjének vizsgát kell tennie.

4.2.1. Elméleti vizsgatárgyak és vizsgaidők:

a) közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet (50 perc),

b) személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállító szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció (25 perc).

4.2.1.1. Követelmények:

A közlekedési, hibaelhárítási és vezetéstechnikai ismeretek, vezetéselmélet vizsgatárgyból 50 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 70. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 7, vagy annál kevesebb. A személyszállító szerződési feltételek, valamint a személyszállítói szolgáltató tevékenységre vonatkozó hatósági előírások, utas-kommunikáció vizsgatárgyból 25 tesztkérdésre kell válaszolni, az elérhető maximális pontszám 25. A vizsgázó megfelelt, ha a hibapontok száma 5, vagy annál kevesebb.

5. Amennyiben a személytaxis személyszállító szolgáltatói vizsgával rendelkező személy más megyében is szolgáltatást kíván végezni, akkor a következő tárgyakból kell vizsgát tennie:

5.1. Gyakorlati vizsgatárgyak és vizsgaidők: vezetési gyakorlat (40 perc)

5.1.1. Követelmények:

A gyakorlati vizsga keretében, személyszállítási fuvarfeladatot szimulálva a jármű szabályos, biztonságos vezetéséről, illetve a taxi tartozékok szakszerű kezeléséről, valamint a vizsgabiztos által meghatározott úti cél megtalálásából kell számot adnia. A vizsgázónak jelentkezéskor jeleznie kell, hogy mely megye vagy a főváros területére szeretne vizsgát tenni. A vizsga a megjelölt megye vagy a főváros területén tehető le. A vizsga pontos helyét a közlekedési hatóság jelöli ki, a 3. mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelő vizsgajárművet a képzőszerv biztosítja.

Sikertelen a vizsga ha:

a) a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21) GKM rendelet 8. számú melléklet 8.1.2 pontjában felsorolt vizsga sikertelenséget okozó hibát ejt,

b) tájékozatlanságot mutat a taxi tartozékok kezelését, vagy utas-kiszolgálási feladatait illetően, vagy

c) a vizsgabiztos által meghatározott úti célt nem tudja megtalálni, eltéved.

6. Amennyiben a személytaxis személyszállító szolgáltatói vizsgával rendelkező személy a személygépkocsis személyszállító szolgáltatói vizsgaigazolást szeretné megszerezni, az alábbi tárgyakból kell vizsgát tennie:

6.1. Elméleti vizsgatárgyak és vizsgaidők: országos közlekedés-földrajzi és térképolvasási ismeretek, általános idegenforgalmi ismeretek, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai rendszerek ismerete (25 perc),

6.1.1. Követelmények:

Az országos közlekedés-földrajzi és térképolvasási ismeretek, általános idegenforgalmi, valamint korszerű fedélzeti navigációs és elektronikai rendszerek ismerete szóbeli vizsga. A vizsgázó a vizsga kezdetekor a tételek közül húz egyet.

Sikertelen a vizsga, ha a vizsgázó a kihúzott tételen szereplő kérdésekben nem rendelkezik kellő ismerettel és jártassággal.

7. Amennyiben a személygépkocsis személyszállító szolgáltatói vizsgával rendelkező személy a személytaxis személyszállító szolgáltatói vizsgaigazolást szeretné megszerezni, az alábbi tárgyakból kell vizsgát tennie:

7.1. Gyakorlati vizsgatárgyak és vizsgaidők: speciális járművezetési és utas-kiszolgálási gyakorlat (40 perc),

7.1.1. Követelmények:

A gyakorlati vizsga keretében, személyszállítási fuvarfeladatot szimulálva a jármű szabályos, biztonságos vezetéséről, illetve a taxi tartozékok szakszerű kezeléséről, valamint a vizsgabiztos által meghatározott úti cél megtalálásából kell számot adnia. A vizsgázónak jelentkezéskor jeleznie kell, hogy mely megye vagy a főváros területére szeretne vizsgát tenni. A vizsga a megjelölt megye vagy a főváros területén tehető le. A vizsga pontos helyét a közlekedési hatóság jelöli ki, a 3. mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelő vizsgajárművet a képzőszerv biztosítja.

Sikertelen a vizsga ha:

a) a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 8. számú melléklet 8.1.2 pontjában felsorolt vizsga sikertelenséget okozó hibát ejt,

b) tájékozatlanságot mutat a taxi tartozékok kezelését, vagy utas-kiszolgálási feladatait illetően, vagy

c) a vizsgabiztos által meghatározott úti célt nem tudja megtalálni, eltéved.

A Kormány 177/2015. (VII. 7.) Korm. rendelete egyes agrártárgyú kormányrendeletek módosításáról

A Kormány

az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében,

a 2. § (1) és (2) bekezdése tekintetében az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotó hatáskörében,

a 2. § (3) bekezdése tekintetében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjában,

a 3. § tekintetében a szakmaközi szervezetekről és az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló 2012. évi CXXVIII. törvény 22. § c) pontjában,

a 4. § (1) bekezdése tekintetében a növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló 2003. évi LII. törvény 30. § (1) bekezdés b) pontjában,

a 4. § (2), (3) és (6) bekezdése, 6. § (3) bekezdése, valamint 8. §-a tekintetében az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 112. § (1) bekezdés a) pontjában,

a 4. § (4) bekezdése tekintetében a szakmaközi szervezetekről és az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló 2012. évi CXXVIII. törvény 22. § b) pontjában,

a 4. § (5) bekezdése tekintetében a szakmaközi szervezetekről és az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló 2012. évi CXXVIII. törvény 22. § a) pontjában,

az 5. § tekintetében a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (1a) bekezdésében,
a 6. § (1) bekezdés tekintetében a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény 21. § c) pontjában kapott felhatalmazás alapján
az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva, a következőket rendeli el:

1. A kábítószer előállítására alkalmas növények termesztésének, forgalmazásának és felhasználásának rendjéről szóló 162/2003. (X. 16.) Korm. rendelet módosítása

1. § (1) A kábítószer előállítására alkalmas növények termesztésének, forgalmazásának és felhasználásának rendjéről szóló 162/2003. (X. 16.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 162/2003. (X. 16.) Korm. rendelet] 8. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A termesztőnek a (2) bekezdés szerint bejelentett adatairól a kormányhivatal a bejelentést követő tizenöt napon belül a NÉBIH által rendszeresített, és a NÉBIH honlapján közzétett formanyomtatvány szerinti igazolást állítja ki. A kormányhivatal az igazolás kiállítását megtagadja, amennyiben
a) a termesztő a (2) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségének határidőre nem tesz eleget és azt legkésőbb a mák virágzásának befejezését megelőző tizenöt napig nem pótolja,
b) a bejelentés nem felel meg a (2) és (2a) bekezdésben foglalt követelményeknek és a termesztő a hiánypótlási felhívásnak nem tesz eleget, vagy
c) alapos okkal feltételezi, hogy a termesztő bejelentésében valótlan adatot közölt és felhívására a termesztő az adatot nem tudja igazolni."

(2) A 162/2003. (X. 16.) Korm. rendelet 9/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A kormányhivatal a termesztő költségére elrendelheti az étkezési máktábla talajba forgatással történő megsemmisítését, amennyiben
a) az étkezési mák termesztése a 8. § (2) bekezdése alapján bejelentési kötelezettség alá tartozik és a termesztő a bejelentési kötelezettségének határidőre nem tett eleget, illetve azt legkésőbb a mák virágzásának befejezését megelőző tizenöt napig nem pótolta,
b) a termesztő nem fémzárolt vetőmagot használt fel, vagy
c) a termesztő valótlan adatokat jelentett be."

2. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalról szóló 256/2007. (X. 4.) Korm. rendelet módosítása

2. § (1) A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalról szóló 256/2007. (X. 4.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 256/2007. (X. 4.) Korm. rendelet] 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„4. § Az MVH döntései ellen irányuló jogorvoslati kérelmet a következő ügyekben a miniszter bírálja el:
a) az Agrár- és Vidékfejlesztési Operatív Programmal és a Halászati Orientációs Pénzügyi Eszközzel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
b) az állati termékek közvetlen támogatási jogcímeivel, továbbá bármely állatállomány-alapú támogatási jogcímmel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
c) a nemzeti támogatásokkal kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
d) a tejkvóta jogcímmel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
e) a bel- és külpiaci intézkedésekkel, piaci engedélyezésekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
f) a növényi termékek közvetlen támogatási jogcímeivel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
g) a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv (a továbbiakban: NVT) területalapú támogatási jogcímeivel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
h) az NVT szerkezetátalakítási támogatások jogcímeivel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
i) az NVT alapján beindított agrár-környezetgazdálkodási és kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatásokhoz kapcsolódó jogorvoslati eljárás,
j) az NVT alapján beindított mezőgazdasági területek erdősítése jogcímhez kapcsolódó jogorvoslati eljárás,
k) a területhez kapcsolódó történelmi bázis jogcímhez kapcsolódó jogorvoslati eljárás,
l) az egységes területalapú és a hozzá kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatáshoz kapcsolódó jogorvoslati eljárás,
m) intervenciós ügyek jogcímeivel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
n) a kölcsönös megfeleltetéssel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,

o) az MVH Pénzügyi Igazgatósága által hozott határozatok és végzések elleni jogorvoslati eljárás,
p) a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer (MePAR) változásvezetéssel kapcsolatos jogorvoslati eljárás,
q) a nem hatósági eljárásban az MVH kirendeltségei által hozott döntések, elállási nyilatkozatok ellen benyújtott kifogások."

(2) A 256/2007. (X. 4.) Korm. rendelet a következő 11. §-sal egészül ki:
„11. § E rendeletnek az egyes agrártárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 177/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 2. módosító rendelet) 2. § (1) bekezdésével megállapított 4. §-át a 2. módosító rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell."

(3) A 256/2007. (X. 4.) Korm. rendelet 7/B. § (1) bekezdés b) pontjában a „megbetegedés esetén" szövegrész helyébe a „megbetegedés vagy elrendelt járványügyi intézkedés esetén" szöveg lép.

3. Az egyes mezőgazdasági és agrár-vidékfejlesztési támogatások igénybevétele esetén az elektronikus kérelembenyújtás alkalmazásáról szóló 80/2008. (IV. 4.) Korm. rendelet módosítása

3. § Hatályát veszti az egyes mezőgazdasági és agrár-vidékfejlesztési támogatások igénybevétele esetén az elektronikus kérelembenyújtás alkalmazásáról szóló 80/2008. (IV. 4.) Korm. rendelet 4. § (4) bekezdése.

4. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalról szóló 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet módosítása

4. § (1) A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalról szóló 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet] 13. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A bortörvény 8. § (1) bekezdésében, 43. § (1), (2) és (6) bekezdésében, 43/B. §-ában, valamint 43/C. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak tekintetében a Kormány növénytermesztési hatóságként a NÉBIH-et jelöli ki."

(2) A 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet 14. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A NÉBIH erdészeti hatósági feladatai körében a feladatkörét érintően vezeti
a) az Országos Erdőállomány Adattárat,
b) az erdőgazdálkodási nyilvántartást,
c) az erdészeti és jogosult erdészeti szakszemélyzet-nyilvántartást,
d) az erdei közjóléti létesítmény nyilvántartást,
e) az erdei lovaglásra és járműközlekedésre kijelölt utak nyilvántartását,
f) az erdőfelújítási biztosítékok előírásáról, teljesítéséről és felszabadításáról szóló nyilvántartást,
g) az erdészeti hatóság által határozattal kiszabott erdőgazdálkodási és erdővédelmi bírságokról szóló nyilvántartást,
h) a nemzeti hatáskörben támogatott erdőfelújításhoz, erdőtelepítéshez pénzügyi tételt keletkeztető műveletekről szóló nyilvántartást,
i) a földalatti gomba gyűjtésére vonatkozó jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő személyekről, valamint a részükre kiadott tanúsítványról és gyűjtési naplóról szóló nyilvántartást,
j) az Országos Erdőkár Nyilvántartást."

(3) A 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet 14. § (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A NÉBIH igazgatási feladatai körében)
„e) kialakítja és működteti az erdészeti hatóság tevékenységéhez kapcsolódó nyilvántartásokat és informatikai rendszereket,"

(4) A 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„17. § A Kormány agrárgazdasági adatbázisokat működtető szervként a szakmaközi szervezetekről és az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló 2012. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: szakmaközi törvény) 19/B. §-ában meghatározott feladatok ellátására az Agrárgazdasági Kutató Intézetet, valamint a NÉBIH-et jelöli ki."

(5) A 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A szakmaközi törvény 10. § (4)–(7) bekezdésében, 11. §-ában, 12. § (2) bekezdésében, valamint 17/A. §-ában foglaltak tekintetében a Kormány mezőgazdasági igazgatási szervként a NÉBIH-et jelöli ki."

(6) A 22/2012. (II. 29.) Korm. rendelet a következő 34. §-sal egészül ki:
„34. § E rendelet 14. § (2) bekezdés e) pontja a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg."

5. A Közös Agrárpolitika tagállami végrehajtásával összefüggő feladatokat ellátó egyes szervezetek kijelöléséről szóló 168/2014. (VII. 18.) Korm. rendelet módosítása

5. § Hatályát veszti a Közös Agrárpolitika tagállami végrehajtásával összefüggő feladatokat ellátó egyes szervezetek kijelöléséről szóló 168/2014. (VII. 18.) Korm. rendelet 6. § m)–r) pontja.

6. A megyei kormányhivatalok mezőgazdasági feladatainak meghatározásáról szóló 68/2015. (III. 30.) Korm. rendelet módosítása

6. § (1) A megyei kormányhivatalok mezőgazdasági feladatainak meghatározásáról szóló 68/2015. (III. 30.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 68/2015. (III. 30.) Korm. rendelet] 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Az élelmiszerlánc-felügyeleti, talajvédelmi, erdészeti, vadászati, halgazdálkodási, állatvédelmi, borászati, növénytermesztési, tenyésztési, agrárkár-megállapítói és mezőgazdasági igazgatási hatáskörben eljáró megyei kormányhivatalok által hozott elsőfokú döntés esetén másodfokon a NÉBIH jár el."

(2) A 68/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 12. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) A Kormány a fás szárú energetikai ültetvények telepítésével, megszüntetésével és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok ellátására az erdészeti jogkörében eljáró megyei kormányhivatalt jelöli ki."

(3) A 68/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 12. § (3) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő j) ponttal egészül ki:
(A megyei kormányhivatal erdészeti igazgatási feladatai körében)
„i) a körzeti erdőtervezés keretében elvégzi az erdőgazdálkodás Natura 2000 területére gyakorolt hatásainak vizsgálatát;
j) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal."

7. Záró rendelkezések

7. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 4. §, valamint a 6. § (2) és (3) bekezdése a rendelet kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

8. § E rendelet 4. § (3) bekezdése a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

A Kormány 178/2015. (VII. 7.) Korm. rendelete az ózdi „Nemzeti Filmtörténeti Élménypark" című kiemelt projekt megvalósításával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról

A Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 12. § (5) bekezdés a), d) és e) pontjában,
a 4. § tekintetében az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (1) bekezdés 16.2., 17. és 24. pontjában
kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) A Kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítja azokat az 1. mellékletben felsorolt közigazgatási hatósági ügyeket, amelyek Ózd város közigazgatási területén elhelyezkedő, az ingatlan-nyilvántartás szerinti 11140 és 11140/A helyrajzi szám alatt nyilvántartott földrészleteken, illetve az ezekből a földrészletekből

telekalakítási eljárások jogerős befejezését követően kialakított földrészleteken megvalósításra kerülő „Nemzeti Filmtörténeti Élménypark" projekt és az ahhoz kapcsolódó építmények, infrastrukturális fejlesztések megvalósítására irányuló beruházással függenek össze.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a beruházással összefüggőnek kell tekinteni mindazokat a közigazgatási hatósági eljárásokat, amelyek az (1) bekezdés szerinti beruházás megvalósításához, használatbavételéhez és üzemeltetésének beindításához szükségesek.

2. § A Kormány az 1. § (1) bekezdése szerinti kiemelt jelentőségű ügyekben koordinációs feladatokat ellátó kormánymegbízottként a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatalt vezető kormánymegbízottat jelöli ki.

3. § (1) Az ügyfélnek az eljárás megindítása előtt benyújtott kérelmére az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a szakhatóság – a hatóság határozatának meghozataláig felhasználható – előzetes szakhatósági állásfoglalást ad ki azzal, hogy a kérelemhez benyújtott előzetes szakhatósági hozzájárulást a hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 44. § (8) bekezdése szerint használja fel.

(2) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági ügyekben hozott döntés fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

4. § Az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházással összefüggésben

a) építészeti-műszaki tervtanácsi véleményt nem kell beszerezni,

b) településképi véleményezési eljárást nem kell lefolytatni és

c) településképi bejelentési eljárásnak nincs helye.

5. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

6. § E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet a 178/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

Az ózdi „Nemzeti Filmtörténeti Élménypark" című kiemelt projekt megvalósításával összefüggő, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánított eljárások

1. építésügyi és építésfelügyeleti hatósági engedélyezési és tudomásulvételi eljárások,
2. örökségvédelmi hatósági eljárások,
3. környezetvédelmi hatósági eljárások,
4. természetvédelmi hatósági eljárások,
5. útügyi hatósági eljárások,
6. vasúti és szalagpálya hatósági engedélyezési eljárás,
7. vízügyi és vízvédelmi hatósági engedélyezési eljárások,
8. mérésügyi és műszaki biztonsági hatósági engedélyezési eljárások,
9. ingatlan-nyilvántartással összefüggő hatósági eljárások,
10. telekalakításra irányuló hatósági eljárások,
11. földmérési hatósági eljárások,
12. talajvédelmi engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
13. hírközlési hatósági eljárások,
14. bányahatósági engedélyezési eljárások,
15. tűzvédelmi hatósági eljárások,
16. élelmiszerlánc-felügyeleti eljárás,
17. közegészségügyi hatósági eljárások,

18. területrendezési hatósági eljárások,
19. erdővédelmi hatósági eljárások,
20. földvédelmi hatósági eljárások,
21. veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésre vonatkozó katasztrófavédelmi engedélyezési eljárások,
22. azok az 1–21. pontban nem szereplő hatósági engedélyezési eljárások, amelyek az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházás megvalósításához és használatbavételéhez, üzembe helyezéséhez, üzemeltetéséhez, működtetéséhez szükségesek,
23. az 1–22. pontban felsorolt ügyfajtákban kiadott hatósági döntések módosítására irányuló hatósági eljárások.

A Kormány 179/2015. (VII. 7.) Korm. rendelete
a TISZA-TK PROJEKT Kft. Tiszapüspökiben megvalósuló beruházásával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról

A Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 12. § (5) bekezdés a), d), e) és f) pontjában, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § (1) bekezdés c) pontjában,
a 4. § (4) bekezdése tekintetében a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés d) pontjában,
az 5. § tekintetében a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 45. § (7) bekezdés e) pontjában,
a 6. § tekintetében az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (1) bekezdés 16.2., 17. és 24. pontjában
kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) A Kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítja azokat az 1. mellékletben felsorolt közigazgatási hatósági ügyeket, amelyek a Tiszapüspöki község közigazgatási területén elhelyezkedő, az ingatlan-nyilvántartás szerinti 073/37, 090/1, 091/3, 092/1, 096/1, 098/20, 098/32, 098/36, 098/40, 098/44, 098/47, 098/49, 098/51, 098/53, 098/55, 098/57, 098/63, 098/65, 098/67 helyrajzi szám alatt nyilvántartott földrészleteken, illetve az ezekből a földrészletekből telekalakítási eljárások jogerős befejezését követően kialakított földrészleteken megvalósításra kerülő gabonafeldolgozó üzem és az ahhoz kapcsolódó építmények, infrastrukturális fejlesztések megvalósítására irányuló beruházással függenek össze.
(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a beruházással összefüggőnek kell tekinteni mindazokat a közigazgatási hatósági eljárásokat, amelyek az (1) bekezdés szerinti beruházás megvalósításához, használatbavételéhez és üzemeltetésének beindításához szükségesek.

2. § A Kormány az 1. § (1) bekezdése szerinti kiemelt jelentőségű ügyekben koordinációs feladatokat ellátó kormánymegbízottként a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatalt vezető kormánymegbízottat jelöli ki.

3. § (1) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokra – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – vonatkozó ügyintézési határidő – ha jogszabály rövidebbet nem állapít meg – tizenöt nap.
(2) Az 1. § (1) bekezdése szerinti környezetvédelmi hatósági engedélyezési eljárások esetén a hatósági eljárásokra vonatkozó ügyintézési határidő harmincöt nap.
(3) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a szakhatósági eljárásra vonatkozó ügyintézési határidő – ha jogszabály rövidebbet nem állapít meg – hat nap.
(4) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 45. § (2) és (3) bekezdése szerinti esetben az eljáró hatóságnak, illetve az érintett szakhatóságnak egy alkalommal kell egyeztetnie a szakhatósággal, azzal, hogy az egyeztetésre és az állásfoglalás kiadására legfeljebb nyolc nap áll rendelkezésre.

(5) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a hatóság vezetője indokolt esetben az ügyintézési határidőt legfeljebb egy alkalommal, legfeljebb nyolc nappal hosszabbíthatja meg.

(6) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban közreműködő szakhatóság eljárására a (3) bekezdésben előírt ügyintézési határidőt a szakhatóság vezetője indokolt esetben legfeljebb egy alkalommal, legfeljebb hat nappal hosszabbíthatja meg.

4. § (1) Az ügyfélnek az eljárás megindítása előtt benyújtott kérelmére az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a szakhatóság – a hatóság határozatának meghozataláig felhasználható – előzetes szakhatósági állásfoglalást ad ki azzal, hogy a kérelemhez benyújtott előzetes szakhatósági hozzájárulást a hatóság a Ket. 44. § (8) bekezdése szerint használja fel.

(2) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági ügyekben hozott döntés fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

(3) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági ügyekben a Ket. 37. § (3) bekezdése szerinti hiánypótlás, valamint a Ket. 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattétel iránt az eljáró hatóság egy alkalommal a kérelem beérkezésétől számított legfeljebb öt napon belül bocsáthat ki hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre felhívó végzést.

(4) A gyámhatóság az 1. § (1) bekezdése szerinti hatósági ügyekben eljáró hatóság megkeresésére vagy a beruházó kérelmére az ismeretlen helyen tartózkodó vagy ismert helyen tartózkodó, de visszatérésben gátolt olyan természetes személy részére, akinek az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügy jogát vagy jogos érdekét érintheti, ügygondnokot rendel ki. Ennek megfelelően a gyámhatóság ügygondnokot rendel ki annak a természetes személynek, akinek a személyi adat- és lakcímnyilvántartásban lakcímeként szereplő valamennyi címre – címenként legfeljebb egy alkalommal – megküldött postai küldeményt a postai szolgáltató

a) „a címzett ismeretlen” vagy

b) „elköltözött”

megjelöléssel a feladónak visszakézbesítette.

(5) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági ügyekben a Ket. 38/B. §-a nem alkalmazható.

5. § Az 1. § (1) bekezdése szerinti vízjogi engedélyezési eljárásokban a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet 27. § (1) bekezdésétől eltérően a hiányosan benyújtott kérelem esetén a hatóság a kérelem beérkezését követő öt napon belül köteles a hiánypótlást kibocsátani.

6. § Az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházással összefüggésben

a) építészeti-műszaki tervtanácsi véleményt nem kell beszerezni,

b) településképi véleményezési eljárást nem kell lefolytatni és

c) településképi bejelentési eljárásnak nincs helye.

7. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

8. § E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet a 179/2015. (VII. 7.) Korm. rendelethez

A TISZA-TK PROJEKT Kft. Tiszapüspöki területén megvalósuló gabonafeldolgozó üzemének megvalósításával összefüggő, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánított eljárások

1. építésügyi és építésfelügyeleti hatósági engedélyezési és tudomásulvételi eljárások,
2. örökségvédelmi hatósági eljárások,
3. környezetvédelmi hatósági eljárások,
4. természetvédelmi hatósági eljárások,
5. útügyi hatósági eljárások,
6. vasúti és szalagpálya hatósági engedélyezési eljárás,
7. vízügyi és vízvédelmi hatósági engedélyezési eljárások,
8. mérésügyi és műszaki biztonsági hatósági engedélyezési eljárások,
9. ingatlan-nyilvántartással összefüggő hatósági eljárások,
10. telekalakításra irányuló hatósági eljárások,
11. földmérési hatósági eljárások,
12. talajvédelmi engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
13. hírközlési hatósági eljárások,
14. bányahatósági engedélyezési eljárások,
15. tűzvédelmi hatósági eljárások,
16. élelmiszerlánc-felügyeleti eljárás,
17. közegészségügyi hatósági eljárások,
18. területrendezési hatósági eljárások,
19. földvédelmi hatósági eljárások,
20. erdővédelmi hatósági eljárások,
21. azok az 1–20. pontban nem szereplő hatósági engedélyezési eljárások, amelyek az 1. § (1) bekezdése szerinti beruházás megvalósításához és használatbavételéhez, üzembe helyezéséhez, üzemeltetéséhez, működtetéséhez szükségesek,
22. az 1–21. pontban felsorolt ügyfajtákban kiadott hatósági döntések módosítására irányuló hatósági eljárások.

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 23/2015. (VII. 7.) AB határozata a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény egyes rendelkezéseinek, továbbá az egyházi elismerésről és az egyházi jogi személyek jogállásának és működésének sajátos szabályairól szóló 295/2013. (VII. 29.) Korm. rendelet egyes rendelkezéseinek nemzetközi szerződésbe ütközéséről és folyamatban lévő ügyben történő alkalmazásának kizárásáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének megállaítására irányuló eljárás iránti bírói kezdeményezés tárgyában – *dr. Balsai István, dr. Dienes-Oehm Egon, dr. Juhász Imre, dr. Salamon László, dr. Szívós Mária* és *dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 14. § c) pont ca) és cb) alpontja, valamint 14/A. § (1)–(3) bekezdése, továbbá az egyházi elismerésről és az egyházi jogi személyek jogállásának és működésének sajátos szabályairól szóló 295/2013. (VII. 29.) Korm. rendelet 1. § c) és d) pontja, 3. § (1) bekezdés ac) alpontja és b) pont ba)–bc) alpontja nemzetközi szerződésbe ütközik, ezért felhívja az Országgyűlést, illetve a Kormányt, hogy 2015. október 15-ig tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket.
2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 14. § c) pont ca) és cb) alpontja, valamint 14/A. § (1)–(3) bekezdése, továbbá az egyházi elismerésről és az egyházi jogi személyek jogállásának és működésének sajátos szabályairól szóló 295/2013. (VII. 29.) Korm. rendelet 1. § c) és d) pontja, 3. § (1) bekezdés ac) alpontja és b) pont ba)–bc) alpontja a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban lévő 2.K.30.398/2014. számú ügyben nem alkalmazható.
3. Az Alkotmánybíróság a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 14. § g)–i) pontja, 14/C. §-a, 14/D. § (2) bekezdése és 15–16. §-a alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

I n d o k o l á s

I.

[1] 1. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság bírája a Budapesti Autonóm Gyülekezet Keresztény Egyesület felperesnek (a továbbiakban: felperes) az emberi erőforrások minisztere alperes ellen egyházi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított, 2.K.30.398/2014. számú perében – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. §-a alapján – az előtte folyamatban lévő eljárás felfüggesztése mellett egyedi normakontroll indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben elsődlegesen a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) 2013. augusztus 1. napjától hatályos 14. § c) pont ca) és cb) alpontjának, 14. § g)–i) pontjának, 14/A. § (1)–(3) bekezdésének, 14/C. §-a, 14/D. § (2) bekezdésének, 15. § és 16. §-ának, illetve az egyházi elismerésről és az egyházi jogi személyek jogállásának és működésének sajátos szabályairól szóló 295/2013. (VII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.R.) 1. §

c) és d) pontjának, 3. § (1) bekezdés ac) alpontjának és b) pont ba)–bc) alpontjainak visszamenőleges hatályú megsemmisítését kérte.

[2] Az indítványozó másodlagosan azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság rendelje el a támadott rendelkezések általános alkalmazási tilalmát valamennyi folyamatban lévő bírósági ügyben; harmadlagosan pedig azt, hogy az Alkotmánybíróság rendelje el a támadott rendelkezések egyedi ügyben történő alkalmazhatatlanságát.

[3] Az indítványozó bíró álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezések ellentétesek az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 9. és 11. cikkeivel, valamint sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, Q) cikk (2) bekezdését, VII. cikk (1) bekezdését, VIII. cikk (2) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXIV. cikk (1) bekezdését.

[4] 2. Az ügy előzménye, hogy a felperes 1998. november 19-től az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény (a továbbiakban: Lvt.) alapján nyilvántartásba vett egyházként működött, az Ehtv. hatálybalépését követően azonban az Országgyűlés egyházkénti elismerésre vonatkozó kérelmét a 8/2012. (II. 29.) OGY határozatban (a továbbiakban: OGYh.) elutasította.

[5] A felperes ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyet az Alkotmánybíróság megalapozottnak talált, és a felperest érintően is megállapította, hogy „mivel az Alkotmánybíróság a jelen esetben […] az alaptörvény-ellenes rendelkezések megsemmisítését, illetve alkalmazhatatlanságát a főszabálytól eltérően, visszaható hatállyal mondta ki, a rendelkezések alapján elfogadott OGYh.-hoz és az Ehtv. közvetlenül hatályosult 34. § (4) bekezdéséhez joghatás nem fűződhet, azok alapján az OGYh. mellékletében megjelölt egyházak egyházi jogállásukat nem veszítették el, vallási egyesületté történő átalakulásuk nem kényszeríthető ki." {6/2013. (III. 1.) AB határozat, (a továbbiakban: Abh1.) Indokolás [215]}.

[6] Az Ehtv.-nek a vallási közösségek jogállásával és működésével kapcsolatos törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ehtvmód.) által beiktatott 33. § (1) bekezdése szerint „az olyan vallási közösség, amelynek vonatkozásában e törvény 2012. január 1-jétől 2012. augusztus 31-éig hatályos 34. § (1), (2) és (4) bekezdése az Alkotmánybíróság 6/2013. (III. 1.) AB határozata alapján nem alkalmazható, egyházként történő elismerését a 14/B. § és a 14/C. § szerinti eljárás keretében e rendelkezés hatálybalépésétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül kezdeményezheti". A felperes ez alapján 2013. október 2-án bevett egyházként történő elismerését kezdeményezte az emberi erőforrások miniszterénél. A miniszter a felperes kezdeményezését határozatban elutasította, arra hivatkozással, hogy a felperes nem igazolta az Ehtv. 14. § c) pontjában és a Korm.R. 1. § g) pontjában foglalt feltételeket. A felperes a miniszter által hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte.

[7] 3. A felperes 2012-ben az Emberi Jogok Európai Bíróságához (a továbbiakban: EJEB) is kérelemmel fordult. Az EJEB a Magyar Keresztény Mennonita Egyház és társai kontra Magyarország ügyben (70945/11, 23611/12, 26998/12, 41150/12, 41155/12, 41463/12, 41553/12, 54977/12 és 56581/12) 2014. április 8-án hozott ítéletben (a továbbiakban: EJEB ítélet) a felperes vonatkozásában is megállapította az Egyezmény által védett egyesülés szabadságának (11. cikk) sérelmét a vallásszabadsághoz való joggal (9. cikk) összefüggésben.

[8] Az EJEB megállapította, hogy az Egyezmény 41. Cikkének (Igazságos elégtétel) alkalmazására vonatkozó több kérdésben még nem lehetett határozatot hozni, és ennek megfelelően fenntartotta ezeket a kérdéseket, valamint felszólította Magyarország Kormányát és a kérelmezőket, hogy az ítélet véglegessé válásától számított hat hónapon belül értesítsék a Bíróságot az általuk esetlegesen megkötött bármiféle megállapodásról. Az EJEB elutasította azt a kérelmet, amelyben a Kormány az ügynek az EJEB Nagykamarája elé utalását kérte, így az ítélet 2014. szeptember 9-én véglegessé vált.

[9] 4. Az ügyben eljáró – az Alkotmánybíróság eljárását indítványozó – bíró álláspontja szerint az Ehtv. 14. § c) pont ca) és cb) alpontja ellentétes az Egyezménnyel, mert az állam a vallási közösségek különböző státuszaihoz úgy rendel különböző előnyöket és a közcélú feladatainak ellátásához a vallási közösségek közül úgy választ partnereket, hogy a státusz eléréséhez – az EJEB ítélet szerint – a semlegesség és pártatlanság követelményét sértő diszkriminatív feltételeket támaszt. A rendelkezés ellentétes az Alaptörvénnyel is, mivel nem felel meg a tárgyilagosság és ésszerűség követelményének, ezért sérül a tisztességes eljáráshoz és a vallásszabadsághoz való jog, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának követelménye; továbbá abból a megközelítésből is diszkriminatív, hogy az Országgyűlés által ex lege elismert egyházaknak nem kellett eljárást kezdeményezniük és az Ehtv. 14. § c) pontjában foglalt feltételt igazolniuk. A bíró az Ehtv. hivatkozott rendelkezéseivel való összefüggésre tekintettel tartja egyezménysértőnek és alaptörvény-ellenesnek az Ehtv. 14/A. §-át és a Korm.R. támadott rendelkezéseit.

[10] Az indítványozó az Ehtv. 14. § g)–i) pontja, 14/C. §-a, 14/D. § (2) bekezdése, valamint 15–16. §-a nemzetközi szerződésbe ütközését azért állítja, mert az egyházak elismerésére – az EJEB ítélet szerint – a hatályos Ehtv. alapján a semlegesség követelményét természeténél fogva figyelmen kívül hagyó és az önkényesség kockázatát magában rejtő (politika által befolyásolt) rendszerben kerülhet sor. Ezek a rendelkezések álláspontja szerint az Alaptörvény C) cikkét, Q) cikk (2) bekezdését, VII. cikk (1) bekezdését, VIII. cikk (2) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését és a XXIV. cikk (1) bekezdését is sértik: az elismerésről való döntési jogkör törvényhozó hatalomhoz való telepítése önmagában is aggályos; az elismerési feltételek pedig magasan absztraháltak, az ezeknek való megfelelés tárgyilagos és ésszerű kritériumait az Ehtv. nem tartalmazza, ezért a politikai szempontok által determinált elismerés lehetősége nem zárható ki. Az indítványozó bíró az indítványnak ennek a részével kapcsolatban megjegyzi, hogy ugyan nem kizárólag az előtte fekvő ügyben felülvizsgálandó határozatban kifejezetten hivatkozott jogszabályhely normakontrollját indítványozza, hanem az Ehtv. mindazon rendelkezéseinek a megsemmisítését, amelyek az EJEB ítéletéből következően a nemzetközi joggal, illetve az Abh1.-re figyelemmel az Alaptörvénnyel ellentétesek, mivel egyrészt ezek is az elismerési eljárásra vonatkoznak, másrészt ehhez képest egy megszorító értelmezés veszélyeztetné az elismerési eljárás ésszerű határidőn belüli befejezését, az alanyi jogvédelmet és a felperes perbe vitt jogai érdemi elbírálhatóságát.

[11] 5. Az Alkotmánybíróság beszerezte az emberi erőforrások miniszterének véleményét.

II.

[12] 1. Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam."

„Q) cikk […] (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját."

„VII. cikk (1) Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

(2) Az azonos hitelveket követők vallásuk gyakorlása céljából sarkalatos törvényben meghatározott szervezeti formában működő vallási közösséget hozhatnak létre.

(3) Az állam és a vallási közösségek különváltan működnek. A vallási közösségek önállóak.

(4) Az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek. Az együttműködésről a vallási közösség kérelme alapján az Országgyűlés dönt. Az együttműködésben részt vevő vallási közösségek bevett egyházként működnek. A bevett egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel az állam sajátos jogosultságokat biztosít.

(5) A vallási közösségekre vonatkozó közös szabályokat, valamint az együttműködés feltételeit, a bevett egyházakat és a rájuk vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg."

„VIII. cikk […] (2) Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni."

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja."

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."

[13] 2. Az Egyezménynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„9. Cikk Gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadság

1. Mindenkinek joga van a gondolat-, a lelkiismeret- és vallásszabadsághoz; ez a jog magában foglalja a vallás vagy meggyőződés megváltoztatásának szabadságát, valamint a vallásnak vagy meggyőződésnek mind egyénileg, mind együttesen, mind a nyilvánosság előtt, mind a magánéletben istentisztelet, oktatás és szertartások végzése útján való kifejezésre juttatásának jogát.

2. A vallás vagy meggyőződés kifejezésre juttatásának szabadságát csak a törvényben meghatározott, olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban a közbiztonság, a közrend, közegészség vagy az erkölcsök, illetőleg mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükségesek."

„11. Cikk Gyülekezés és egyesülés szabadsága

1. Mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való egyesülés szabadságához, beleértve érdekei védelmében a szakszervezetek alapítását és az azokhoz való csatlakozásnak a jogát.

2. E jogok gyakorlását csak a törvényben meghatározott, olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság vagy közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megakadályozása, a közegészség, az erkölcsök, illetőleg mások jogai és szabadságai védelme érdekében szükségesek. Ez a Cikk nem tiltja, hogy e jogoknak a fegyveres erők, a rendőrség vagy az államigazgatás tagjai által történő gyakorlását a törvény korlátozza."

[14] 3. Az Ehtv. támadott rendelkezései:

„14. § A vallási tevékenységet végző szervezetet az Országgyűlés egyházként ismeri el, ha

[…]

c) legalább

ca) százéves nemzetközi működéssel rendelkezik vagy

cb) húsz éve szervezett formában, vallási közösségként működik Magyarországon és Magyarország lakosságának 0,1 százalékát elérő taglétszámmal rendelkezik,

[…]

g) tanai és tevékenységei nem sértik az ember testi-lelki egészséghez való jogát, az élet védelmét, az emberi méltóságot,

h) a vallási tevékenységet végző szervezettel szemben – működése során – nemzetbiztonsági kockázat nem merült fel és

i) a közösségi célok érdekében történő együttműködés iránti szándékát és annak hosszú távú fenntartására való képességét különösen alapszabálya, tagjainak száma, a kezdeményezést megelőzően a 9. § (1) bekezdése szerinti területeken végzett tevékenysége és az ilyen tevékenységnek a lakosság nagyobb csoportja számára való hozzáférhetősége bizonyítja.

14/A. § (1) A 14. § c) pont ca) alpontja szerinti nemzetközi működést

a) legalább két országban egyházi státusszal rendelkező és azonos hitelveket valló egyházak által kiállított igazolás,

b) legalább két országban működő és azonos hitelveket valló egyházak, tagegyházak szövetsége által a szövetségi tagságról kiállított igazolás, vagy

c) legalább két országban működő részegyházakat összefogó világegyház által kiállított igazolás

alapján kell megállapítani.

(2) A 14. § c) pont cb) alpontja szerinti működésbe beszámít az e törvény hatálybalépése előtt a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény alapján nyilvántartásba vett egyházként, valamint a 2012. január 1-je és a vallási közösségek jogállásával és működésével kapcsolatos törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CXXXIII. törvény hatálybalépése, illetve a 33. § (3) bekezdésében meghatározott időpont között alapcélként vallási tevékenységet végző szervezetként való működés is.

(3) A 14. § c) pont cb) alpontja szerinti taglétszámot a Magyarország lakosságszámára vonatkozóan – a kezdeményezés benyújtását megelőzően – a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett legutolsó adat alapulvételével kell meghatározni."

„14/C. § (1) A bizottság a miniszter 14/B. § (4) bekezdése szerinti közlése alapján a vallási tevékenységet végző szervezet egyházként történő elismerésére vonatkozó törvényjavaslatot – és ha a 14. § g)–i) pontjában meghatározott feltételek nem állnak fenn, a törvényjavaslathoz kapcsolódóan országgyűlési határozati javaslatot – terjeszt az Országgyűlés elé. A bizottság a törvényjavaslatot, illetve az országgyűlési határozati javaslatot a miniszter 14/B. § (4) bekezdése szerinti közlésétől számított 60 napon belül nyújtja be.

(2) A bizottság eljárásában a vallási tevékenységet végző szervezet nyilvános bizottsági ülésen történő meghallgatása kötelező.

(3) Az Országgyűlés a törvényjavaslat tárgyalása során a 14. § g)–i) pontjában meghatározott feltételek fennállásának vizsgálata alapján a törvényjavaslat benyújtásától számított 60 napon belül a közösségi célok érdekében a vallási tevékenységet végző szervezettel való együttműködés céljából a törvényjavaslat elfogadásával dönt a vallási tevékenységet végző szervezet egyházként történő elismeréséről.

(4) Ha az Országgyűlés a vallási tevékenységet végző szervezet egyházként történő elismerését nem támogatja és a törvényjavaslatot nem fogadja el, a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül dönt az országgyűlési határozat elfogadásáról. Az országgyűlési határozat tartalmazza, hogy a 14. § g)–i) pontjában meghatározott melyik feltétel hiányát és milyen okból állapította meg az Országgyűlés.

(5) Az országgyűlési határozat közzétételétől számított egy éven belül a vallási tevékenységet végző szervezet egyházként történő elismerésére irányuló ismételt kezdeményezés nem indítható.

14/D. § (1) A vallási tevékenységet végző szervezet a miniszter 14/B. § (2) bekezdése szerinti döntésének bírósági felülvizsgálatát a közigazgatási döntések felülvizsgálatára vonatkozó szabályok alapján kérheti.

(2) A vallási tevékenységet végző szervezet az országgyűlési határozat felülvizsgálatát az Alkotmánybíróságtól az Alkotmánybíróságról szóló törvényben meghatározott eljárás keretében kérheti.

15. § A vallási tevékenységet végző szervezet az e törvénynek az adott bevett egyház felvételére vonatkozó módosítása hatálybalépésének napjától minősül bevett egyháznak.

16. § (1) A miniszter az e törvénynek az adott bevett egyház felvételére vonatkozó módosítása hatálybalépését követő 30 napon belül a bevett egyházat nyilvántartásba veszi.

(2) A belső egyházi jogi személyt a miniszter a bevett egyház egészének vagy legfőbb szervének képviselője kérelmére veszi nyilvántartásba. A nyilvántartásba nem vett belső egyházi jogi személy jogi személyiségét a bevett egyház egészének vagy legfőbb szervének vagy az adott belső egyházi jogi személy közvetlen felettes egyházi szervének a miniszternél bejelentett képviselője vagy a bevett egyház belső szabálya szerint erre feljogosított tisztségviselője igazolja."

[15] 4. A Korm.R. támadott bekezdései:

„1. § A vallási tevékenységet végző szervezet a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) 14/B. § (1) bekezdése szerinti kezdeményezéshez csatolja a vallási tevékenységet végző szervezet

[…]

c) taglétszámának az Ehtv. 14. § c) pont cb) alpontjában meghatározott feltételnek való megfelelésének bizonyítására alkalmas okiratot,

d) az Ehtv. 14/A. § (1) bekezdésében meghatározott igazolást,"

„3. § (1) A kirendelt szakértő szakvéleményt ad arra vonatkozóan, hogy

a) a vallási tevékenységet végző szervezet

[…]

ac) húsz éve szervezett formában, vallási közösségként működik Magyarországon,

b) az Ehtv. 14/A. § (1) bekezdésében meghatározott igazolást kiállító szervezet

ba) legalább két országban egyházi státusszal rendelkezik és azonos hitelveket vall a vallási tevékenységet végző szervezettel,

bb) legalább két országban működik és azonos hitelveket valló egyházak, tagegyházak szövetsége, amelynek a vallási tevékenységet végző szervezet az igazolás kiállításakor igazolhatóan tagja,

bc) világegyházként legalább két országban működő részegyházakat fog össze és a vallási tevékenységet végző szervezet is részegyháznak minősül."

III.

[16] A bírói kezdeményezés részben megalapozott.

[17] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a bírói kezdeményezés megfelel-e a törvényi feltételeknek.

[18] Az Abtv. 25. § (1) bekezdésének „az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni" fordulatát az Alkotmánybíróság részletesen a 3192/2014. (VII. 15.) AB határozatban értelmezte: „Az alkalmazandó jog megállapítása a rendes bíróság – a konkrét perben eljáró bíró – hatásköre, az Alkotmánybíróság általában tartózkodik attól, hogy e mérlegelésbe beavatkozzon. A bíró feladata és hatásköre ugyanis eldönteni, hogy mely jogszabályok és konkrét jogszabályi rendelkezések alapján, illetve alkalmazásával dönt a benyújtott kereset (előterjesztett vád) tárgyában. Ugyanakkor az Alkotmánybíróságnak alkotmányos funkciójával összefüggésben az Alaptörvényből és az Abtv.-ből fakadó kötelessége, hogy a bírói kezdeményezés törvényi feltételeinek a fennállását megvizsgálja, s azok nyilvánvaló hiánya esetében a kezdeményezést visszautasítsa. […]

Az Alkotmánybíróság a törvényben előírt formai és tartalmi feltételek fennállásának vizsgálatát nem mellőzheti. Tekintettel erre a bírói kezdeményezés csak akkor felel meg az Abtv. 25. § (1) bekezdésében foglaltaknak, illetve a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, ha a bíró a támadott rendelkezések vonatkozásában előadja a vélt alaptörvény-ellenesség indokait, továbbá, ha indítványában kitér a megsemmisíteni kért normák és a folyamatban lévő bírósági eljárás konkrét kapcsolatára is. A bírói kezdeményezés mint normakontroll „egyedi vagy konkrét" jellege az absztrakt utólagos normakontrollhoz képest annyiban szűkebb, hogy az indítványozó bíró csak az ügyben alkalmazott jogszabályt támadhatja meg és részletesen meg kell indokolnia, hogy valóban kell azt az adott ügyben alkalmaznia. Csak ezzel biztosítható ugyanis a kezdeményezés egyedi – konkrét – normakontroll jellege.

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése szerint az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia. Ebből következően, ha a kezdeményező bíró nem is állítja, hogy a támadott normát az ügyben alkalmazni kellene, vagy nem mutat rá az alkotmányellenesnek vélt norma és az egyedi ügy kapcsolatára oly módon, hogy az összefüggés az Alkotmánybíróság számára az indítvány tartalmából egyértelműen megállapítható legyen, az alkotmánybírósági eljárás lefolytatásának nincs helye.

Az Abtv. 25. § (1) bekezdésének értelmezésével kapcsolatban a fentieken túl az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja, hogy rámutasson a következőkre is. Az alkalmazandó norma megtámadásának a lehetőségét a bíró számára azért biztosítja a jogalkotó, hogy megakadályozható legyen, hogy a bíróság a döntését alaptörvény-ellenes norma alkalmazásával legyen kénytelen meghozni. Ennek megfelelően minden olyan anyagi jogi rendelkezés bírói kezdeményezés tárgya lehet, melytől a bíróság előtt fekvő egyedi ügy érdemi eldöntése függ, de olyan eljárási jogi normák is megtámadhatók, melyek ugyan nem közvetlenül az ügyet befejező bírósági döntés alapját képezik, de alkalmazásra kerülve a felek eljárási helyzetét lényegesen befolyásolják." {3192/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [14]–[18]}

[19] A fenti megállapítások az Alkotmánybíróság álláspontja szerint megfelelően alkalmazandóak az – Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontjában meghatározott hatáskörhöz indítványozói jogosultságot kapcsoló – Abtv. 32. § (2) bekezdése második mondatának értelmezésére is. E szerint „[a] bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli.

[…]

Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése […] a korábbi Alkotmány hasonló szabályához képest nevesítetten »Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében« garantálja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. […] Ennek a rendelkezésnek az érvényesítését szolgálja az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontjában meghatározott hatásköre, amely szerint vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését (megsemmisítheti a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést)." {Abh1., Indokolás [106], [108]}

[20] Az alkalmazandó norma megtámadásának a lehetőségét az Abtv. – 25. § (1) bekezdéséhez hasonlóan megszövegezett – 32. § (2) bekezdésében a bíró számára annak megakadályozására biztosítja a jogalkotó, hogy a bíróság a döntését nemzetközi szerződésbe ütköző norma alkalmazásával legyen kénytelen meghozni. Amennyiben a bíró az előtte folyamatban lévő eljárásban alkalmazandó jog nemzetközi szerződésbe ütközését észleli – a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabály mellőzésére vonatkozó hatásköre hiányában –, az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján köteles az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezni.

[21] Az Abtv. 52. § (4) bekezdése szerint az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia. Ebből következően, ha a kezdeményező bíró nem is állítja, hogy a támadott normát az ügyben alkalmazni kellene, vagy nem mutat rá a nemzetközi szerződésbe ütközőnek vélt norma és az egyedi ügy kapcsolatára oly módon, hogy az összefüggés az Alkotmánybíróság számára az indítvány tartalmából egyértelműen megállapítható legyen, az alkotmánybírósági eljárás lefolytatásának nincs helye.

[22] A jelen ügyben a bíró kifejezetten nem csak az előtte fekvő ügyben felülvizsgálandó miniszteri határozatban hivatkozott jogszabályi rendelkezések alkotmánybírósági vizsgálatát kezdeményezte, hanem a felperesnek az egyházként való elismerésével kapcsolatos más anyagi- és eljárásjogi rendelkezéseket is, amelyek az Országgyűlés, az Alkotmánybíróság, vagy a miniszter – az egyházként való elismerést követően lefolytatandó nyilvántartásba vételi – eljárására vonatkoznak. Ezek a rendelkezések – bár a felperes tágabb értelemben vett „ügyében" alkalmazandóak lehetnek és ezért a felperes jogait érinthetik – nem minősülnek a jelen alkotmánybírósági eljárást kezdeményező bíró előtt folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során alkalmazandó jogszabályi rendelkezésnek. Az Ehtv. 14. § g)–i) pontjával, 14/C. §-ával, 14/D. § (2) bekezdésével, valamint 15–16. §-ával összefüggésben előterjesztett indítvány tehát a fent kifejtettek miatt nem felel meg

az egyedi – konkrét – normakontroll indítvány Abtv. 25. § (1) bekezdésébe, illetve 32. § (2) bekezdésébe foglalt feltételeinek. Mindezek miatt az Alkotmánybíróság az Abtv. 64. § b) pontja alapján a bírói kezdeményezést ebben a vonatkozásban visszautasította.

[23] Az indítványozó – az alaptörvény-ellenesként, illetve nemzetközi szerződésbe ütközőként megjelölt rendelkezések közül – csak az Ehtv. 14. § c) pont ca) és cb) alpontjának, 14/A. § (1)–(3) bekezdésének, illetve a Korm.R. 1. § c) és d) pontjának, 3. § (1) bekezdés ac) alpontjának és b) pont ba)–bc) alpontjainak vonatkozásában állította, hogy azok a konkrét per eldöntésével összefüggésben állnak, abban alkalmazásra kerülnek. Ebben a vonatkozásban tehát az indítvány elbírálásának nincs akadálya.

[24] 2. Tekintettel arra, hogy a bíróság az indítványát jelentős mértékben az EJEB ítéletébe foglalt megállapításokra alapozta, valamint arra, hogy az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből következően az Alkotmánybíróság a támadott jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeire – az EJEB-nek az ügy tárgyát képező vizsgálat szempontjából releváns döntéseire – is figyelemmel vizsgálná meg, az Alkotmánybíróság elsőként a nemzetközi szerződésbe ütközésre hivatkozó indítványt bírálta el.

[25] Mivel az EJEB nem kifejezetten konkrét jogszabályi rendelkezéseknek az Egyezménnyel való összhangját vizsgálja felül, hanem azt, hogy valamely Magas Szerződő Fél (az Egyezményt aláíró állam) összességében (jogalkotással, illetve jogalkalmazással) megsértette-e a kérelmezőnek az Egyezményben vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvekben biztosított jogát, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy az EJEB ítéletben megállapított egyezménysértés a jelen ügyben elbírálás tárgyát képező szabályokkal mennyiben függ össze.

[26] 2.1. Az EJEB rögzítette, hogy a kérdés abban az esetben is az Egyezmény 9. és 11. cikkének hatálya alá tartozik, ha az ügy tárgya nem a kérelmezők jogképessége, hanem a kérelmezők megfelelő jogosultságokkal rendelkező egyházként történő elismerése, mert ez is befolyásolja a kérelmező vallási közösségek autonóm működését, és így a vallás együttes gyakorlását (l. EJEB ítélet, 55. bekezdés).

[27] Ha az állam önként úgy dönt, hogy az állami támogatásokhoz való jogot, illetve adózás területén privilégiumokat biztosít vallási szervezeteknek, ezek megadásánál – illetve csökkentésénél vagy megvonásánál – köteles a semlegesség elve szerint eljárni, nem járhat el megkülönböztető módon, mivel ezek a jogok szélesebb értelemben véve szintén az Egyezmény 9. és 11. cikkének hatálya alá esnek (EJEB ítélet, 107. bekezdés).

[28] Hasonló követelmény vonatkozik arra az esetre, ha az állam vallási szervezeteknek közérdekű feladatokat szervez ki; az államnak az együttműködésben részt vevő partnerei kiválasztáskor a döntését bizonyossággal megállapítható feltételek alapján kell meghoznia (mint például az érintettek anyagi kapacitása). Az egyházként történő elismerés, a partnerség és a támogatások vonatkozásában az állam általi megkülönböztetés nem vezethet olyan helyzethez, amiben a vallási közösség tagjai vallási okokból másodrendű állampolgárnak érzik magukat az államnak az adott közösségre vonatkozó kevésbé kedvező hozzáállása miatt (EJEB ítélet, 109. bekezdés).

[29] Az EJEB elismerte az államoknak azt a szabadságát, hogy az egyházakkal való kapcsolatukat szabályozzák, beleértve azt is, hogy jogalkotási eszközökkel megváltoztassák a vallási szervezeteknek adott kiváltságokat, de csak a semlegesség és pártatlanság követelményének tiszteletben tartásával (EJEB ítélet, 111. bekezdés).

[30] 2.2. A magyar szabályozás kapcsán az EJEB nem talált arra mutató jelet, hogy a kérelmezők akadályozva lennének abban, hogy olyan jogi formában gyakorolják a vallásukat, amely biztosítja az állammal szembeni alaki autonómiájukat. Mindazonáltal azt is megállapította, hogy a magyar jogban a bevett egyházak kedvezőbb elbánásban részesülnek, különösképpen az adózás és az állami támogatások tekintetében, illetve bizonyos, egyházak által végzett vallási tevékenységek nem érhetőek el a vallási egyesületek részére; ez hatással van a vallás kollektív szabadságára is, a bevett egyház szervezeti forma számottevő előnyt biztosítva segíti az ilyen vallási közösségeket a vallási céljaik elérésében (EJEB ítélet, 110. és 112. bekezdés).

[31] A konkrét ügyet értékelve az EJEB megjegyezte, hogy lehetséges, hogy az ügyben kérelmező vallási közösségek nem felelnek meg a jogalkotó által támasztott együttes – nevezetesen a tagok minimális létszámával és a fennállás idejével kapcsolatos – követelményeknek. Ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy ezek a feltételek a kérelmezőket, amelyek közül néhány új közösség, illetve méretét tekintve kicsi, hátrányos helyzetbe hozták, ami ellentétben áll a semlegesség és pártatlanság követelményével (EJEB ítélet, 111. bekezdés).

[32] Ami a fennállás időtartamának kérdését illeti, az EJEB elfogadta, hogy egy ésszerű időtartam előírása szükséges lehet az újonnan alapított és ismeretlen vallási csoportok esetében; azonban nehezen látta igazolhatónak – a hatóságok által mostanra már bizonyára megismert – olyan vallási csoportok tekintetében, amelyeket a magyarországi kommunista rezsim véget érése után alapítottak, amikor a hitélet már nem ütközött akadályokba, de az Ehtv.-ben előírt fennállási követelményt még éppen nem érték el. Az EJEB ezzel kapcsolatban megemlítette a Velencei Bizottság nézőpontját, amely szerint a legalább 100 éves nemzetközi, és legalább 20 éves magyarországi

fennállást megkívánó követelmény az egyházaknak nyújtott kiváltságok tekintetében is túlzott, ami aligha egyeztethető össze az Egyezmény 9. és 14. cikkével (EJEB ítélet, 111. és 40. bekezdés; l. még: a Velencei Bizottság véleménye a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvényről, CDL-AD(2012)004, 2012. március 19., 64. bekezdés).

[33] A tagok minimális létszámára vonatkozó feltétel a Velencei Bizottság hivatkozott véleménye szerint akadállyá válhat az elismerésre váró kis vallási csoportok, mindenekelőtt azok számára, amelyek teológiai okból nem kiterjedt egyházként, hanem különálló gyülekezetekben szerveződnek. Egyes ilyen gyülekezetek számára nehézséget jelent az Ehtv. által – akkor, az Ehtvmód. hatálybalépése előtt – előírt 1000 aláírás megszerzése is, ezért adott esetben – jobb szándékuk, így például hitelvi kérdésekben vallott különbözőségek ellenére – kénytelenek egyesülni annak érdekében, hogy elérjék a törvényben megszabott minimális létszámot. A Velencei Bizottság mindazonáltal megjegyezte, hogy a vallási csoportnak a (jogi személyként történő) bejegyzése nem függ a vizsgált követelménytől, célja csupán az Ehtv. által nyújtott többletvédelemben való részesedés, erre tekintettel 10 millió lakoshoz viszonyítva a minimum 1000 aláíró száma nem túlzott, álláspontja szerint az Egyezmény 9. cikkét nem sérti. (L. vélemény 52. és 55. bekezdés)

[34] Az EJEB ítélet ehhez képest az Ehtvmód. hatálybalépését követően született, amikor az 1000 fős feltételt már felváltotta „Magyarország lakosságának 0,1 százalékát elérő taglétszám" előírása. Az EJEB figyelembe vette, hogy a bevett egyházak több, csak őket megillető kiváltsággal rendelkeznek, köztük kifejezetten kiemelve a személyi jövedelemadó hívek által felajánlott egy százalékát és a hozzá kapcsolódó állami támogatást, amelyek összege a hittel kapcsolatos tevékenységeket hivatott támogatni. Ebben a szabályozási környezetben az EJEB úgy ítélte meg, hogy a bevett egyházak és az ilyennek nem minősülő vallási közösségek közötti megkülönböztetés a kisebb vallási közösségekhez tartozó hívekre objektív és igazolható indok nélkül ró terhet, nem felel meg az államtól elvárt semlegesség követelményének (EJEB ítélet, 112. bekezdés).

[35] 3. Az EJEB ítélet fent ismertetett megállapításai alapján az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.

[36] 3.1. Az EJEB ítélet értelmében nem egyeztethetők össze az Egyezmény 9. és 14. cikkével, az ezekből következő semlegesség és pártatlanság követelményével azok a feltételek, amelyeket az egyházként történő elismeréssel – s ennek révén a bevett egyházakat megillető többletjogosultságok közül kifejezetten is a személyi jövedelemadónak a speciálisan az egyházak számára felajánlható egy százalékával és a hozzá kapcsolódó állami támogatással – szemben az Ehtv. 14. § c) pont ca) és cb) alpontja támaszt. Ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ehtv. 14. § c) pont ca) és cb) alpontja – az EJEB ítéletében foglaltak szerint – nemzetközi szerződésbe ütközik.

[37] Tekintettel arra, hogy az Ehtv. 14/A. § (1)–(3) bekezdése, továbbá a Korm.R. 1. § c) és d) pontja, 3. § (1) bekezdés ac) alpontja és b) pont ba)–bc) alpontja az Ehtv. 14. § c) pont ca) és cb) alpontjában foglalt és a fentiek szerint nemzetközi szerződésbe ütköző feltételeket ismétlik meg, illetve azok alkalmazására vonatkozó részletszabályokat tartalmaznak, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy emiatt e rendelkezések is – az EJEB ítéletéből következően – nemzetközi szerződésbe ütköznek.

[38] 3.2. Az érdemben vizsgált jogszabályi rendelkezések nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását követően az Alkotmánybíróság – az Alaptörvény és az Abtv. vonatkozó szabályai, illetve azokat értelmező korábbi joggyakorlata alapján – határozatának jogkövetkezményeiről az alábbiak szerint döntött.

[39] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. A Q) cikkhez fűzött előterjesztői indokolás szerint „[e]z a rendelkezés összefüggésben áll azzal a nemzetközi jogi követelménnyel, amelynek értelmében a nemzetközi jogi kötelezettségek megsértését nem lehet a hazai jogszabályi rendelkezésekre hivatkozással igazolni. Az összhang megteremtésének konkrét módjait […] az Alaptörvény részletesen nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság hatáskörei között a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata az összhang megteremtését is szolgálja".

[40] A 24. cikk (2) bekezdés f) pontja hatáskört biztosít az Alkotmánybíróságnak, hogy vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését; a (3) bekezdés c) pontja alapján pedig az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés f) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisítheti a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést. A (3) bekezdés szerint az Alkotmánybíróság sarkalatos törvényben meghatározott (további) jogkövetkezményt is megállapíthat. A 24. cikkhez fűzött előterjesztői indokolás – a Q) cikkhez fűzött indokolással összhangban – hangsúlyozza, hogy „[a]z Alkotmánybíróság Alaptörvényben rögzített feladata továbbá biztosítani, hogy Magyarország nemzetközi kötelezettségeivel ellentétes jogszabályok ne legyenek a jogrendszerben".

[41] Az Alaptörvény tehát kifejezetten az Alkotmánybíróság feladatává teszi, hogy abban az esetben, ha nemzetközi szerződéssel ellentétes hazai jogalkotásra kerül sor, akkor – Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségének

teljesítése érdekében – a jogszabályt vizsgálja felül és az ellentét feloldása érdekében – szükség szerint – a jogszabályi rendelkezést semmisítse meg vagy állapítson meg sarkalatos törvényben meghatározott más jogkövetkezményt.

[42] A nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályokkal kapcsolatban megállapítható jogkövetkezményeket a sarkalatos törvényként elfogadott Abtv. részletezi. Az Abtv. 42. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amely a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, a nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti. A (2) bekezdés szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, az ellentét feloldása érdekében – a körülmények mérlegelése alapján, határidő megjelölésével – felhívja a Kormányt, illetve a jogalkotót, hogy a megjelölt határidőben tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket. Az Abtv. 42. §-a nem rendelkezik kifejezetten arról, hogy milyen jogkövetkezményt kell alkalmazni olyan speciális, köztes esetben, ha a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabály azonos jogforrási szinten van. Az Alkotmánybíróságnak tehát az Abtv. és az Alaptörvény együttes értelmezése alapján kellett megvizsgálnia, hogy ilyen esetben milyen jogkövetkezményt alkalmazhat a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabállyal kapcsolatban.

[43] Az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés c) pontja a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályi rendelkezés megsemmisítését nem teszi feltétlenül kötelezővé. Az Abtv. 42. § (2) bekezdése rendelkezik arról az esetről, amelyben a megsemmisítésnek nincs helye, hanem a Kormányt, illetve a jogalkotót kell felhívni az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedések megtételére. Az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés c) pontja ugyanakkor a vizsgált jogszabálytól függetlenül lehetővé teszi az Alkotmánybíróságnak a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezés megsemmisítését; tehát az Alkotmánybíróságnak erre bármely olyan esetben joga van, amelyben az Abtv. ezt kifejezetten nem zárja ki. Az Alkotmánybíróság ebből következően akkor is alkalmazhatja a megsemmisítés jogkövetkezményét, ha a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabály azonos jogforrási szinten van; mindazonáltal – az Abtv. 42. § (1) bekezdésébe foglalt esettől eltérően – ez nem kötelezettség, hanem csak lehetőség. Az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés záró szövegrésze a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata vonatkozásában is lehetővé teszi, hogy az Alkotmánybíróság sarkalatos törvényben meghatározott jogkövetkezményt állapítson meg. Az Abtv. 39. § (3) bekezdése kimondja „[a]z Alkotmánybíróság az alkalmazott jogkövetkezményeket az Alaptörvény és e törvény keretei között maga állapítja meg". Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint ez azt jelenti, hogy ha valamely hatáskörében lefolytatott eljárásban tett megállapításhoz kapcsolódóan nincs kifejezetten valamely jogkövetkezmény hozzákapcsolva, akkor – feladatkörét, illetve adott hatáskörét is figyelembe véve – mérlegelheti, hogy az Abtv. által biztosított – és az Alaptörvény vagy az Abtv. szerint az adott esetre nézve ki nem zárt – jogkövetkezmények közül melye(ke)t alkalmazza. Mindezek alapján, ha a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a vizsgált, nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabály azonos jogforrási szinten van, akkor az Alkotmánybíróság az Abtv.-ben meghatározott bármely olyan jogkövetkezményt kiszabhatja, amely összhangban áll a nemzetközi jog és a belső jog összhangjának biztosítására vonatkozó feladatával; így – az eset körülményeinek mérlegelése alapján – akár a jogszabályi rendelkezés megsemmisítése, akár a Kormány, illetve a jogalkotó felhívása mellett is dönthet.

[44] Hasonló esettel a 6/2014. (II. 26.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.) foglalkozott, amelyben az Alkotmánybíróság az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény 10. §-ának – amely meghatározott végkielégítésekre 98%-os különadót írt elő – az Egyezmény I. kiegészítő jegyzőkönyvének 1. Cikkébe ütközését állapította meg. A határozat rámutatott, hogy az adott esetben „a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a vizsgált jogszabály egyaránt törvény, erre az esetre pedig az Abtv. kifejezett módon nem fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróságnak milyen jogkövetkezményt kell alkalmaznia" {Indokolás [26]}. Az adott ügyben a jogkövetkezmény meghatározásához az Alkotmánybíróság felidézte a 7/2005. (III. 31.) AB határozatot, amely kimondta: „[a] nemzetközi kötelezettségvállalás végrehajtása (adott esetben a szükséges jogalkotási feladat teljesítése) a jogállamiságot, ezen belül a nemzetközi jogi kötelezettségek jóhiszemű teljesítését magába foglaló Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből, valamint a nemzetközi jog és belső jog összhangját megkövetelő 7. § (1) bekezdésből fakadó kötelesség, amely attól a pillanattól fennáll, amikortól a nemzetközi szerződés (nemzetközi jogi értelemben) kötelezi Magyarországot" (ABH 2005, 83, 85–87.). A testület hasonlóan értelmezte az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseit: „[a] nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség megszegése tehát nem csupán az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdésével, de a jogállamiságot biztosító B) cikk (1) bekezdésével is ellentétes. Figyelemmel arra, hogy jogszabály az Alaptörvénnyel nem lehet ellentétes [Alaptörvény T) cikk

(3) bekezdés], a Q) cikk (2) bekezdésének, illetve a B) cikk (1) bekezdésének sérelme miatt a nemzetközi jogba ütköző belső jogszabályt főszabály szerint az Alkotmánybíróságnak meg kellene semmisítenie. E főszabály alól teremt kivételt – az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés c) pontjában foglalt rendelkezéssel összhangban – az Abtv. 42. § (2) bekezdése arra az esetre, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes." Az Alkotmánybíróság ezt követően megvizsgálta, hogy az adott eset a kivételes körbe tartozik-e, majd – azt a körülményt is figyelembe véve, hogy az adott ügyben a vizsgált szabályozás és az Egyezmény összhangja milyen jogkövetkezmény útján biztosítható – levonta a szankcióra vonatkozó következtetést: „[a] jelen ügyben nem ilyen esetről van szó. A jelen esetben a belső jog és a nemzetközi jog összhangja a támadott rendelkezések megsemmisítésével lenne megteremthető." {Abh2., Indokolás [30]–[32]}

[45] Az Alkotmánybíróság a fentiekhez hasonlóan jelen ügyben is megvizsgálta egyrészt a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a nemzetközi szerződésbe ütköző rendelkezést tartalmazó jogszabály viszonyát, másrészt a belső jog nemzetközi joggal való összhangja megteremtésének lehetőségeit.

[46] Az Egyezményt az 1993. évi XXXI. törvény hirdetette ki. Az Ehtv. vizsgált rendelkezéseit az Országgyűlés sarkalatos törvényi rendelkezésként fogadta el és tartalmukat tekintve is sarkalatos tárgykörbe sorolhatóak [vö. „az együttműködés feltételei", Alaptörvény VII. cikk (5) bekezdés].

[47] Az Alaptörvény T) cikk (4) bekezdése szerint a sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Az Alaptörvény kifejezetten nem mondja ki, hogy sarkalatos törvénnyel a jelen lévő országgyűlési képviselők több mint a felének szavazatával (egyszerű többséggel) elfogadott törvény ne lehetne ellentétes, ugyanakkor az Alkotmánybíróság joggyakorlata a sarkalatos törvényekbe foglalt szabályoknak az egyszerű többséggel elfogadott tartalmi felülírással szemben védelmet biztosít. Az állami földvagyon kezelésével összefüggő szabályok módosításának előzetes alkotmányossági vizsgálatával kapcsolatos 16/2015. (VI. 5.) AB határozatában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy alaptörvény-ellenességet eredményez, ha az egyszerű többséggel elfogadott tartalmilag sarkalatos törvényi rendelkezés módosítására irányul, amelynek elfogadásához minősített többségre lett volna szükség. Az indokolás az Alkotmánybíróság 1/1999. (II. 24.) AB határozatnak kétharmados törvények védelmével kapcsolatos értelmezését vette át, amely szerint „a kétharmados törvények közvetlen (tételes) módosítása a kétharmados törvény szabályozási köréhez közelálló, azzal esetleg részben egybevágó, másik, egyszerű többséggel meghozható önálló törvény módosításával, vagy új törvény alkotásával alkotmányosan nem kerülhető meg. Mindez ugyanis odavezethetne, hogy a kétharmados törvények formális érintetlenül hagyása ellenére az alapjogi, illetve az alapintézményi törvény a módosított, illetve újonnan alkotott – formálisan egyszerű többséghez kötött – törvényekhez képest elveszítené alkotmányosan meghatározó jelentőségét." {16/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [30]–[32]; ABH 1999, 25, 40–41.} A fenti érveléssel analóg módon, ha az Országgyűlés által egyszerű többséggel elfogadott törvényben kihirdetett új nemzetközi szerződés egy korábbi sarkalatos törvényi szabály tartalmi megkerülését, felülírását eredményezné, akkor – a sarkalatos törvény védelmében – indokolt lenne, hogy az Alkotmánybíróság annak megsemmisítése helyett az Abtv. 42. § (2) bekezdése szerint járjon el. A jelen ügyben azonban az Egyezményt kihirdető törvény korábbi, mint az Ehtv. vizsgált szabályai, ezért a fenti szempontok alapján az Abtv. 42. § (2) bekezdése nem alkalmazható.

[48] Az Alkotmánybíróság a két jogszabály viszonyának vizsgálatát követően a belső jog nemzetközi joggal való összhangja megteremtésének lehetőségei szempontjából is mérlegelte az Abtv. 42. §-ában foglalt jogkövetkezmények alkalmazhatóságát. Az EJEB ítélete a hatályos Ehtv.-nek a bevett egyházként történő elismerést kérelmező vallási szervezet működésének időtartamára (20 év, illetve 100 év) és tagok minimális létszámára (a lakosság 0,1%-a) vonatkozó feltételeit az adott szabályozási környezetben, konkrétan a bevett egyházaknak biztosított többletjogosultságra tekintettel, kifejezetten is a személyi jövedelemadó hívek által felajánlható egy százalékát és a hozzá kapcsolódó állami támogatást nevesítve nem találta objektíven igazoltnak. Nem kizárt tehát, hogy ugyanezek a feltételek a bevett egyházaknak biztosított egyes más kiváltságok tekintetében az EJEB szerint nem minősülnek túlzónak. Ebből következően a szabályozás nemzetközi joggal való ellentéte elvileg többféleképpen is kiküszöbölhető lehet: akár a jelen ügyben vizsgált elismerési feltételek megváltoztatásával, akár pedig úgy, hogy a bevett egyházaknak biztosított egyes többletjogosultságokat a jogalkotó a vallási tevékenységet végző szervezetek számára – a vizsgáltnál kevésbé korlátozó feltételekkel – is igénybe vehetővé teszi. Az EJEB ítélet indokolásából nem következik, hogy az Ehtv. 14. § c) pontjába foglalt feltételek a szabályozási környezet módosítása esetén is ellentétesek maradnának az Egyezménnyel, vagy hogy a belső jog és a nemzetközi jog összhangja csak ezek megsemmisítésével lenne megteremthető.

[49] Mindezeket mérlegelve az Alkotmánybíróság úgy döntött, hogy – az Ehtv. vizsgált rendelkezéseinek megsemmisítése helyett – felhívja az Országgyűlést, hogy 2015. október 15-ig tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket, a bevett egyházak elismerési feltételeit [különösen az Ehtv. 14. § c) pont ca) és cb) alpontját és 14/A. § (1)–(3) bekezdését] és a vallási tevékenységet végző szervezetekhez képest a bevett egyházaknak biztosított többletjogosultságokat hozza összhangba az Egyezményből az EJEB ítélet alapján következő nemzetközi jogi követelményekkel. Tekintettel arra, hogy a Korm.R. támadott szabályai az Ehtv. vizsgált szabályainak végrehajtásáról szólnak, nemzetközi szerződésbe ütközésük az utóbbiakhoz képest járulékos, az Alkotmánybíróság ezek vonatkozásában a felhívást azonos határidővel megfelelően a Kormányra is kiterjesztette.

[50] Az indítványozó bíró a támadott rendelkezések nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása mellett alkalmazási tilalom kimondását is kérte.

[51] Az Abtv. 45. § (4) bekezdése szerint „[a]z Alkotmánybíróság az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározottaktól eltérően is meghatározhatja […] a megsemmisített jogszabály általános vagy egyedi ügyekben történő alkalmazhatatlanságát, ha ezt az Alaptörvény védelme, a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja". A (2) bekezdés – alaptörvény-ellenesség vagy nemzetközi szerződésbe ütközés megállapítására egyaránt vonatkoztathatóan – kimondja, hogy „[h]a az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezés […] alapján semmisít meg egyedi ügyben alkalmazott jogszabályt, a megsemmisített jogszabály az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben nem alkalmazható". Az Abtv. a jogszabályi rendelkezésre vonatkozó egyedi alkalmazási tilalom automatikus beállát [45. § (2) bekezdés], valamint az egyedi vagy általános alkalmazási tilalom külön meghatározását [45. § (4) bekezdés] szövegszerűen a jogszabály megsemmisítéséhez kapcsolja. Az Alkotmánybíróság mindemellett figyelemmel volt arra a körülményre is, hogy az Abtv. 41. § (3) bekezdése már hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására is kifejezetten lehetőséget ad az Alkotmánybíróságnak, méghozzá akkor, „ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene". Ennek a rendelkezésnek csak akkor van értelme, ha az Alkotmánybíróság olyan esetekben is kimondhatja a jogszabályi rendelkezés alkalmazásának tilalmát, ha a megsemmisítésnek nincs helye (hatályon kívül helyezett, de konkrét ügyben még alkalmazandó jogszabályt nem lehet megsemmisíteni). Az Abtv. 41. § (3) bekezdésébe foglalt kifejezett feltétel alapján épp az tekinthető a rendelkezés céljának, hogy „ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene", alkalmazási tilalom kimondásával az Alkotmánybíróság akkor is kiküszöbölhesse a sérelmet, ha megsemmisítésre nincs mód. Az előbbiekből az – a jelen ügyben is releváns – elvi következtetés adódik, hogy az Abtv. 45. § (4) bekezdésének szűkebb megfogalmazása ellenére nem kizárt, hogy az Alkotmánybíróság speciális esetekben a jogszabályi rendelkezés megsemmisítése nélkül is megállapítsa alkalmazásának tilalmát.

[52] Az Alkotmánybíróság ezzel az értelmezéssel összhangban járt el az Abh2.-ben, ahol nemzetközi szerződésbe ütköző – de meg nem semmisített – törvényi rendelkezés alkalmazását tiltotta meg: „[a]z Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből egyebek között az következik, hogy a nemzetközi jog és magyar jog összhangjának biztosítása nemcsak jogalkotói feladat, hanem valamennyi állami szervnek kötelezettsége, amikor a jogszabályokat értelmezni kell. Ez azt jelenti, hogy az alkalmazandó jogszabályt a nemzetközi jogra is figyelemmel, azzal összhangban kell értelmezni. A jelen esetben nemzetközi bíróság által nemzetközi szerződésbe ütközővé nyilvánított szabályról van szó […].

Az Abtv. 42. § (1) bekezdésének a kötelező megsemmisítést előíró és az Abtv. 45. § (4) bekezdésének az alkalmazási tilalomra vonatkozó szabályai együttes értelmezése akkor nincs ellentétben a nemzetközi jog és a magyar jog összhangjának biztosítására vonatkozó kötelezettséggel, ha az Alkotmánybíróság a nemzetközi egyezménybe ütköző jogszabály alkalmazási tilalmát rendeli el a folyamatban lévő bírósági eljárásokban. Ennek hiányában Magyarország bíróságai arra kényszerülnének, hogy nemzetközi egyezménybe ütköző jogszabályt alkalmazzanak." {Abh2., Indokolás [39]–[40]}

[53] A fentiekre tekintettel az Alaptörvény – Q) cikke – védelmének érdekében az Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (2) bekezdése, illetve (4) bekezdése alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban lévő 2.K.30.398/2014. számú ügyben rendelt el alkalmazási tilalmat. {vö. Abh2., Indokolás [41]–[42]}

[54] Az indítványozó általános alkalmazási tilalom kimondására irányuló kérelmét részletesen nem indokolta. Más hasonló, jelenleg folyamatban lévő bírósági ügyről az Alkotmánybíróságnak nincs hivatalos tudomása, ezért az általános alkalmazási tilalom elrendelését mellőzte; az eljárására okot adó esetleges későbbi hasonló ügyekben az alkalmazási tilalomról egyedileg fog döntést hozni.

[55] 3.3. Mivel az Alkotmánybíróság nemzetközi szerződésbe ütközés miatt az érdemi vizsgálat tárgyát képező összes jogszabályi rendelkezés nemzetközi szerződésbe ütközését megállapította, ugyanezen rendelkezések alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló vizsgálatot nem folytatta le.

[56] 3.4. A határozat Magyar Közlönyben való közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondata alapján rendelte el az Alkotmánybíróság.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
Dr. Kiss László
alkotmánybíró helyett

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/1452/2014.

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró különvéleménye

[57] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjaival és azok indokolásával.

[58] 1. A határozat rendelkező részének 1. pontja az ott támadott jogszabályhelyeket nemzetközi szerződésbe ütközőnek tekinti, ennek indokául azonban számára kizárólag az EJEB a Magyar Keresztény Mennonita Egyház és társai kontra Magyarország ügyben 2014. április 8-án hozott ítélete szolgál jogalapként.

[59] Saját vizsgálat lefolytatása nélkül és önálló érvkészlet használata hiányában ez a határozat tehát olyan módon is értelmezhető, mintha a Magyar Állam a szuverén jogalkotásának általánosságban való megítélését és annak adott esetben történő megváltoztatása szükségességének eldöntését az EJEB-re bízta volna, ami nyilvánvalóan elfogadhatatlan lenne, és természetesen nincs így. Az EJEB – felhatalmazása és az Egyezmény szerződő feleinek alávetése folytán – kétségtelenül az adott konkrét ügyekre kihatóan az Egyezmény kötelező erejű értelmezője, ami annyit jelent, hogy az adott eljárásában hozott ítéletet a szerződő államnak végre kell hajtania. Az EJEB döntése azonban az állammal szemben valós vagy vélt alapjogi sérelme miatt fellépő természetes vagy jogi személy ügyére vonatkozik, megállapítja a jogsérelem fennállását, vagy elutasítja a kérelmet. A jogsértés megállapítása jellemzően kártérítési, illetőleg eljárási költségfizetési kötelezettséget eredményez az egyedi jogvitában elmarasztalt állam számára.

[60] Az EJEB funkciójának lényege az emberi jogok európai felügyeleti rendszerének működtetésében foglalható össze annak hangsúlyozásával, hogy az általa konkrét ügyben hozott, az Egyezmény adott rendelkezésének megsértését megállapító döntésben alkalmazott jogkövetkezmény teljesítésével (a megítélt kár, ill. az eljárási költség megfizetésével) a döntés végrehajtása formálisan megtörténik.

[61] 2. A jelen ügyben az EJEB az Egyezmény lényegi alkalmazási körét – indokolatlanul, saját jogértelmezési lehetőségén jelentősen túllépve – kiterjesztette. Ennek eredményeképpen és a magyar sajátosságok szinte teljes figyelmen kívül hagyásával találta összhatásában úgy, hogy Magyarország szabályozása nem egyeztethető össze az Egyezmény 11. cikkével, annak 9. cikkével összefüggésben. Ugyanakkor nem tárgyalta érdemben azt a felvetést, mely szerint csak az ügyben lefolytatandó egyedi vizsgálattal lett volna igazolható, hogy az Egyezmény 14. cikkében biztosított jogok sérültek volna. (Vö.: a testület többségi véleményével szemben Spano és Raimondi bírák által megfogalmazott különvélemény 14. pontját.)

[62] Hangsúlyozni kell, hogy – szemben többségi alkotmánybírósági határozat rendelkező része 1. pontjával – még ez a nem kellően megalapozott strasbourgi bírósági döntés sem tekintette önmagában az Egyezménnyel összeegyeztethetetlennek a megtámadott magyar jogszabályi rendelkezéseket, miként azt az Alkotmánybíróság határozata indokolásának 2.2. pontja (Indokolás [30]–[34]) is elismeri és bemutatja.

[63] Mindezekre tekintettel nem tudok egyetérteni azzal, hogy a határozatban felsorolt támadott jogszabályhelyek nemzetközi szerződésbe ütköznek.

[64] 3. Az előzőekben kifejtettekből következően az EJEB-nek az alkotmánybírósági határozat alapjául szolgáló döntése végrehajtásához az lenne szükséges, hogy az Egyezmény 11. cikke megsértését az Egyezmény 9. cikke fényében megállapító döntésben célzott jogkövetkezményt Magyarország ne mulassza el teljesíteni. A jogkövetkezményről azonban az EJEB egyelőre nem határozott, mindössze arra hívta fel a feleket, hogy 6 hónapon belül tájékoztassák az EJEB-et, ha ebben a tekintetben bármilyen módon megállapodnak. Ilyen megállapodás azonban nem történt.

[65] Mindezekre tekintettel nem érthetek egyet a határozat rendelkező részének 2. pontjával sem, mivel annak megalapozottságához – a belső jogi eszközök (a megfelelő alkotmánybírósági hatáskör) mellett – a nemzetközi jogi háttér is hiányzik, a konkrét egyedi ügyben hozott strasbourgi bírósági döntés az alkalmazási tilalom elrendelését nem támasztja alá.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

A különvélemény 1. pontjához csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

[66] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

[67] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

[68] A határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjával nem értek egyet.

[69] 1. A támadott jogszabályhelyek álláspontom szerint a nemzetközi szerződéssel nem ellentétesek. A vallási közösségeknek bevett egyházak és vallási tevékenységet végző szervezetek kategóriáiba sorolása, valamint az ennek alapjául szolgáló objektív feltételek (és azok igazolásának) előírása nem sérti a vallásszabadság Egyezményben [sem az Alaptörvény azzal megegyező tartalommal megfogalmazott VII. cikk (1) bekezdésében] meghatározott fogalmát. Ezzel ellentétes következtetés a határozatban hivatkozott EJEB értelmezésből sem vezethető le. A többségi határozat maga állapítja meg azt, miszerint „Az EJEB ítélet indokolásából nem következik, hogy az Ehtv. 14. § c) pontjába foglalt feltételek a szabályozási környezet módosítása esetén is feltétlenül ellentétesek maradnának az Egyezménnyel […]" (Indokolás [48]).

[70] 2. A többségi határozat idézett részéből és kapcsolódó okfejtéséből világosan kitűnik, hogy sérelemként – az EJEB döntésével összhangban – csak a bevett egyházkénti elismeréssel kapcsolatos döntés egyéb jogkövetkezményét (lényegében a személyi jövedelemadó hívek által felajánlható egy százalékáról való rendelkezés és a „hozzá kapcsolódó" állami támogatás kérdését) veszi számba. A bíróságnak (az indítványozó bírónak) azonban nem a jogkövetkezményt tartalmazó jogszabályt kell a jelen ügyben alkalmaznia, a bírói kezdeményezés alapját képző per tárgya sem e jogkövetkezményre vonatkozik.

[71] Feltéve, de – az erre nézve folytatott vizsgálat hiányában – meg nem engedve, hogy a jelenleg hatályos szabályok alapján a vallási közösségek között – az említett jogkövetkezmény tekintetében – esetleg Alaptörvénybe ütközően hátrányos megkülönböztetés lenne megállapítható, kizárólag a diszkriminatív szabály megsemmisítése (vagy adott esetben mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség megállapítása) merülhetne fel, nem pedig azon kategóriák lényegében történő eltörlése, amelyek között a jogalkotó – egyébként alkotmányosan – különbséget tett. (Diszkriminációt az azt megvalósító jogszabály, nem pedig az érintettek „megsemmisítésével" kell orvosolni.)

[72] 3. Az előbbiektől függetlenül nem tartom megalapozottnak a rendelkező rész 1. pontjában foglaltakat azért sem, mert véleményem szerint a jelen esetben nincs jogszabályi alapja az Országgyűlés illetve a Kormány „ellentét feloldása érdekében szükséges" intézkedései megtételére történő felhívásának. Nem értek egyet az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdése záró szövegrészének és az Abtv. 39. § (3) bekezdésének a többségi határozatban levezetett együttes értelmezésével. A törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésbe ütköző törvény esetén (amikor a kollízió olyan kihirdető jogszabály és másik jogszabály között áll fenn, melyek a jogforrási rendszer azonos szintjén helyezkednek el) az ellentét feloldására az Abtv. nem tartalmaz rendelkezést, és ezért erre a helyzetre az Abtv. 42. § (2) bekezdésében megállapított jogkövetkezményt nem lehet alkalmazni. Az Abtv. 39. § (3) bekezdése sem értelmezhető úgy, hogy az Alkotmánybíróság tetszése szerint töltheti ki a joghézagot egy más esetre előírt rendelkezés alkalmazásával.

[73] 4. Az Alaptörvény Q) cikke államcélt fogalmaz meg; amit általában és a jelen esetben is alapvetően jogalkotás útján kell az államnak biztosítani. Ezt szolgálják többek között a nemzetközi szerződések kihirdetése, illetve az Abtv. 42. §-ának rendelkezései. Az ezzel kapcsolatos netáni hiányokat, illetve a belső jog és a nemzetközi jog esetleges diszkrepanciáját nem lehet önkényes jogértelmezéssel, vagy – mint azt alább kifejtem – alkalmazási tilalom jogsértő kimondásával orvosolni.

[74] 5. Mivel a többségi határozat az általa megállapított nemzetközi szerződésbe ütközéssel összefüggésben az Országgyűléshez illetve a Kormányhoz fordulás lehetőségét választotta, álláspontom szerint az Abtv. 45. § (2) és (4) bekezdésébe ütköző módon rendeli el további, származékos jogkövetkezményként az alkalmazási tilalmat. Az Abtv. 45. § (2) és (4) bekezdése ugyanis az alábbiak szerint rendelkezik:

„(2) Ha az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezés vagy alkotmányjogi panasz alapján semmisít meg egyedi ügyben alkalmazott jogszabályt, a megsemmisített jogszabály az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben nem alkalmazható.

[…]

(4) Az Alkotmánybíróság az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározottaktól eltérően is meghatározhatja az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabály hatályon kívül helyezését, illetve a megsemmisített jogszabály általános

vagy egyedi ügyekben történő alkalmazhatatlanságát, ha ezt az Alaptörvény védelme, a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja."

[75] Az idézett törvényhelyekből egyértelmű, hogy az Abtv. hivatkozott rendelkezései az alkalmazhatóság kizárását kifejezetten csak a jogszabály megsemmisítése esetére teszik lehetővé.

[76] Nem értek egyet a többségi határozat indokolásának az Abtv. 41. § (3) bekezdésében foglalt szabályából [„(3) Az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene."] levont következtetésével, miszerint „az Abtv. 45. § (4) bekezdésének szűkebb megfogalmazása ellenére nem kizárt, hogy az Alkotmánybíróság speciális esetekben a jogszabályi rendelkezés megsemmisítése nélkül is megállapítsa alkalmazásának tilalmát." (Indokolás [51]). Az Abtv. 41. § (3) bekezdése a hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességével kapcsolatosan rendelkezik. Az alaptörvény-ellenes rendelkezések előírt jogi sorsa a rendelkezés megsemmisítése. Az Abtv. 41. § (3) bekezdése – az alkotmányjog általános dogmatikájának megfelelően – csak azért nem megsemmisítésről rendelkezik, mert a már hatálytalanított jogszabályt nem lehet megsemmisíteni, viszont a korábban keletkezett jogviszonyokra történő alkalmazhatóságára tekintettel lehetővé teszi a hatályon kívül helyezett jogszabály megsemmisítéssel egyenértékű alaptörvény-ellenessége megállapítását, ami egyben értelemszerűen alkalmazási tilalmat jelent. Az alkalmazási tilalom tehát az Abtv. 41. § (3) bekezdésében foglalt esetben sem válik el a jogszabály alaptörvény-ellenességétől és ehhez kapcsolódóan semmisként kezelésétől.

[77] A jelen esetben ráadásul arról van szó, hogy a többségi határozat tudatosan elvetve a megsemmisítés eszközét, olyan megoldást választ, mely kifejezetten nyitva hagyja a támadott jogszabályok érintetlenül hagyásának lehetőségét. Abszurd önellentmondás, hogy miközben esetlegesen fennmaradhatnak azok a szabályok, amelyek alapján különböztethetünk bevett egyházak és vallási tevékenységet végző szervezetek között, azonközben ezek a szabályok a folyamatban levő ügyben nem lennének alkalmazhatók. Ennek folytán akár olyan diszkriminatív helyzet is keletkezhet, hogy mind az eddig bevett egyházként elismert vallási közösségeknek, mind a jövőben bevett egyházként – a feltételeket előíró jogszabályok érintetlensége mellett – elismerendő vallási közösségeknek meg kell (kellett) felelniük a támadott, de megmaradó jogszabályoknak; egyedül a jelen ügyben érintett egyetlen vallási közösség lesz mentes ezektől a követelményektől.

[78] Álláspontom szerint az alkalmazási tilalom elrendelésével a többségi határozat contra legem átlépett a jogértelmezés fogalmi határain, amit a jogállamiság követelményével összeegyeztethetetlennek tartok.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

[79] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Balsai István s. k.
alkotmánybíró

[80] A különvélemény 1. és 2. pontjához csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

[81] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

[82] A különvélemény 1., 2., 3. és 5. pontjához csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András alkotmánybíró különvéleménye

[83] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjával, következésképpen azok indokolásával sem.

[84] 1. Az Alaptörvény VII. cikke többrétegű szabályozást tartalmaz. Az (1)–(2) bekezdések a lelkiismereti- és vallásszabadsághoz való alapvető jog által védett egyéni és közösségi jogosultságokról rendelkeznek (alapjogi szabályok), a (3)–(4) bekezdések az állam és a vallási közösségek közötti kapcsolatra vonatkoznak (együttműködési szabályok), míg az (5) bekezdés a részletszabályok megfogalmazása céljából sarkalatos törvény megalkotására vonatkozó felhatalmazás.

[85] Az alapjogi szabályokról – mivel a határozatban vizsgált rendelkezések nem ezeket érintik, sommásan – megállapítható, hogy azok a lelkiismereti meggyőződés, vallás, ezek megválasztása, kinyilvánítása, a vallás egyéni és közösségi gyakorlása szempontjából lényegében mindazt tartalmazzák, amit az ideiglenes Alkotmány alapján a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat, az Egyezmény és az azt érvényesítő EJEB általában biztosít.

[86] Kiemelést a VII. cikk (2) bekezdése érdemel, amelynek értelmében az azonos hitelvet követők vallásuk gyakorlása céljából sarkalatos törvényben meghatározott szervezeti formában működő vallási közösséget hozhatnak létre. A sarkalatos törvény – az Ehtv., valamint a szintén alkalmazandó, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Ejtv.) – szabályaira is figyelemmel megállapítható, hogy az Alaptörvény lényegében minden, legalább tíz taggal rendelkező, vallási tevékenységet végző szervezetet vallási közösségnek nevez, megkülönböztetés nélkül biztosítja számukra a jogi személyiséget (Ehtv. 6. §, Ejtv. 4. §), lehetővé teszi – szabad döntésük alapján – az egyház elnevezés használatát (Ehtv. 7. §), mentesíti továbbá a vallási közösségeket az állami irányítás, felügyelet és bármiféle kényszer alól (Ehtv. 8. §).

[87] Az Alaptörvény VII. cikkének alapjogi szabályai tehát nem tesznek különbséget a vallási közösségek között.

[88] Más a helyzet az együttműködési szabályokkal. A VII. cikk (3) bekezdése a vallásgyakorlás, tehát az alapjogi szabályok által védett körben szintén különbségtétel nélkül rendelkezik az állam és a vallási közösségek különvált működéséről, az utóbbiak önállóságáról. A (4) bekezdés azonban hangsúlyozottan nem a vallásgyakorlás, hanem az alapjogi szabályokon kívüli eső közösségi célok tekintetében lehetővé teszi az állam és a vallási közösségek együttműködését. Az együttműködés tekintetében a döntést az Országgyűlés számára tartja fenn, és az ilyen vallási közösségek számára – megint csak az Ehtv.-re bízott részletes szabályozás mellett – külön szervezeti formát biztosít, bevett egyháznak nevezve azokat.

[89] A bevett egyházak megkülönböztetése egyfelől ténykérdésen nyugszik, alapja bizonyos vallási közösségek Magyarországon hagyományosan létező társadalmi (oktatási, egészségügyi, karitatív) szerepvállalása, amely nem független ezek vallási tevékenységétől (belső, vallási közösségi nézőpont). Másfelől (az állam nézőpontjából) azonban, mint jogkérdés nem a közösség vallási jellegét, hanem az államra bízott közfeladatok ellátásához való hozzájárulást ismeri el.

[90] Ez a különbségtétel, amely nem a lelkiismeret- és vallásszabadsághoz való alapvető jog lényegéből fakad, és nem is tekinthető általánosnak, Magyarország történeti alkotmányos berendezkedésének sajátossága, alkotmányos identitásunk lényeges eleme. Lényeges összetevője a különbségtételnek a történetiség: az Alaptörvény, következésképpen az alkotmányosan működő magyar állam a szociális szerepvállalás tényét figyelembe veszi, de azt nem igyekszik előmozdítani. Nem is tehetné meg, mert ha az újabb vallási közösségeket kedvezmények biztosításával szociális szerepvállalásra kívánná ösztökélni, ezzel beavatkozna saját vallási tevékenységük szabad megválasztásába, vagyis megsértené az alapjogi szabályok által védett önazonosságukat. A szociális szerepvállalás történeti tényét tehát figyelembe veheti, de azt nem kínálhatja elvárt mintaként más vallási közösségek számára.

[91] Említést érdemel, hogy az ideiglenes Alkotmány idején tapasztalt visszásságok – egyházi jogállás vállalása kizárólag kedvezmények megszerzése érdekében – is indokolják az Alaptörvény óvatosságát. Ezzel együtt az Ehtv. az együttműködés lehetőségét nem tekinti egyszer és mindenkorra lezárt kérdésnek, mert az Alaptörvényben

meghatározott körbe tartozó vallási közösségen kívül más ilyen közösségek számára is megnyitja – mégpedig egyszerűbb, az Országgyűlés helyett a Kormány döntése alapján az együttműködést a társadalmi, közösségi célok érdekében.

[92] 2. A Velencei Bizottság és az EJEB ítélete a fenti két szabályréteget összemosta, és az együttműködési szabályokat (illetve azok sarkalatos törvényben meghatározott részleteit) minden alap nélkül, tehát önkényesen az alapjogi szabályok meghatározó részének tekintette. A határozat ezt az önkényes értelmezést fogadja el, ezért nem értek egyet vele.

[93] Az Ehtv. Alkotmánybíróság által vizsgált 14. §-ának (1) bekezdése több konjunktív feltételt határoz meg az Országgyűlés által együttműködésre kijelölt egyházak számára. Ezek mindegyike objektív, és mindegyike pártatlan, az alapjogi réteget nem érintő feltétel. A feltételek egy része azonban nem kapcsolódik az alkotmányos identitást adó, az Alaptörvényben elismert történeti tényekhez. Ilyen a vallási tevékenység elsődlegessége, a tanítás lényegét tartalmazó (tehát ellenőrizhető és állandóságot biztosító) hitvallás és rítus, az elfogadott (tehát ellenőrizhető) belső szabály, megválasztott vagy kijelölt ügyintéző és képviseleti szervek, a vallási tevékenység által elrejtett (burkolt) más célok kizártsága, a legfontosabb alapjogi értékek elfogadása, a nemzetbiztonsági kockázat kizártsága, a fenntartható működés valószínűsítése.

[94] Az Ehtv. 14. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek közül mindössze két olyan van, amely a magyar alkotmányos identitás lényegéhez sorolható sajátosságokat hordozza: a ca) és cb) alpontok, amelyek szerint a bevett egyházként történő elismeréshez az is szükséges, hogy az ezt kérelmező közösség legalább százéves nemzetközi működéssel rendelkezzen vagy húsz éve szervezett formában, vallási közösségként működjön Magyarországon és Magyarország lakosságának 0,1 százalékát elérő taglétszámmal rendelkezzen. Mindkét feltétel objektív. Mindkét feltétel független az alapjogi szabályok lényegétől. A két feltétel ráadásul vagylagos, a második – húsz éves szervezett működés és viszonylag jelentős taglétszám – ráadásul nyitva hagyja a jövőt, mivel a feltétel teljesíthető nem történeti vallási közösségek számára is.

[95] A határozat – elfogadva az EJEB értelmezését – ezt a két, Magyarország alkotmányos identitásához sorolt feltételt tekinti nemzetközi szerződésbe ütközőnek. Ezzel kimondatlanul ugyan, de félreérthetetlenül kiüresíti az Alaptörvény VII. cikkében foglalt különbségtételt általában a vallási közösségek és a közösségi célok érdekében együttműködésre alkalmas vallási közösségek között.

[96] A határozat teljesítése ahhoz vezet továbbá, hogy ha egy vallási közösség minden, a fenti kettőn kívüli feltételt teljesít, akkor az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős miniszternek ezt el kell ismernie, kezdeményeznie kell az Országgyűlés döntését, az Országgyűlés pedig lényegében nem dönthet másként, mint a bevett egyházként elismerés mellett. Minden más döntést hatályon kívül kell helyeznie a bíróságnak vagy meg kell semmisítenie az Alkotmánybíróságnak. A határozat rendelkező részének 1. pontjára figyelemmel a 2. pontja tehát közvetetten ugyan, de azt jelentette ki, hogy az ügyben érintett vallási közösséget bevett egyházként el kell ismerni. A 2. ponttal tehát ezért sem értek egyet.

[97] 3. A fentieken túlmenően a határozat rendelkező részének 1. pontjával azért sem értek egyet, mert az ugyan a Ehtv. 14. §-a (1) bekezdése c) pont ca) és cb) alpontjának nemzetközi szerződésbe ütközését állítja, indokolása azonban a leírtak szerint az Alaptörvény és az Egyezmény ütközésére vonatkozó érveket rejt. Eszerint az EJEB ítéletének az Egyezmény értelmezését adó tartalma burkoltan ugyan, de az Alaptörvényt érintő normakontroll, amit ekként kötelező lenne figyelembe venni. Csakhogy az EJEB döntésének ilyen értelmezés nem adható. Az EJEB döntését Magyarország köteles végrehajtani, de nem köteles arra tekintettel feladni alkotmányos identitását. Nem köteles az Alaptörvényt formálisan módosítani, vagy – amint ezt a határozat kívánja – ténylegesen kiüresíteni.

[98] Megteheti, de nem köteles rá.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

[99] A különvélemény 1. pontjához csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

[100] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

[101] A különvélemény 1. és 3. pontjához, valamint a 2. pont utolsó bekezdéséhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

[102] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 24/2015. (VII. 7.) AB határozata a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.Kpk.45.226/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Dienes-Oehm Egon* és *dr. Salamon László* alkotmánybírók különvéleményében – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t :

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.Kpk.45.226/2014/2. számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot, ezért azt megsemmisíti.
2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt egyebekben visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

I n d o k o l á s

I.

[1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybíróséghoz, amelyben kérte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.Kpk.45.226/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Kérte az Alkotmánybíróságot, hogy az elsőfokú közigazgatási döntésre kiterjedően állapítsa meg a támadott végzés által felülvizsgált, a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) 01000/7762-

12/2014. ált. számú közigazgatási határozat alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg. Az indítványozó 2014. február 9-én bejelentést tett egy 2015. február 7-én, a Dísz téren tartandó, kb. 500 fő résztvevővel tervezett rendezvényről. Bejelentésében azt írta, hogy „[a] felszólalók beszédének szövegét a rendezvény előtt jogászokkal, kérés esetén a BRFK illetékeseivel is egyeztetjük, hogy azoknak szövege senkinek az emberi méltóságát ne sérthesse, a köznyugalmat ne zavarhassa meg. A rendezvényre érkezők ruházatát és zászlóit, transzparenseit szintén ellenőrizni fogjuk, hogy a hatályos jogszabályoknak megfeleljenek." A rendőrség a Párizsi Békeszerződést kihirdető 1947. évi XVIII. törvény 2. cikk (1) bekezdésére, valamint a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 2. § (3) bekezdésére hivatkozva a rendezvény megtartását megtiltotta. Az eljáró bíróság a felülvizsgálati eljárásban meghozott végzésében – a kézbesítés szabálytalanságaira hivatkozással – új eljárásra kötelezte a rendőrséget, amely ezt követően ismételten tiltó határozatot hozott. A rendőrség döntését részben a IV/609/2014-es számon nyilvántartott alkotmányjogi panaszban kifogásolt bírósági végzésre alapozta, amely hatályában fenntartotta a 2014-es Becsület Napi megemlékezést megtiltó rendőrségi határozatot. Emellett a rendőrség hivatkozott arra, hogy a bejelentő személye a Magyar Nemzeti Arcvonal mozgalomhoz köthető, emiatt várhatóan a rendezvényen „szélsőséges […] személyek, valamint más szélsőjobboldali radikális csoportok vesznek részt […] amellyel szemben a nemzetközi szerződések az állam részére korlátozást, tiltást tesznek lehetővé." Hivatkozott arra, hogy a korábbi években a rendezvény résztvevői „katonai alakzatba szerveződtek, mely alkalmas volt arra, hogy a külső szemlélőkben félelmet ébresszen". Emellett „fennáll a veszélye annak is, hogy […] szélsőjobboldali eszmék terjesztésére kerül sor"; a „közrend védelme […] súlyos fokban sérülhet", „mások méltóságát sértő kijelentések hangozhatnak el", illetve hivatkozott két bírósági ítéletre is, amelyek állítása szerint kibővítették a Gytv. 8. § (1) bekezdésébe foglalt tiltó okok rendszerét az alapvető jogok sérelme, illetve közvetlen sérelmének veszélye esetével.

[2] A felülvizsgálati eljárás során meghozott végzésében a bíróság elvi éllel megállapította, hogy „kivételesen fontos okból", „tényekkel alátámasztott konkrét súlyos veszélyhelyzetre hivatkozással", amikor „már előre teljes bizonyossággal megállapítható, hogy a rendezvényt […] azonnal fel kellene oszlatni" a Gytv. 2. § (1) bekezdésében foglalt „elvi korlátok" esetében is előzetesen megtiltható egy rendezvény, mivel a „teljesen bizonyos oszlatási ok alá eső magatartások engedélyezése ésszerűtlen közhatalmi döntés" volna. Ugyanakkor a bíróság azt is megállapította, hogy a vizsgált esetben a rendőrség „pusztán vélhetőségekre, feltételezésekre alapozta" a tiltó döntését ahelyett, hogy az „ésszerűtlenül korai bejelentést" – érdemi vizsgálat nélkül – elutasította volna. A bejelentés „ésszerűtlenül korai" időpontjára tekintettel a bíróság megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem „nem volt teljesíthető", ezért azt elutasította. A bíróság megállapította, hogy a Gytv. 9. § (2) bekezdése „szigorúan behatárolja a bírósági döntés lehetőségeit", ráadásul a „3/2013. (II. 14.) AB határozatból is az következik, hogy a bíróság az ügy végső eldöntésére köteles", azonban meglátása szerint a szóban forgó rendezvény „egy évre előre mutató szervezésnek tekinthető", amely idő alatt „lényegesen megváltoztathatnak az egyesülési jog gyakorlásának feltételei". A bíróság szerint nem lehet előre látni egy évvel korábban, hogy „konkrétan milyen jogok és érdekek ütköznének a rendezvény tervezett megtartásával", emiatt „a releváns tényezők legalábbis egy része vonatkozásában még csak feltételezésekbe lehet bocsátkozni". Emiatt a bíróság szerint a rendőrségnek a Ket. 30. § c) pontja alapján a rendezvény bejelentését érdemi vizsgálat nélkül mint lehetetlenre irányuló kérelmet el kellett volna utasítania, mivel „ilyen időtávban a leggondosabban lefolytatott vizsgálat ellenére sem lehet még ésszerűen és objektíven megítélni […], hogy szabad-e vagy sem a tervezett gyülekezés." A bejelentésre a bíróság szerint ésszerűtlenül korán került sor, és noha „sem hazai, sem nemzetközi norma nem határozza meg explicite" a bejelentés legkorábbi időpontját, azonban ennek határt szab az „ésszerűségi szempont". Ezért a bíróság, mivel ő maga sem tudja megítélni egy évvel korábban, hogy „szabad-e vagy sem a tervezett gyülekezés", nem tehet mást, minthogy elutasítja a felülvizsgálati kérelmet. A bíróság ugyanakkor kifejtette, hogy „[e]z azonban nem jelentheti azt, hogy a bíróság helybenhagyta volna a kérelmezett határozatát az abban foglalt indokok alapján. A bíróság jelen elutasító döntését úgy kell érteni, hogy érdemi vizsgálat nélkül került elutasításra a kérelmező bejelentése, nem pedig megtiltásra került az általa bejelentett rendezvény érdemi okból." A bíróság a kifogásolt végzése indokolásában megjegyezte továbbá azt is, hogy nincs akadálya annak, hogy „ésszerű időben" a kérelmező ismételten benyújtsa a kérelmét.

[3] 2. Az indítványozó sérelmezte, hogy a rendőrség nem a Gytv. 8. § (1) bekezdésében foglalt tiltó okokra alapította határozatát. Hivatkozott arra, hogy a Gytv. 8. § (1) bekezdésén kívül álló okból nem tiltható meg előzetesen egy gyülekezés, márpedig a Budai Vár területén szerinte a szóban forgó tiltó okok nem álltak fenn. Az indítványozó rámutatott arra is, hogy a Gytv. 2. § (3) bekezdésében foglaltak a rendezvény megtartása során irányadóak és a rendezvény oszlatásához állapítanak meg feltételeket. A bíróság döntése vonatkozásában az indítványozó sérelmezte, hogy a bíróság bizonytalan jogi helyzetet teremtett azzal, hogy a „kérelemhez kötöttség alapelvét

felrúgva" a rendőrségi határozat érdemi vizsgálatát nem végezte el. Az elutasító döntés eredményeként a megtiltó határozat hatályában fennmaradt, azonban a bíróság nem a rendőrségi határozatról, hanem a kérelmező bejelentéséről döntött. A bíróság a bejelentés korai időpontjára hivatkozva minősítette érdemi vizsgálatra alkalmatlannak a bejelentést, miközben a legkorábbi bejelentési időpontra vonatkozó szabályozás nem létezik. Az indítványozó emellett előadta, hogy a 3/2013. (II. 14.) AB határozat értelmében, „[a] gyülekezési jog alapján megtartott rendezvények alkalmasak az egymás mellett élő, de egymástól részben vagy jelentősen eltérő történelmi narratívák megjelenítésére". Szerinte ő „egy olyan megemlékező és békés jellegű rendezvényt kívánt tartani, amely a történelmet egy meghatározott perspektívából szemléli", ennek előzetes betiltásával pedig a rendőrség „egy olyan cenzúrát gyakorolt, ami a gyülekezési szabadság lényeges tartalmát üresítette ki."

[4] Ezen okokból – álláspontja szerint – mind a rendőrség határozata, mind pedig bíróság támadott végzése sérti a gyülekezéshez való alapjogát, amelyen keresztül közvetetten megvalósul a véleménynyilvánításhoz való alapjogának a sérelme is.

[5] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét abban látta, hogy a rendőrség szerinte nem támasztotta alá megfelelő bizonyítékokkal a döntését. Emellett nézete szerint a bíróság eljárása kiüresítette a jogorvoslathoz való jogát, mivel nem abban a kérdésben foglalt állást, hogy jogszerű volt-e a rendőrségi tiltó határozat, valamint nem a Pp. 3. § (2) bekezdése és a Pp. 215. §-a szerint, a felülvizsgálati kérelem korlátai között hozta meg döntését. Az indítványozó előadta, hogy a gyülekezést megtiltó rendőrségi határozatok elleni jogorvoslati lehetőséget a Gytv. 9. § (1) bekezdése biztosítja, amelynek kapcsán a 3/2013. (II. 14.) AB határozat megállapította, hogy a bíróság az ügy végső eldöntésére köteles. Ehhez képest a bíróság a döntését a jogszabályban nem létező „ésszerűségi szempontokra" alapozta, és ez az általa bevezetett bejelentés időpontjára történő hivatkozás „valójában a rendezvény adott helyen és időben történő megtartásának előzetes korlátozását jelenti", ilyen előzetes korlátozási okot pedig a Gytv. nem szabályoz.

[6] Mindezen indokok alapján az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében biztosított békés gyülekezéshez való jogot, a IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánításhoz való jogot, a XXIV. cikk (1) bekezdésében [az indítványban téves jelöléssel: a XIV. cikk (1) bekezdésében] szereplő tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot.

II.

[7] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„VIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez."

„IX. cikk (4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

(5) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. Az ilyen közösséghez tartozó személyek – törvényben meghatározottak szerint – jogosultak a közösséget sértő véleménynyilvánítás ellen, emberi méltóságuk megsértése miatt igényeiket bíróság előtt érvényesíteni."

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."

[8] „XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

[9] 2. A Gytv. érintett rendelkezései

„2. § (3) A gyülekezési jog gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével."

„8. § (1) Ha a bejelentéshez kötött rendezvény megtartása a népképviseleti szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, a rendőrség a bejelentésnek a hatósághoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen, vagy időben való megtartását megtilthatja."

„9. § (1) A rendőrség határozata ellen fellebbezésnek helye nincs; a határozat közlésétől számított három napon belül a szervező kérheti az államigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát. A kérelemhez csatolni kell a rendőrség határozatát.

(2) A bíróság a kérelem beérkezésétől számított három napon belül, nemperes eljárásban, népi ülnökök közreműködésével, szükség esetén a felek meghallgatása után határoz. Ha a kérelemnek helyt ad, hatályon kívül helyezi a rendőrség határozatát, ellenkező esetben a kérelmet elutasítja. A bíróság határozata ellen nincs helye jogorvoslatnak."

„14. § (1) Ha a gyülekezési jog gyakorlása a 2. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik, vagy a rendezvényen a résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartanak, a rendőrség a rendezvényt feloszlatja."

[10] 3. Az 1947. évi XVIII. törvény érintett rendelkezése

„2. cikk

1. Magyarország minden szükséges intézkedést megtesz azirán t, hogy a magyar fennhatóság alá tartozó minden személynek biztosítsa faji, nemi, nyelvi vagy vallási különbség nélkül az emberi jogok és az alapvető szabadságok élvezetét, ideértve a véleménynyilvánítás, a sajtó és közzététel, a vallásgyakorlat, a politikai véleménynyilvánítás és a nyilvános gyülekezés szabadságát."

[11] 4. A Ket. érintett rendelkezése

„30. § A hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha

c) a kérelem nyilvánvalóan lehetetlen célra irányul,"

III.

[12] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt. A panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján az érdemi határozatban is dönthet. Ennek alapján az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.

[13] Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybíróséghoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

[14] Az indítványozó perbeli jogi képviseletét ellátó jogi képviselő a bíróság végzését 2014. március hó 6. napján vette át, míg az alkotmányjogi panaszát 2014. április hó 26. napján adta postára a felülvizsgálat során eljárt bíróság részére, tehát az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a törvényes határidőn belül került sor.

[15] Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt formai követelményeknek. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság 27. § szerinti hatáskörét, megjelölte a vizsgálni kért bírósági végzést, kérte annak alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában részletesen indokolta e jogok sérelmét. Tekintettel arra, hogy a véleménynyilvánítási joggal és a tisztességes eljárással összefüggésben az indítványozó érdemi indokolást nem adott elő, az Alkotmánybíróság az indítványt a IX. cikk (1) bekezdése és a XXIV. cikk (1) bekezdése tekintetében az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

[16] 2. A befogadásról való döntéskor az indítvány tartalmi vizsgálata során az Alkotmánybíróság különösen az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket vizsgálja. Az indítvány befogadhatósága tartalmi feltételeinek vizsgálata során az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg. Az Abtv. 27. § szerint alkotmányjogi panaszt az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet terjeszthet elő, ha az ügy érdemében hozott döntés folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be. Jelen eljárásban az indítványozó közvetlenül érintett, mivel az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági felülvizsgálati eljárásban kérelmezőként szerepelt. Az indítványozó egy közigazgatási határozat ellen – a Gytv. 9. § (1) bekezdésében biztosított – felülvizsgálati eljárásában született bírósági végzés ellen nyújtott be alkotmányjogi panaszt, amely ellen további jogorvoslatnak nincs helye. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzésben foglalt döntés alapján nem következett be az indítványozó gyülekezési jogának a sérelme, mivel arra nem hatott ki érdemben a bíróság panasszal támadott végzése, azaz az Abtv. 27. § a) pontjában foglalt feltétel nem teljesül. A gyülekezési jog panaszos által állított sérelme tekintetében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy bár formális értelemben a bíróság végzése lezárta a gyülekezés bejelentésével megindult eljárást, ugyanakkor a panaszos által felhívott gyülekezéshez való alapjog és ezen keresztül a véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében ezen alapjogok gyakorolhatóságára érdemben kiható döntést nem tartalmaz, így ezekkel összefüggésben a panaszos számára alapjogi sérelmet sem

idéz elő. Az Alkotmánybíróság e tekintetben kiemelt jelentőséget tulajdonított a támadott bírósági végzés azon megállapításának, amely szerint nincs akadálya annak, hogy „ésszerű időben" a kérelmező ismételten benyújtsa kérelmét. Fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzés folytán nem következett be az indítványozó gyülekezéshez való jogának sérelme és az indítványt a VIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

[17] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a jogorvoslathoz fűződő jog tekintetében az indítvány megfelel az Abtv. 29. §-ban támasztott feltételeknek: a jelen ügyben az indítványozó lényegében azt sérelmezte, hogy a bíróság felülvizsgálati eljárása nem volt érdemi és a jogorvoslati jogának sérelme egyben a gyülekezési jogát sértő helyzetet is eredményezett (a kifogásolt végzés eredményeként „hatályban maradt" a rendőrségi tiltás).

IV.

[18] Az indítvány megalapozott.

[19] 1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy „valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége." {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], legutóbb megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]} Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát, ami azt feltételezi, hogy a jogorvoslatot végző szervnek ténylegesen meg kell vizsgálnia a kérelem érdemét. {Erről lásd: EJEB, Bensaid kontra Egyesült Királyság, (44599/98); 2001. február 6., 53. bekezdés.} „Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17], 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [26]}" A jogorvoslati jog sérelme azonban gyakran kapcsolatba hozható, illetve visszavezethető más Alaptörvényben biztosított jog(ok) sérelmére is. Egyértelmű például a jogorvoslati jog és a tisztességes eljárás követelményeinek a kapcsolata, hiszen azoknak a jogorvoslati eljárás során is érvényesülniük kell. Ha tehát egy ügyben közvetett módon más alapjogi sérelem gyanúja is felmerül, a jogorvoslat akkor minősül hatékonynak, ha a panaszolt alapjogi sérelem tekintetében a tényleges orvosolhatóság lehetősége fennáll és sor kerül a panaszolt sérelem érdemi felülvizsgálatára.

[20] 2. Az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) hatálybalépését követően, az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 5. pontjára tekintettel úgy foglalt állást, hogy az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}. A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata tekintetében a korábbi Alkotmány 50. § (2) bekezdése és az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pontja, a jogorvoslathoz való jog tekintetében pedig a korábbi Alkotmány 57. § (1) és (5) bekezdése, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tartalmilag

azonosan rendelkezik. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság nyomatékosítja, hogy a közigazgatás törvény alá rendeltségét jogállami követelménynek tekinti, amelyet a közigazgatási határozatok törvényességi ellenőrzése folytán a bíróságoknak kell biztosítaniuk. „Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság egyik elemének tekinti a közigazgatás törvény alá rendeltségét […] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a jogállamiság nemcsak a közigazgatás hatósági aktusaival szemben támasztja a joghoz kötöttség követelményét, hanem a közigazgatás törvény alá rendeltségének követelménye kiterjed a közigazgatási szervek minden olyan aktusára, amelyben a közigazgatás a címzettek alapjogait érintő döntést hoz." [8/2001. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 79.]. Ez következik közvetlenül az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján is, amely a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzését a bíróság feladataként határozza meg.

[21] A törvényességi ellenőrzés a közigazgatási határozatok felülvizsgálata révén valósul meg, amelynek szabályait a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezete tartalmazza.

[22] 3. Az Alkotmánybíróság a 3/2013. (II. 14.) AB határozat indokolásában megvizsgálta a közigazgatási eljárásban a gyülekezések bejelentésével kapcsolatban meghozható döntéseket. „A rendőrség, ha a bejelentés vizsgálatára nincs hatásköre, mert a rendezvényt nem egy mindenki számára korlátozás nélkül igénybe vehető területen kívánják megtartani, a Gytv. 8. § (1) és (3) bekezdése, továbbá 15. § a) pontja alapján, a Ket. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően bejelentést elutasító határozatot hoz. Egyéb esetben tudomásul veszi a bejelentést, vagy a Gytv. 8. § (1) bekezdésében megjelölt ok miatt a rendezvény adott helyen és időben való megtartását megtiltó határozatot hoz" {Indokolás [49]}. A tiltó határozatok esetében a Gytv. 9. § (1) bekezdése értelmében bírósági felülvizsgálat kérhető, amelyet a bíróság érdemben köteles felülbírálni, amely során az alkotmányossági szempontokat nem hagyhatja figyelmen kívül.

[23] A közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzése körében hozható határozatokat a Pp. 339. § szabályozza. Ez a keretszabály teszi lehetővé a „törvény eltérő rendelkezését", amely alapján a Pp.-ben foglaltakhoz képest a Gytv. 9. § (1) bekezdése alapján indult felülvizsgálati eljárás tekintetében a Gytv. 9. § (2) bekezdése speciális eljárási szabályokat rögzít. Így a gyülekezések tiltásával kapcsolatos felülvizsgálat körében megállapítható, hogy a jogkövetkezmények köre szűkebb, a közigazgatási határozatot a bíróság nem változtathatja meg és a Pp. 339. § (3) bekezdésében foglalt új eljárásra sem kötelezheti az eljáró hatóságot, amennyiben a bíróság „más jogalapon álló határozat meghozatalát látja indokoltnak." A Gytv. 9. § (2) bekezdése szerint a bíróság két dolgot tehet: „[h]a a kérelemnek helyt ad, hatályon kívül helyezi a rendőrség határozatát, ellenkező esetben a kérelmet elutasítja." A gyülekezést megtiltó határozatok felülvizsgálata esetében a bíróság végső döntési kötelezettsége tehát szigorúan ellenőrzési jellegű, a közigazgatási perben eljáró bíróságnak csupán kasszációs jogköre van. A kérelem érdemi vizsgálata után, ha a kérelemmel a bíróság egyetért, úgy hatályon kívül helyező végzése meghozatalával maga vonja le ennek a következményét, egyébként pedig elutasító döntést hoz.

[24] 4. Fentiek alapján jelen esetben a bíróságnak a Gytv. 9. § (1) bekezdése alapján azt kellett volna vizsgálnia, hogy a rendőrségi határozat jogalapja valós és jogszerű volt-e, azaz, hogy jogszerűen alkalmazta-e a rendőrség a gyülekezésekkel kapcsolatban jogszabályba foglalt tiltó okokat. Ehelyett azonban a bíróság azt állítja, hogy a felülvizsgálati kérelem „nem volt teljesíthető". A bíróság a felülvizsgálati eljárás során áttekintette az ügy körülményeit, és a rendőrségi tiltó határozat jogszerűsége helyett a bejelentés megítélésének kezelésével foglalkozott és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a korai bejelentésre tekintettel a rendőrségnek nem tiltó határozatot, hanem a bejelentést érdemi vizsgálat nélkül elutasító határozatot kellett volna hoznia. A bejelentés megítélésével összefüggő döntésre utal, hogy a bíróság indokolásában a Ket. 30. § c) pontjára hivatkozik, amelynek azonban elsődleges címzettje „a hatóság".

[25] Ezek alapján az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a lefolytatott bírósági eljárás a vizsgált esetben a jogorvoslathoz való alapjog immanens elemének, az állított jogsérelem orvosolhatóságának a lehetőségét és érvényesülését zárta ki, amikor a bíróság nem a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmének megfelelően vizsgálta meg a rendőrségi határozatot. A bíróság bár megállapította azt, hogy a rendőrség nem hozhatott volna tiltó határozatot, mégis elutasította a kérelmező jogorvoslati kérelmét, ezzel pedig kiüresítette az indítványozó jogorvoslathoz való alapjogát, hiszen a felülvizsgálati eljárás csak formális értelemben ment végbe, tartalmi, azaz a tiltó okokat érintő bírósági felülvizsgálat nem történt, az azokra irányadó érdemi döntést nem hozott a bíróság.

[26] Az elutasítással a bíróság lényegében nem a rendőrségi határozat törvényességéről döntött, döntésével mégis hatályában fenntartotta a tiltást, aminek a jelen ügyet érintő burkolt jogkövetkezménye, hogy egy, az idő előttiségre vonatkozó, sem az Alaptörvényből, sem pedig a Gytv.-ből le nem vezethető tiltó okot fogadott el a bíróság, amikor a sem a rendőrség határozatában, sem pedig a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmében

nem szereplő indokra alapította döntését. Ugyanez a döntés a jövőre nézve a bejelentést érdemi vizsgálat nélkül elutasító határozat meghozatalát kilátásba helyező, a bejelentés időbeliségével kapcsolatos szabályt állapít meg, aminek, ahogy arra a bíróság is rámutat, „explicit" jogszabályi alapja nincs. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a bíróság által alkalmazott „ésszerűségi szempont" nem vezethető le sem az Alaptörvényből, sem a Gytv.-ből. Még a „józan ész" szerint „nem túl korán", például a kezdő időpont előtt egy hónappal vagy akár éppen három nappal bejelentett és tudomásul vett rendezvények esetében sem zárható ki, hogy utóbb olyan esemény következik be, amelyről a rendőrségnek előre nem volt tudomása, így azt nem tudhatja mérlegelni a bejelentés tudomásulvételekor. A bejelentési kötelezettségnek éppen az a lényege, hogy a rendőrség felmérje a rendezvény paramétereit, a kapcsolódó kockázatokat, azt, hogy milyen előkészületeket kell tennie az alapjog gyakorlásának biztosítása érdekében [Lásd: 55/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 442, 458–459., megerősítve 75/2008. (V. 29.) AB határozat, ABH 2008, 651, 660., 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [44]; a Velencei Bizottságnak a gyülekezési szabadsággal kapcsolatos összefoglaló álláspontja: Compilation of Venice Commission Opinions concerning Freedom of Assembly, Strasbourg, 04 October 2012, CDL(2012)014rev2, 26–27.], ezért a bejelentési kötelezettség céljával ellentétes, ha a jogalkalmazók önkényesen, jogszabályi alap nélkül nem bírálják el érdemben a meglátásuk szerint idejekorán bejelentett rendezvényeket. A jogalkalmazó szerveknek olyan jogalkalmazást és jogértelmezést kell követniük, ami kiszámítható (nem széttartó), és nem vezet az alapjog szükségtelen korlátozására.

[27] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság szerint az alkotmányjogi panaszban állított jogorvoslathoz fűződő jog sérelmét lényegében az okozza, hogy a bíróság valójában egy közigazgatási határozatot megváltoztató döntést hozott, amelyre azonban a Gytv. speciális eljárásjogi szabályai alapján nem lett volna lehetősége, hiszen revíziós/reformatórius jogköre a Gytv. 9. § (2) bekezdése alapján nincsen. Az Alkotmánybíróság szerint a végzés indokolásából kiderülő „megváltoztató jelleg" olyan kirívó törvénysértésként értékelhető, amely eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét, mivel a törvénysértések következtében nem érvényesülhetett a jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma. Mindezt pedig súlyosbítja, hogy közvetett módon mindez egy alapvető jog gyakorlásával, a gyülekezéshez való joggal áll összefüggésben. A gyülekezés bejelentője ugyanis kétségtelen módon bejelenthet egy újabb gyülekezést a rendőrségnek, azonban a bíróság elutasító végzése a korábbi tiltó határozatot hatályában fenntartja, miközben annak érdeméről nem mond semmit, a bíróság a tiltó okok és a rendőrségi jogalkalmazás vizsgálatáig el sem jutott, bár ez lenne a felülvizsgálati eljárás lényege. Fentiek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.Kpk.45.226/2014/2. számú végzése nem minősül a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának, így sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által is védett hatékony jogorvoslathoz fűződő joga.

[28] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzését megsemmisítette.

[29] 5. Az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntéseket is. Az Alkotmánybíróság a mostani ügyben a rendőrségi végzést nem vizsgálta és nem semmisítette meg, mivel az alkotmánybírósági vizsgálat szempontja, a jogorvoslathoz fűződő alapjog kiüresedése a bírósági végzéssel összefüggésben értékelhető, a felvetődő alkotmányjogi problémát pedig a bírósági végzés megsemmisítése kiküszöbölte. A végzés „megsemmisítése az Alkotmánybíróság szerint a mostani ügyben morális elégtételt jelent a jogsérelmet szenvedetteknek, az alkotmánybírósági határozatban ismertetett szempontok pedig iránymutatóul szolgálnak a jövőbeli gyülekezési jogvitákban eljáró bíróságok számára." {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [71]}.

[30] Mindazonáltal az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a Gytv. 8. § (1) bekezdése két tiltó okot nevesít. E két korlát mögött az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével összhangban – a népképviseleti szerv és a bíróságok zavartalan működésének súlyos veszélyeztetéseként – ott áll az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, valamint – a közlekedés más útvonalon nem biztosítható esetkörében – a közlekedés rendjéhez fűződő közérdek. [75/2008. (V. 29.) AB határozat ABH 2008, 651, 658.] Az eljáró bíróságnak azt kellett volna megvizsgálnia, hogy az előzetes tilalmi okokat, mint a gyülekezési szabadság legsúlyosabb mértékű és ultima ratio jellegű korlátozását a rendőrség jogszerűen alkalmazta-e, a szükségességi-arányossági követelményeknek megfelelően mérlegelt-e. E tekintetben irányadó, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága az Oya Ataman-ügyben a hatóságok számára a gyülekezés során tanúsítandóan előírt tűrési kötelezettséget a Patyi-ügyben a bejelentési eljárásra is kiterjesztette [Lásd: EJEB, Patyi kontra Magyarország, (5529/05); 2008. október 7., 43. pont]. Ez az in dubio pro libertate elv megfogalmazását jelenti és azt a követelményt fogalmazza meg a jogalkalmazók irányában, hogy a gyülekezések megítélésekor a gyülekezési jog minél szélesebb körű biztosítását eredményező döntést hozzanak.

[31] 6. Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondata alapján rendelte el.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
Dr. Kiss László
alkotmánybíró helyett

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/957/2014.

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

[32] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. pontjával, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésének megsemmisítésével. Álláspontom szerint ugyanis – az alábbiakban kifejtettekre tekintettel – nem sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joga.

[33] A határozat azért állapítja meg a jogorvoslathoz való alapjog sérelmét, mert „a bíróság nem a panaszos (kérelmező) jogorvoslati kérelmének megfelelően vizsgálta meg a rendőrségi határozatot", és – érvelése szerint – ezzel kiüresítette az indítványozó jogorvoslathoz való alapjogát.

[34] A Pp. külön fejezetben, a XX. fejezetben szabályozza a közigazgatási perekre vonatkozó speciális szabályokat; azoknak az eljárási szabályoknak az esetében, amelyek vonatkozásában ez a fejezet nem tartalmaz külön szabályokat, az általános, a Pp. I–XIV. fejezetébe foglalt szabályokat kell alkalmazni. A Pp. XX. fejezete nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a bíróság a jogvita eldöntésekor kötve volna a felülvizsgálati kérelemben előadott érveléshez, és hogy csak azokat a szempontokat veheti figyelembe, amelyekre a felülvizsgálati kérelemben hivatkoznak. Ekként a Pp. 339/A. §-a sem értelmezhető. Ezért – álláspontom szerint – az általános szabályoknak megfelelően, ha az eljáró bíró azt észleli, hogy a jogvita eldöntésekor a felek által nem hivatkozott tényeket és szempontokat is figyelembe kell vennie, döntését ezekre (is) alapíthatja. (A polgári perek világából vett példaként, egy érvénytelen foglalós szerződésre alapozott igény elbírálása során a szerződés érvénytelensége hivatalbóli figyelembevételének és a kereset erre alapított elutasításának nem lehet akadálya, ha a szerződés érvénytelenségére egyik fél sem hivatkozik. Ilyenkor a felperes nem hivatkozhat megalapozottan a bírósághoz fordulás jogának sérelmére azért, mert a keresetlevelében foglalt érvelésével a bíróság – eltérő jogi kiindulópontja folytán – nem foglalkozott.) A jelen esetben a bíróság az indítványozó felülvizsgálati kérelmét azért utasította el, mert az nézete szerint nem volt teljesíthető. A bíróság jogi álláspontját arra az érvelésre alapította, hogy azok a körülmények, melyektől – megítélése szerint – a rendezvény megtarthatósága függ, olyan jövőbeni körülmények, melyek nem láthatóak előre, és ez a rendezvény bejelentése és az ezzel kapcsolatos felülvizsgálati

kérelem vonatkozásában az időelőttiség helyzetét jelenti. Az, hogy ez az érvelés elfogadható-e, illetve, hogy ehhez kapcsolódóan a Ket. 30. § c) pontjára az eljáró bíróság helyesen hivatkozott-e, más, a jogorvoslati jog érvényesülésén kívül eső kérdés, ezért a bírósági döntés esetleges téves volta sem tekinthető az indítványozó jogorvoslathoz való jogától történő megfosztásának.

[35] Összegezve a fentieket, nézetem szerint a felülvizsgálati kérelem elbírálásra került, az indítványozó jogorvoslathoz való alapjoga nem sérült, nem üresedett ki. A bíróság döntésének következtében a rendezvény nem vált automatikusan megtarthatóvá (ami a BRFK határozata megsemmisítésének egyenes következménye lett volna), ugyanakkor megtarthatóságának elvi lehetősége – mint ezt a bíróság végzésében nyomatékosan hangsúlyozta – továbbra is fennmaradt; az indítványozó ismételten bejelenthette a rendezvényt. Kiemelendőnek tartom, hogy ebből következően – mint ahogy azt az Indokolás III. rész 2. pontja (Indokolás [16]) is megállapítja – a jelen ügyben a BRFK határozatával és a bíróság végzésével kapcsolatosan a gyülekezéshez való jog sérelme sem következett be.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

[36] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 29/2015. (VII. 7.) OGY határozata a bújtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról*

1. Magyarország több mint egy évtizede az Európai Unió tagállama. Meggyőződésünk, hogy Magyarország polgárai helyes döntést hoztak, amikor nagy többséggel foglaltak állást az Európai Közösség intézményrendszeréhez való csatlakozás mellett. Az akkor elfogadott alkotmánymódosítás és azzal egyezően az Alaptörvény is egyértelművé teszi, hogy Magyarország egyes hatásköröket más tagállamokkal közösen az Unió intézményei útján gyakorol. Az európai uniós támogatások szabályszerűségének ellenőrzése ilyen módon az Unió intézményeinek feladata. Az Országgyűlés véleménye szerint elfogadhatatlan, hogy az Európai Unió intézményei a pénzügyi ellenőrzési feladatokat gazdasági társaságokra ruházzák át, az pedig még inkább megdöbbentő, hogy egy országgyűlési képviselő, pártelnök, Gyurcsány Ferenc tulajdonában lévő társaság, az Altus Zrt. vezette konzorcium lássa el ezeket a feladatokat. Mivel Gyurcsány Ferenc az Altus-ból származó jövedelmét pártjának a támogatására is fordítja, az Európai Bizottság illetékes intézményének döntése felveti a közvetett pártfinanszírozás lehetőségét, sérti a politikai pártok közötti esélyegyenlőséget, megkérdőjelezi az ellenőrzés objektivitását, alkalmas az Európai Unió tekintélyének és az európai polgárok uniós intézményekbe vetett bizalmának aláásására.
2. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy
   - kezdeményezzen tárgyalásokat az Európai Bizottsággal az uniós pénzügyi támogatások ellenőrzésére vonatkozó szerződéskötési gyakorlatról;
   - vizsgálja meg az országgyűlési képviselőkre, illetve a politikai pártok finanszírozására vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat;
   - vizsgálja meg annak a lehetőségét, hogy a hatályos uniós és hazai jogszabályok figyelembevételével, esetleges módosításával biztosítható-e az ilyen jellegű összeférhetetlenségek megelőzése és szankcionálása;
   - vizsgálja meg, hogy a magyar törvények megkerülésével bújtatott pártfinanszírozásban részesülő párt magyar költségvetési forrásból folyósított támogatását a törvényes helyzet helyreállításáig fel lehet-e függeszteni.
3. Ez az országgyűlési határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Mirkóczki Ádám s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

---

* A határozatot az Országgyűlés a 2015. június 30-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés 30/2015. (VII. 7.) OGY határozata a kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépést elősegítő nemzeti stratégiai célok meghatározásáról*

Az Országgyűlés a kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépés érdekében,
a) elismerve a mindenkit megillető emberi jogok védelmének fontosságát;
b) határozottan elutasítva a kapcsolati erőszak valamennyi formáját és elkötelezve magát a bántalmazás felszámolásának ügye mellett;
c) kijelentve, hogy a kapcsolati erőszak nem tekinthető magánügynek;
d) megerősítve, hogy a kapcsolati erőszak bűncselekmény, amely komoly fenyegetést jelent a házasság, a család és a gyermekek sérelmére;
e) elismerve, hogy a kapcsolati erőszak aránytalanul érinti a nőket és gyermekeket, és hogy a férfiak is válhatnak kapcsolati erőszak áldozataivá;
f) elismerve, hogy a gyermekek szemtanúként is a kapcsolati erőszak áldozatai;
g) elismerve azt, hogy a kapcsolati erőszak megnyilvánulási formái szélesebb körűek a puszta fizikai erőszaknál;
h) tapasztalva az egyes kormányzati szervek, valamint a kormányzat és a nem kormányzati szervezetek közötti kölcsönös és előremutató együttműködés folytatásának szükségességét;
i) elismerve, hogy a lelki egészségnek össztársadalmi szinten, a családokban is elsőrangú fontossággal kell bírnia;
j) elismerve, hogy a lelki egészség fejlesztése és a mentális zavarok megelőzése fontos társadalmi érdek;
k) figyelembe véve a nemzetközi egyezményeket és ajánlásokat, így különösen
ka) a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló ENSZ egyezményt (1979, New York), amelyet Magyarországon a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról 1979. december 18-án New Yorkban elfogadott egyezmény kihirdetéséről szóló 1982. évi 10. törvényerejű rendelet hirdetett ki,
kb) a Gyermek jogairól szóló ENSZ egyezményt (1989, New York), amelyet Magyarországon a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény hirdetett ki,
kc) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményét (2011, Strasbourg), (Isztambuli Egyezmény),
kd) Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1450 (2000) számú ajánlását: A nők elleni erőszak Európában,
ke) az Európa Tanács Miniszterek Bizottságának R (2002) 5. számú ajánlását a tagállamok felé a nőknek az erőszakkal szembeni védelméről,
kf) az ENSZ Nők Elleni Erőszak Felszámolásáról szóló Nyilatkozatát (1993, New York),
kg) a Nők IV. Világkonferenciájának Cselekvési Programját és Zárónyilatkozatát, (1995, Peking)
a következő határozatot hozza:

1. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy a következő nemzeti stratégiai célokat figyelembe véve tegyen intézkedéseket a kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépés érdekében:
   a) a kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépéshez a pénzügyi és humán kapacitásokat a mindenkori költségvetési lehetőségek figyelembevételével szükséges biztosítani,
   b) a kapcsolati erőszak elleni eredményes fellépés a kormányzati és nem kormányzati szereplők hatékony együttműködésével lehetséges,
   c) kiemelt hangsúlyt kell helyezni a prevencióra, különösen fontos cél a fiatalok áldozattá és elkövetővé válásának megelőzése,
   d) az áldozatok védelmét, támogatását, krízis- és erőszakkal fenyegetett helyzetből való eredményes és fenntartható kilépését az áldozatok speciális helyzete szerint szükséges biztosítani, kiemelt figyelemmel a közvetlen vagy közvetett módon áldozattá vált gyermekek érdekeire és jogaira,
   e) cél a krízisközpontok és félutas kiléptető házak számának lehetőség szerint a szükségletekhez mérten, a megfelelő földrajzi elosztásra figyelemmel történő biztosítása,
   f) törekedni kell olyan szolgáltatások biztosítására, amelyek révén megelőzhető, hogy a kapcsolati problémák erőszakhoz vezessenek,
   g) törekedni kell a lelki ellenálló képesség, a megküzdési módok erősítése, fejlesztése, valamint az életvezetési készségek, képességek elsajátítását célzó szolgáltatások biztosítására,

* A határozatot az Országgyűlés a 2015. június 30-i ülésnapján fogadta el.

h) törekedni kell az áldozatokkal, elkövetőkkel foglalkozó vagy potenciálisan kapcsolatba kerülő szakemberek képzésének folyamatos biztosítására, különös tekintettel a gyermekvédelmi jelzőrendszerbe tartozó szakemberek képzésére,

i) a bírósági és hatósági eljárások során a kapcsolati erőszak áldozatainak speciális igényeit vegyék figyelembe,

j) ösztönözni szükséges a kapcsolati erőszak elleni küzdelemben való részvételre a társadalom minden tagját, stratégiai cél a tudatosságnövelés,

k) indokolt a társadalom tagjainak ismereteit bővíteni a kapcsolati erőszak esetén igénybe vehető segítségnyújtási lehetőségekről,

l) törekedni kell arra, hogy a kapcsolati erőszak megszüntetése érdekében tett intézkedéseket kutatások, felmérések, adatgyűjtések alapozzák meg, az intézkedések szakmai ellenőrzése rendszeres legyen.

2. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy 2016. december 31-éig vizsgálja felül a kapcsolati erőszak elleni fellépést célzó vagy azzal kapcsolatban célt vagy feladatot meghatározó, jelenleg hatályos kormányzati szintű stratégiákat, és szükség esetén módosítsa azokat az 1. pontban foglalt célokkal összhangban.

3. Az Országgyűlés a családon belüli erőszak megelőzésére és hatékony kezelésére irányuló nemzeti stratégia kialakításáról szóló 45/2003. (IV. 16.) OGY határozatot visszavonja.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Mirkóczki Ádám s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 31/2015. (VII. 7.) OGY határozata a XXXIII. Olimpiai Játékok és a XVII. Paralimpiai Játékok 2024-es budapesti megrendezésére vonatkozó pályázati szándék támogatásáról*

1. Az Országgyűlés, tekintettel arra, hogy Magyarország olimpiai nemzet és a Nemzetközi Olimpiai Bizottság egyik alapítójaként az újkori olimpiai játékok kezdetétől tevékenyen részt vesz az olimpiai eszme népszerűsítésében, valamint tekintettel a Magyar Olimpiai Bizottság alapításának 120. évfordulójára, tiszteletét fejezi ki mindazon sportolók iránt, akik hazánkat képviselve részt vettek az olimpiai játékokon, azon helyezést értek el és különösen azok iránt, akik olimpiai bajnokok lettek hozzájárulva ahhoz, hogy Magyarország megbecsült tagja legyen az olimpiai családnak.

2. Az Országgyűlés üdvözli a Nemzetközi Olimpia Bizottság 127. Közgyűlésén elfogadott „Agenda 2020" reformprogramot, amelynek célja a gazdaságosság és a fenntartható fejlődés szempontjainak érvényesítése az olimpiai játékok megszervezésében, és amely az olimpiai mozgalom legújabb történelmi reformja azt követően, hogy a hivatásos sportolók, a nők, majd pedig a fogyatékkal élők is az olimpiai mozgalom részeseivé váltak, és amely érdemben hozzájárulhat ahhoz, hogy az olimpiai mozgalom visszatérjen gyökereihez, és így az olimpia megrendezésének lehetősége újra elérhetővé váljon a közepes méretű nagyvárosok számára is, hasonlóan Antwerpen, Stockholm vagy Helsinki korábbi példájához. Mindez történelmi lehetőséget ad Magyarország és Budapest számára ahhoz, hogy eséllyel pályázzon olimpiai játékok megrendezésére.

3. Az Országgyűlés, mint Magyarország legfőbb népképviseleti szerve, figyelembe véve hazánk olimpiai hagyományait és sportolóink olimpiai játékokon elért eredményeit, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság gazdaságos olimpia megrendezését támogató „Agenda 2020" reformprogramot, valamint azt, hogy hazánk megvalósult, illetve tervezett fejlődési pályája az olimpiai jelentkezéstől függetlenül is biztosítja az „Agenda 2020" reformhoz illeszkedő olimpia megrendezéséhez szükséges infrastruktúra jelentős részét, támogatja Budapest Főváros Közgyűlésének és a Magyar Olimpiai Bizottságnak, illetve a Magyar Paralimpiai Bizottságnak azon szándékát, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnál, illetve a Nemzetközi Paralimpiai Bizottságnál megpályázza a 2024-ben sorra kerülő XXXIII. Olimpiai Játékok, valamint a XVII. Paralimpiai Játékok megrendezésének jogát.

---

* A határozatot az Országgyűlés a 2015. július 6-i ülésnapján fogadta el.

4. Az Országgyűlés a sikeres olimpiai pályázat előkészítése érdekében

a) felkéri az olimpiai játékok megrendezésére vonatkozó pályázatot előkészítő Budapest Főváros Önkormányzatát, a Magyar Olimpiai Bizottságot, valamint a Kormányt, hogy a pályázatot a Nemzetközi Olimpiai Bizottság gazdaságos olimpiai játékok megrendezését támogató „Agenda 2020" reformprogramjához illeszkedve, Budapest Főváros – a 767/2013. (IV. 24.) Főv. Kgy., valamint a 923/2014. (VI. 30.) Főv. Kgy. határozatokban megállapított – egyhangú közgyűlési döntésekkel elfogadott fejlesztési koncepciója alapján, ahhoz igazodva, a vidéki helyszínek minél szélesebb körű bevonásával, a fenntartható fejlődést, a környezettudatosság és környezetvédelem szempontjait, valamint a jövő nemzedékek érdekeit szem előtt tartva, döntően a meglévő, illetve 2024-ig az olimpiától függetlenül megépülő infrastruktúrára alapozva, a felesleges, később kihasználatlan fejlesztéseket kerülve, azaz a felelős fejlesztés és tervezés szempontjait figyelembe véve, a teljes átláthatóságot biztosítva, civil és szakmai szervezetek bevonásával készítsék el;

b) felkéri a Kormányt, hogy nyújtson támogatást az olimpiai játékok rendezési jogára pályázó Budapest Főváros Önkormányzata, valamint a Magyar Olimpiai Bizottság számára a pályázati dokumentáció elkészítéséhez, és közreműködésével támogassa a pályázat sikerét, illetve tekintettel a központi költségvetési források meghatározó voltára, a lehetséges államháztartási bevételek nagyságrendjére, az olimpia lehetséges társadalmi előnyeire, az olimpiai pályázat kérdését kezelje kiemelt nemzetstratégiai kérdésnek, kapcsolódó döntéseinél kiemelten vegye figyelembe az olimpiai pályázat sikerességét támogató szempontokat, e szempontok alapján vizsgálja felül a kormányzati hatáskörbe tartozó fejlesztési terveket, és lássa el a pályázathoz kapcsolódó, az érintettek tevékenységét összehangoló feladatokat;

c) felkéri a Kormányt, hogy a Magyar Olimpiai Bizottsággal és Budapest Főváros Önkormányzatával közösen határozzák meg a sikeres olimpiai pályázat elkészítéséhez, népszerűsítéséhez, a belföldi és külföldi tájékoztatáshoz, a nemzetközi kapcsolatok szervezéséhez szükséges stratégiai és operatív intézmény- és szervezetrendszert, és gondoskodjanak annak haladéktalan felállításáról, illetve biztosítsák, hogy a parlamenti képviselőcsoporttal rendelkező pártok részt vehessenek az operatív pályázati szervezet (pályázó részvénytársaság) tevékenységének nyomon követésében, ellenőrzésében;

d) felkéri a Kormányt, hogy haladéktalanul határozza meg az olimpiai pályázathoz kapcsolódó kormányzati feladatok felelősét, a feladat ellátásához szükséges kormányzati hatásköri és szervezeti szabályokat, és tegye meg az azok hatékony megvalósulásához szükséges intézkedéseket;

e) felkéri a Kormányt, hogy az olimpiai pályázat kormányzati felelősének a Magyar Olimpiai Bizottsággal és Budapest Főváros Önkormányzatával egyeztetett előterjesztése alapján, a jelentkezési szakaszt követő pályázat benyújtásáig, határozza meg az egyes miniszterek olimpiai pályázatot támogató feladatait, különösen figyelemmel a pénzügyi, diplomáciai, fejlesztési, kulturális és sporthoz kapcsolódó feladatokra, illetve hogy a Kormány diplomáciai és kulturális diplomáciai tevékenységében a jelentkezéstől kezdődően kezelje kiemelten az olimpiai pályázat ügyét;

f) felkéri az olimpiai pályázat előkészítőit, különösen a Kormányt, hogy az illetékes állami intézményekkel, tudományos, szakmai és civil szervezetekkel, köztestületekkel együttműködve külön programot dolgozzon ki annak érdekében, hogy a rendezési jog elnyerése esetén, időben megkezdett, professzionális, átfogó és felelős tervezéssel, fegyelmezett és ellenőrzött végrehajtással biztosított legyen az olimpiarendezéshez kötődő kiadások elkerülhető és felesleges időközbeni növekedése, illetve hogy átlátható, széles körben ellenőrzött, hatékony, érdemi versenyt biztosító, így a piaci árverseny előnyeit kihasználó nyilvános versenypályázatokkal elkerüljék a nagy fejlesztési programokhoz a világon mindenütt általában kötődő pénzügyi visszaélések veszélyét, valamint e külön programokról tájékoztassák az Országgyűlést;

g) felkéri az olimpiai pályázat előkészítőit, hogy a pályázati szakaszban az olimpiai játékok megrendezéséről szóló Nemzetközi Olimpiai Bizottság döntéséig kizárólag a pályázattal összefüggő, illetve az előkészítést szolgáló kiadásokat vállaljanak, és a kizárólag az olimpiához kötődő fejlesztések megindítását terveikben az olimpia rendezési joga elnyerésének időpontját követő időszakra időzítsék, a rendezési jog elnyerésének függvényében;

h) felkéri az Állami Számvevőszéket, hogy mind az olimpiai játékok megrendezésére, mind pedig az olimpiai játékok megrendezése esetén az arra fordított kiadások tekintetében készítsen ellenőrzési tervet, valamint nyújtson szakmai támogatást a pályázat előkészítői számára a közpénzek törvényes, szakszerű, gazdaságos és hatékony felhasználása érdekében;

i) felkéri az olimpiai pályázat előkészítőit, illetve a Kormányt, hogy biztosítsák, hogy az olimpiai játékokból származó költségvetési többletbevételeket elsősorban és döntően az egészségügy fejlesztésére lehessen

fordítani, és e bevételek nyilvántartására és felhasználására a Kormány tegyen önálló intézkedéseket, és azokról tájékoztassa az Országgyűlést;

j) felkéri az olimpiai pályázat előkészítőit, hogy a jogszabályok maradéktalan tiszteletben tartása mellett törekedjenek arra, hogy a pályázathoz, illetve az olimpiarendezéshez szükséges, magánszféra által elvégzendő feladatokat, fejlesztéseket elsősorban és meghatározó mértékben hazai tulajdonú vállalkozások, különösen a hazai kis- és középvállalkozások végezhessék el;

k) felkéri a Kormányt, hogy haladéktalanul részesítse külön nyilvántartott és ellenőrizhetően felhasználható többlettámogatásban a Magyar Olimpiai Bizottságot a korábban nem tervezett, az olimpiai pályázat elkészítéséhez szükséges feladatok megfelelő ellátására;

l) létrehozza a huszonnégy, Magyarországon elismert és közmegbecsülésnek örvendő személyből álló reprezentatív Olimpiai Pályázati Bizottságot, amely az Országgyűlés által az olimpiai pályázat megvalósításának támogatására létrehozott egyeztető, véleményező, javaslattevő testület, amelynek tagjait az Országgyűlés elnöke jelöli ki a Magyar Olimpiai Bizottság elnökével, Budapest főpolgármesterével, a Kormány olimpiai pályázati felelősével, valamint a parlamenti képviselőcsoportok vezetőivel folytatott egyeztetést követően, úgy, hogy abba minden parlamenti képviselőcsoport egy tagot delegálhat, és amely

la) stratégiai ajánlásokat tesz az olimpiai pályázat előkészítésével kapcsolatban,

lb) figyelemmel kíséri és támogatja a pályázat előkészítését,

lc) benyújtás előtt véleményezi a pályázat végleges tartalmát, valamint

ld) népszerűsíti és képviseli Magyarország pályázati szándékát az olimpiai játékok megrendezésére.

5. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Gúr Nándor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 32/2015. (VII. 7.) OGY határozata a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsága elnökének és tagjainak megválasztásáról*

1. Az Országgyűlés a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 14. § (4) bekezdés a) és b) pontja alapján a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsága

elnökévé

dr. Papcsák Ferencet,

tagjává

Madarász Lászlót,
dr. Nyikos Lászlót és
dr. Szényei Gábor Andrást

2015. július 7-i hatállyal megválasztja.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Gúr Nándor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2015. július 6-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés 33/2015. (VII. 7.) OGY határozata a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjainak megválasztásáról szóló 11/2011. (III. 9.) OGY határozat módosításáról*

1. A Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjainak megválasztásáról szóló 11/2011. (III. 9.) OGY határozat (a továbbiakban: határozat) 1. pontja a következők szerint módosul:

   Az Országgyűlés a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény alapján – a Gazdasági bizottság javaslatára – dr. Kandrács Csaba helyett

   dr. Báger Gusztávot

   hat évre a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjává megválasztja.
2. A határozat 1. pontjában a „Gazdasági és informatikai bizottság" szövegrész helyébe a „gazdasági ügyekért felelős állandó bizottság" szöveg lép.
3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Gúr Nándor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 34/2015. (VII. 7.) OGY határozata a Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2014. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról**

1. Az Országgyűlés megállapítja, hogy az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségeit teljesítette, a gazdálkodását független könyvvizsgáló ellenőrizte, illetve erre vonatkozó pénzügyi beszámolóját hitelesnek minősítette, ezért a szervezet 2014. évi ellenőrzési tevékenységéről, működéséről és gazdálkodásáról készített beszámolót elfogadja.
2. Az Országgyűlés elismeri a 35/2009. (V. 12.) OGY határozat 2. a) pontja szerint az Állami Számvevőszék korrupciós kockázatok feltérképezésére irányuló tevékenysége végrehajtását, és az integritásalapú szervezeti kultúra elterjesztése érdekében végzett tevékenységét. Ennek fejlesztéseként az Országgyűlés támogatja, hogy a közpénzekkel és közvagyonnal való gazdálkodásban érintett szervezetek tekintetében az Állami Számvevőszék szélesítse a vezetői rendszerekre vonatkozó tanácsadó tevékenységét és támogassa az etikus közpénzügyi vezetőképzést.
3. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Gúr Nándor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

---

* A határozatot az Országgyűlés a 2015. július 6-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2015. július 6-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés 35/2015. (VII. 7.) OGY határozata az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról*

1. Az Országgyűlés az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámolót elfogadja.
2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Gúr Nándor s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2015. július 6-i ülésnapján fogadta el.

A köztársasági elnök 293/2015. (VII. 7.) KE határozata Magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés b) pontja alapján – a külgazdasági és külügyminiszter előterjesztésére – hozzájárulok *Marie-France André* rendkívüli és meghatalmazott nagykövetnek a Belga Királyság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetévé történő kinevezéséhez, budapesti székhellyel.

Budapest, 2015. június 10.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2015. június 23.

Szijjártó Péter s. k.,
külgazdasági és külügyminiszter

KEH ügyszám: IV-5/03324-2/2015.

A köztársasági elnök 294/2015. (VII. 7.) KE határozata
Magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövet kinevezéséhez való hozzájárulásról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés b) pontja alapján – a külgazdasági és külügyminiszter előterjesztésére – hozzájárulok *Mohammed Abu Zafar* rendkívüli és meghatalmazott nagykövetnek a Bangladesi Népi Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetévé történő kinevezéséhez, bécsi székhellyel.

Budapest, 2015. június 17.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2015. június 23.

Szijjártó Péter s. k.,
külgazdasági és külügyminiszter

KEH ügyszám: IV-5/03478-2/2015.

A Kormány 1450/2015. (VII. 7.) Korm. határozata
a természetes személyek adósságrendezésével kapcsolatos feladatok végrehajtásához szükséges feltételek biztosításáról

1. A Kormány
   a) az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva 626 718 ezer forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszatérítési kötelezettséggel a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 32. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére, az 1. melléklet szerint;
   Az átcsoportosítás tekintetében
   Felelős: nemzetgazdasági miniszter
   Határidő: azonnal
   Az elszámolás és a visszatérítési kötelezettség tekintetében
   Felelős: igazságügyi miniszter
   Miniszterelnökséget vezető miniszter
   belügyminiszter
   a fejezetüket érintő átcsoportosítások tekintetében
   Határidő: 2016. március 31.
   b) felhívja az igazságügyi minisztert, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter és a belügyminiszter bevonásával készítsen részletes előterjesztést az a) alpontban megjelölt összegen felül ez évben egyszeri jelleggel és a 2016. évtől tartós jelleggel szükséges további költségvetési forrásokról.
   Felelős: igazságügyi miniszter
   belügyminiszter
   Határidő: 2015. október 31.
2. A természetes személyek adósságrendezésével kapcsolatos feladatok végrehajtásához szükséges beszerzések lefolytatása során a Kormány irányítása alá tartozó fejezetek költségvetési szerveinek eszközbeszerzéseiről szóló 1982/2013. (XII. 29.) Korm. határozat rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1450/2015. (VII. 7.) Korm. határozathoz

X. Igazságügyi Minisztérium
XI. Miniszterelnökség
XIV. Belügyminisztérium

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2015.

ezer forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	KIADÁSOK Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme								Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	X.						Igazságügyi Minisztérium																
348028		3						Igazságügyi Hivatal															
						K1						Személyi juttatások									34 524		
						K2						Munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó									8 954		
						K3						Dologi kiadások									20 140		
						K6						Beruházások									190 000		
	XIV.						Belügyminisztérium																
		20						Fejezeti kezelésű előirányzatok															
			1						Ágazati célfeladatok														
347762				56						Kormányzati infokommunikációs szolgáltatások													
						K3						Dologi kiadások									200 000		
	XI.						Miniszterelnökség																
015558		12						Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok															
						K1						Személyi juttatások									122 400		
						K2						Munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó									31 600		
						K3						Dologi kiadások									19 100		
297102		32						Rendkívüli kormányzati intézkedések															
						K5						Egyéb működési célú kiadások									-626 718		

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű

ezer forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	BEVÉTEL Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme								Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű

ezer forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	TÁMOGATÁS Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme								Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	X.						Igazságügyi Minisztérium																
348028		3						Igazságügyi Hivatal													253 618		
	XIV.						Belügyminisztérium																
		20						Fejezeti kezelésű előirányzatok															
			1						Ágazati célfeladatok														
347762				56						Kormányzati infokommunikációs szolgáltatások											200 000		
	XI.						Miniszterelnökség																
015558		12						Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok													173 100		
												Foglalkoztatottak létszáma (fő) - időszakra Igazságügyi Hivatal Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok									17 60		

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		A támogatás folyósítása/zárolása (módosítása +/-)	Összesen		I.n.év	II. n.év	III.n.év	IV.n.év
Fejezetet irányító szerv	1 példány	időarányos						
Állami Számvevőszék	1 példány	teljesítményarányos						
Magyar Államkincstár	1 példány	egyéb: azonnal	626 718				626 718	
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány							

Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány 1451/2015. (VII. 7.) Korm. határozata a 2015. évi határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezéséről szóló 1763/2014. (XII. 18.) Korm. határozat módosításáról

1. A 2015. évi határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezéséről szóló 1763/2014. (XII. 18.) Korm. határozat (a továbbiakban: H.) 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1451/2015. (VII. 7.) Korm. határozathoz

1. A H. 1. melléklet 1. pontjában foglalt táblázat 30. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

Fsz.	Projekt kód	A gyakorlat megnevezése	Felelős	A gyakorlat tervezett helye	A gyakorlat tervezett időpontja	Létszám (fő) legfeljebb
„30.	B226/15	JCET magyar–amerikai közös KM felkészítés	MH ÖHP	Németország/Lengyelország/ Magyarország	I–IV. n. é.	700”

2. A H. 1. melléklet 1. pontjában foglalt táblázat 47. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

Fsz.	Projekt kód	A gyakorlat megnevezése	Felelős	A gyakorlat tervezett helye	A gyakorlat tervezett időpontja	Létszám (fő) legfeljebb
„47.	C157/15	TOBRUK LEGACY légvédelmi rakéta éleslövészet	MH ÖHP	Csehország	II–III. n. é.	100”

3. A H. 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat az alábbi 9a. sorral egészül ki:

Fsz.	Projekt kód	A gyakorlat megnevezése	Felelős	A gyakorlat tervezett helye	A gyakorlat tervezett időpontja	Létszám (fő) legfeljebb
„9a.	B162/15	NOBLE JUMP gyakorlat	MH ÖHP	Lengyelország	II–III. n. é.	50”

4. A H. 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 11. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

Fsz.	Projekt kód	A gyakorlat megnevezése	Felelős	A gyakorlat tervezett helye	A gyakorlat tervezett időpontja	Létszám (fő) legfeljebb
„11.	B186/15	BRAVE WARRIOR 2015 (BÁTOR HARCOS) Zászlóalj harccsoport gyakorlat	MH ÖHP	Ukrajna/Szlovákia/ Szlovénia/ Szerbia/ Horvátország/ Ausztria/Montenegró/ Macedónia/Románia/ Magyarország	III. n. é.	2500”

5. A H. 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat az alábbi 14a. sorral egészül ki:

Fsz.	Projekt kód	A gyakorlat megnevezése	Felelős	A gyakorlat tervezett helye	A gyakorlat tervezett időpontja	Létszám (fő) legfeljebb
„14a.	B219/15	NEIGHBOURS magyar–szerb közös lövész kiképzés	MH ÖHP	Szerbia/Magyarország	III. n. é.	100”

6. A H. 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 15. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

Fsz.	Projekt kód	A gyakorlat megnevezése	Felelős	A gyakorlat tervezett helye	A gyakorlat tervezett időpontja	Létszám (fő) legfeljebb
„15.	B221/15	IRON CAT magyar–szerb közös flottilla kiképzés	MH ÖHP	Szerbia/Magyarország	III. n. é.	150”

A Kormány 1452/2015. (VII. 7.) Korm. határozata az ENSZ Fogyatékossággal Élő Személyek Jogaival Foglalkozó Bizottságának egyedi ügyekben hozott ajánlása szerinti kár- és költségtérítés kifizetéséről

A Kormány a fogyatékos személyek esélyegyenlőségének maradéktalan biztosítása érdekében – a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény, valamint a Fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló, a 2007. évi XCII. törvénnyel kihirdetett ENSZ Egyezmény szellemiségével összhangban – a következő határozatot hozza:

1. A Kormány elrendeli az ENSZ Fogyatékossággal Élő Személyek Jogaival Foglalkozó Bizottságának a CRPD/C/9/D/1/2010. számú ügyben hozott ajánlása alapján
   a) a panaszosoknak személyenként 900 000 forint nem vagyoni kártérítés,
   b) a jogi képviselőnek 700 000 forint költségtérítés
   kifizetését.
   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   Határidő: azonnal
   Forrás: központi költségvetés XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet
2. A Kormány elrendeli az ENSZ Fogyatékossággal Élő Személyek Jogaival Foglalkozó Bizottságának a CRPD/C/10/D/4/2011. számú ügyben hozott ajánlása alapján
   a) a panaszosoknak személyenként 300 000 forint nem vagyoni kártérítés,
   b) a jogi képviselőnek 1 000 000 forint költségtérítés
   kifizetését.
   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   Határidő: azonnal
   Forrás: központi költségvetés XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

A Kormány 1453/2015. (VII. 7.) Korm. határozata a határőrizeti célú ideiglenes biztonsági határzár fizikai létrehozása érdekében a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva a határőrizeti célú ideiglenes biztonsági határzár fizikai létrehozása érdekében a büntetés-végrehajtási szervezetnél felmerülő költségek finanszírozására 6564,2 millió forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszatérítési kötelezettséggel, a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 32. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére, a Kvtv. 1. melléklet XIV. Belügyminisztérium fejezet, 5. Büntetés-végrehajtás cím javára, az 1. melléklet szerint.

Az átcsoportosítás tekintetében
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: azonnal

Az elszámolási és a visszatérítési kötelezettség tekintetében
Felelős: belügyminiszter
Határidő: 2016. március 31.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1453/2015. (VII. 7.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
XIV Belügyminisztérium

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2015.

Millió forintban, egy tizedessel

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	KIADÁSOK Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XI.						Miniszterelnökség									
297102		32						Rendkívüli kormányzati intézkedések								
						K5						Egyéb működési célú kiadások		-6 564,2		
	XIV.						Belügyminisztérium									
003737		5						Büntetés-végrehajtás								
						K1						Személyi juttatások		135,0		
						K3						Dologi kiadások		6 329,2		
						K8						Egyéb felhalmozási célú kiadások		100,0		
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																

Millió forintban, egy tizedessel

ÁHT. egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	BEVÉTEL Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma

Millió forintban, egy tizedessel

ÁHT. egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	TÁMOGATÁS Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XIV.						Belügyminisztérium									
003737		5						Büntetés-végrehajtás						6 564,2		
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																
Foglalkoztatottak létszáma (fő) - időszakra																

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		A támogatás folyósítása/zárolása (módosítása +/-)	Összesen		I.n.év	II. n.év	III.n.év	IV.n.év
Fejezet	1 példány	időarányos						
Állami Számvevőszék	1 példány	teljesítményarányos						
Magyar Államkincstár	1 példány	egyéb: azonnal	6 564,2				6 564,2	
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány							

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány 1454/2015. (VII. 7.) Korm. határozata
a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal anyakönyvezéssel összefüggő feladatainak átadásához szükséges fejezetek közötti előirányzat-átcsoportosításról

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva elrendeli – az anyakönyvezéssel kapcsolatos feladatok ellátásához szükséges – 141 777 ezer forint tartós átcsoportosítását a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XIV. Belügyminisztérium fejezet, 13. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal cím terhére, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 12. Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok cím javára az 1. melléklet szerint.

Felelős: belügyminiszter
Miniszterelnökséget vezető miniszter
nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1454/2015. (VII. 7.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
XIV. Belügyminisztérium

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2015.

ezer forintban

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	KIADÁSOK / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XI.						Miniszterelnökség									
015558		12						Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok								
						K1						Személyi juttatások		105 507	52 754	
						K2						Munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó		28 512	14 256	
						K3						Dologi kiadások		7 758	114 479	
	XIV.						Belügyminisztérium									
001755		13						Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal								
						K1						Személyi juttatások		-105 507	-52 754	
						K2						Munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó		-28 512	-14 256	
						K3						Dologi kiadások		-7 758	-114 479	
Az előirányzatmódosítás érvényessége: b) a következő év költségvetésébe beépülő																

ezer forintban

ÁHT. egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	BEVÉTEL / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
Az előirányzatmódosítás érvényessége: b) a következő év költségvetésébe beépülő																

ezer forintban

ÁHT. egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	TÁMOGATÁS / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XI.						Miniszterelnökség									
015558		12						Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok						141 777	181 489	
	XIV.						Belügyminisztérium									
001755		13						Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal						-141 777	-181 489	
Az előirányzatmódosítás érvényessége: b) a következő év költségvetésébe beépülő																
Foglalkoztatottak létszáma (fő) - időszakra														55		

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		A támogatás folyósítása/zárolása (módosítása +/-)	Összesen		I.n.év	II. n.év	III.n.év	IV.n.év
Fejezet	1 példány	időarányos						
Állami Számvevőszék	1 példány	teljesítményarányos						
Magyar Államkincstár	1 példány	egyéb: azonnal	141 777				141 777	
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány							

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány 1455/2015. (VII. 7.) Korm. határozata az egyházi jogi személyek foglalkoztatottjai 2015. évi kompenzációjának finanszírozása érdekében történő előirányzat-átcsoportosításról

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdésében biztosított jogkörében a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 4. § (1) bekezdése szerinti céltartaléknak az egyházi jogi személyek foglalkoztatottjai 2015. évi kompenzációjának finanszírozása érdekében történő felhasználása céljából 1700,0 millió forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el a Kvtv. 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 52. Egyházi fenntartású intézményekben foglalkoztatottak kompenzációja alcím javára, a Kvtv. 1. melléklet a XI. Miniszterelnökség fejezet, 34. Céltartalékok cím, 1. Közszférában foglalkoztatottak bérkompenzációja alcím terhére, az 1. melléklet szerint.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
emberi erőforrások minisztere

Határidő: azonnal

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1455/2015. (VII. 7.) Korm. határozathoz

XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma

XI. Miniszterelnökség

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA

a Kormány hatáskörében

Költségvetési év: 2015.

millió forintban, egy tizedessel

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Al-cím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kie-melt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Al-cím név	Jog-cím csop.név	Jog-cím név	KIADÁSOK / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	**Módosítás** (+ / -)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
	XX						**EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTÉRIUMA**									
		20						Fejezeti kezelésű előirányzatok								
333517			52						Egyházi fenntartású intézményekben foglalkoztatottak kompenzációja							
						K5						Egyéb működési célú kiadások		**1 700,0**		
	XI.						**MINISZTERELNÖKSÉG**									
		34						Céltartalékok								
329928			1						Közszférában foglalkoztatottak bérkompenzációja							
						K5						Egyéb működési célú kiadások		**-1 700,0**		

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű

millió forintban, egy tizedessel

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Al-cím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kie-melt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Al-cím név	Jog-cím csop.név	Jog-cím név	BEVÉTEL / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	**Módosítás** (+ / -)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																

millió forintban, egy tizedessel

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Al-cím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kie-melt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Al-cím név	Jog-cím csop.név	Jog-cím név	TÁMOGATÁS / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	**Módosítás** (+ / -)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
	XX						**EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTÉRIUMA**									
		20						Fejezeti kezelésű előirányzatok								
333517			52						Egyházi fenntartású intézményekben foglalkoztatottak kompenzációja					**1 700,0**		
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																
Foglalkoztatottaklétszáma(fő)-időszakra																

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		A támogatás folyósítása/zárolása (módosítása +/-)	**Összesen:**		I. negyedév	II. negyedév	**III. negyedév**	IV. negyedév
Fejezet	1 példány	időarányos						
Állami Számvevőszék	1 példány	teljesítmény arányos						
Magyar Államkincstár	1 példány	**egyéb ..... azonnal**	**1 700,0**				**1 700,0**	
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány							

x/ Az összetartozó előirányzat változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány 1456/2015. (VII. 7.) Korm. határozata
a Kalocsa–Kecskeméti Főegyházmegye és a Szombathelyi Egyházmegye felújítási munkálatainak, valamint egyes infrastrukturális fejlesztéseinek támogatásáról

A Kormány

1. egyetért azzal, hogy a 2015. és a 2016. évben a Kalocsa–Kecskeméti Főegyházmegye – felújítási munkálatai és a kapcsolódó régészeti feltárások elvégzéséhez –, összesen 1000,0 millió forint támogatásban részesüljön;
2. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy gondoskodjon az 1. pontban meghatározottak végrehajtása érdekében a 2015. évi központi költségvetés terhére 573,0 millió forint, a 2016. évi központi költségvetés terhére a szükséges további 427,0 millió forint forrás biztosításáról az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetében;
   Felelős: nemzetgazdasági miniszter
   Határidő: a költségek felmerülésével összhangban
3. egyetért azzal, hogy a 2015. és a 2016. évben a Szombathelyi Egyházmegye – felújítási munkálatai és a kapcsolódó fejlesztések elvégzéséhez –, összesen 200,0 millió forint támogatásban részesüljön;
4. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy gondoskodjon a 3. pontban meghatározottak végrehajtása érdekében a 2015. évi központi költségvetés terhére 94,0 millió forint, a 2016. évi központi költségvetés terhére a szükséges további 106,0 millió forint forrás biztosításáról az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetében.
   Felelős: nemzetgazdasági miniszter
   Határidő: a költségek felmerülésével összhangban

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

A Kormány 1457/2015. (VII. 7.) Korm. határozata
az Óbudai Egyetem már megkezdett kollégiumi beruházásának megvalósításához szükséges – részben a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosítással történő – forrás biztosításáról

A Kormány

1. az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva az Óbudai Egyetem megkezdett kollégiumi beruházásának megvalósításához 600,3 millió forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszatérítési kötelezettséggel a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 5. Egyetemek, főiskolák cím javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 32. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére az 1. melléklet szerint;
   Az átcsoportosítás tekintetében
   Felelős: nemzetgazdasági miniszter
   Határidő: 2015. szeptember 30.
   Az elszámolás és a visszatérítési kötelezettség tekintetében
   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   Határidő: 2016. február 28.
2. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy az 1. pont szerinti beruházás befejezése érdekében a 2016. évben 1042,6 millió forint egyszeri jelleggel történő biztosításáról gondoskodjon.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1457/2015. (VII. 7.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2015.

Millió forintban

Állam-háztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	KIADÁSOK Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XX.						Emberi Erőforrások Minisztériuma									
227942		5						Egyetemek, főiskolák								
						K6						Beruházások		600,3		
	XI.						Miniszterelnökség									
297102		32						Rendkívüli kormányzati intézkedések								
						K5						Egyéb működési célú kiadások		-600,3		

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Millió forintban

Állam-háztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	BEVÉTEL Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Millió forintban

Állam-háztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	TÁMOGATÁS Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XX.						Emberi Erőforrások Minisztériuma									
227942		5						Egyetemek, főiskolák						600,3		

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

												Foglalkoztatottak létszáma (fő) - időszakra:				

Az adatlap 5 példányban töltendő ki.		A támogatás folyósítása/zárolása (módosítása +/-)	Összesen	I. n.év	II. n.év	III. n.év	IV. n.év
Fejezetet irányító szerv	1 példány	időarányos					
Állami Számvevőszék	1 példány	teljesítményarányos					
Magyar Államkincstár	1 példány	egyéb: Korm. határozat szerint	600,3			600,3	
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány						

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány 1458/2015. (VII. 7.) Korm. határozata
a Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola felújításához, bővítéséhez szükséges forrás biztosításáról

A Kormány felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a kunszentmiklósi Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola felújítása, bővítése érdekében gondoskodjon további 100,0 millió forint forrás biztosításáról a 2015. évi központi költségvetés terhére a Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ számára a Miniszterelnökség fejezetben.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: 2015. július 31.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

A Kormány 1459/2015. (VII. 7.) Korm. határozata
a Kovács Gábor Művészeti Alapítvány (KOGART) támogatása érdekében szükséges intézkedésekről szóló 1852/2014. (XII. 30.) Korm. határozat végrehajtása során alkalmazandó eltérő intézkedésről és a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról

A Kormány

1. egyetért azzal, hogy a Kovács Gábor Művészeti Alapítvány (KOGART) támogatása érdekében szükséges intézkedésekről szóló 1852/2014. (XII. 30.) Korm. határozat (a továbbiakban: Korm. határozat) 2. pontja szerinti támogatási összeg folyósítására a Korm. határozat 1. pontjában megjelölt ingatlan használatba adásától függetlenül sor kerüljön;
2. az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva az 1. pont szerinti támogatás biztosítása érdekében 200,0 millió forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszatérítési kötelezettséggel a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 32. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére a Kvtv. 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 11. Kulturális feladatok és szervezetek támogatása alcím, 2. A KOGART támogatása jogcímcsoport javára, az 1. melléklet szerint.

   Az átcsoportosítás tekintetében:

   Felelős: nemzetgazdasági miniszter
   Határidő: 2015. július 31.

   Az elszámolás és a visszatérítési kötelezettség tekintetében:

   Felelős: emberi erőforrások minisztere
   Határidő: 2016. július 31.

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

1. melléklet az 1459/2015. (VII. 7.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2015.

Millió forintban, egy tizedessel

Államház-tartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	KIADÁSOK / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XX.						Emberi Erőforrások Minisztériuma									
		20						Fejezeti kezelésű előirányzatok								
			11						Kulturális feladatok és szervezetek támogatása							
351695				2						A KOGART támogatása						
						K5						Egyéb működési célú kiadások		200,0		
	XI.						Miniszterelnökség									
297102		32						Rendkívüli kormányzati intézkedések								
						K5						Egyéb működési célú kiadások		-200,0		
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																

Millió forintban, egy tizedessel

Államház-tartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	BEVÉTEL / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																

Millió forintban, egy tizedessel

Államház-tartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	TÁMOGATÁS / Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme	Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
	XX.						Emberi Erőforrások Minisztériuma									
		20						Fejezeti kezelésű előirányzatok								
			11						Kulturális feladatok és szervezetek támogatása							
351695				2						A KOGART támogatása				200,0		
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		A támogatás folyósítása/zárolása (módosítása +/-)		Összesen		I.n.év	II. n.év	III.n.év	IV.n.év
Fejezet	1 példány	időarányos							
Állami Számvevőszék	1 példány	teljesítményarányos							
Magyar Államkincstár	1 példány	egyéb:	a Korm. határozat szerint	200,0				200,0	
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány								

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.
A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.
A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.
A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a http://www.magyarkozlony.hu honlapon érhető el.
A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.
Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.